

Pterophoridae

Teksti: Harri Jalava (Perhoswiki 2015-05-02)

Kuvat: Kuvapankki (<http://insects.fi/insectimages/browser>)

Havainnot: Hyönteistietokanta (<http://insects.fi/hyonteistietokanta/index.html>)

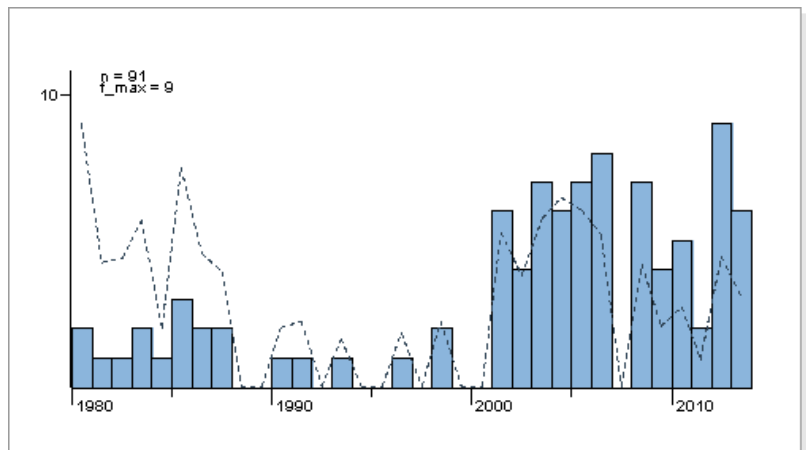
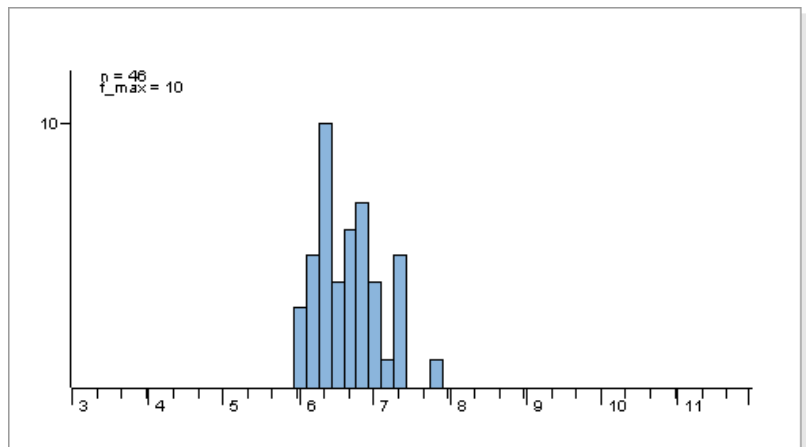
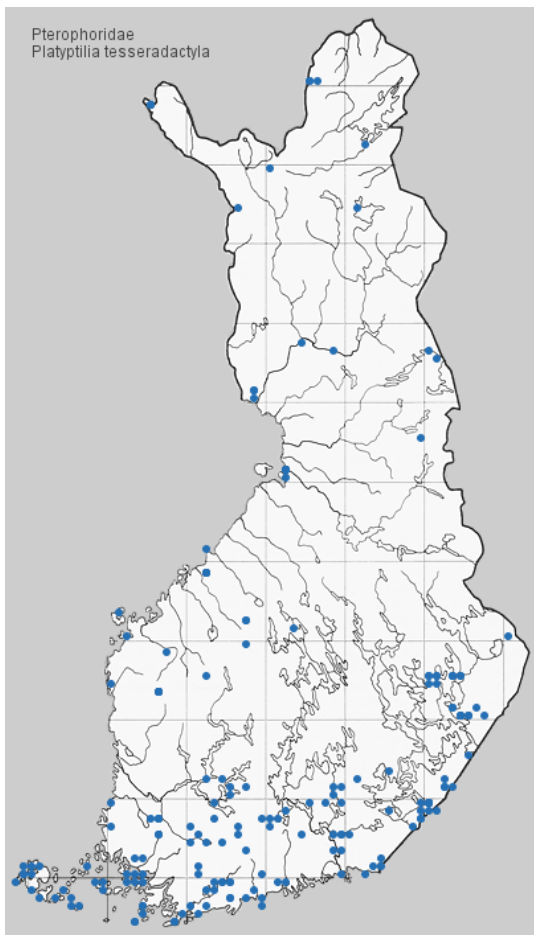
Ohjelmisto: iText (<http://itextpdf.com/>)

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 17–20 mm. Muistuttaa lajia *P. gonodactyla*, mutta eroaa siitä seuraavasti: on selvästi pienempi ja etusiipien pohjaväri on valkoisempi, vahvasti ruskeanharmaakehänäinen. Etureunassa kapea, musta juova kostaalikolmion kohdalla; sen ulkopuolella häipyvä, vaalea poikkivyö, joka kulkee etureunaan. Etusiipien molemmissa liuskoissa valkea poikkijuova. Takasiipien liuskat ruskeanharmaat.

Koiraan sivulämssä selvästi suippokärkinen. Anelluksen varret melko tukevat, lyhyet, eivät kaksihaaraiset.

Naaraan lamella postvaginaliksen läiskät suuret, lähes yhtä pitkät kuin antrum. Antrumin kitinisoitunut osa 1.5 kertaa leveyttään pitempi.

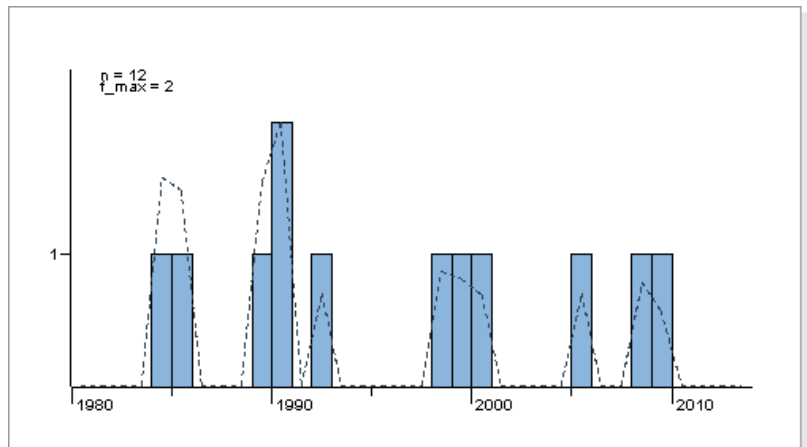
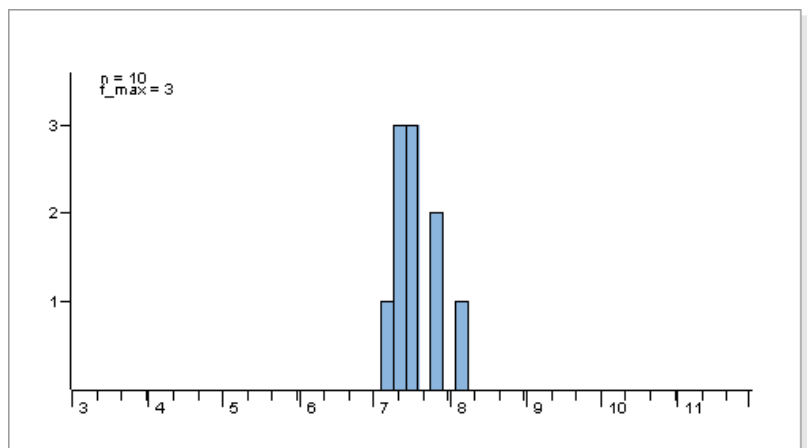
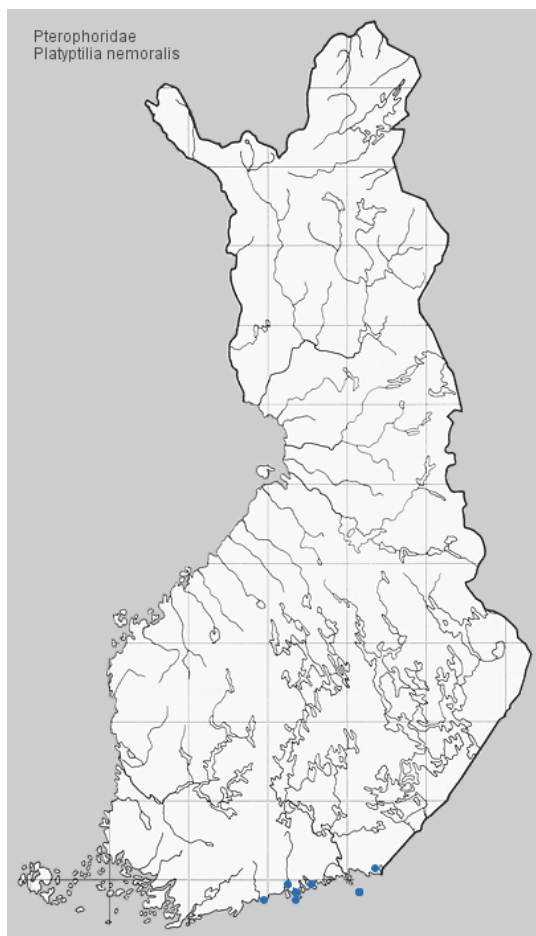
Elintavat. Kedoilla, nummilla. Lentää ilta-auringossa, on helposti häiritävissä lentoon päivällä; tavataan usein lepäämässä kissankäpälien kukinnoissa.

Toukka 7-9 mm, sikarinmuotoinen, sameanpunainen, siinä epäsäännöllisiä likaisenvälkeitä laikkuja; pää ja niskakilpi mustat. Elää elo-toukokuussa kissankäpäällä (*Antennaria dioica*); aluksi kehittyvissä siemenissä, sen jälkeen pieni toukka menee sisälle kukkavarteen ja sitten alas lehtiin maanpinnan tasoon. Siellä kaivautuu silmuun ja tekee pienen ontelon, jossa pysyy lopun kesää,

ryhtyen talvehtimaan lokakuussa. Tässä vaiheessa ravintokasvissa ei näy ulkoisia merkkejä siinä olevasta toukasta. Aikaisin keväällä jatkaa ruokailua syöden keskiverson sisällön, mutta jättää vahingoittumattomista lehdistä ulkokuoren ja siirtyy uuteen versoon yöllä. Joskus mustaa ulostetta tulee ulos syödystä versosta, mutta muutoin toukasta on hyvin vähän merkkejä. Täysikasvuisena kehittyvissä nupuissa. Koteloituu toukokuussa tavallisesti kukkimattomaan ruusukkeeseen juuri avautuvaan versoon. Verson sisus on syöty tyhjäksi, mutta ulompi pari lehtiä on kudottu silkillä yhteen ja jätetty kärkeen pieni aukko. Asutut versot eroavat hiukan terveistä; lehdet ovat vaaleampia, vähemmän kiiltäviä ja voivat alkaa kuihtua.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 26-32 mm. Suuri laji. Muistuttaa lajin *P. gonodactyla* kesäsukupolven suuria ja kellertäviä yksilöitä. Etusiivet tumman okranruskeat, hiukan tyven ulkopuolelta siiven keskikohdalle hiukan vaaleammat. Etureunassa halkion tyven ulkopuolella valkeahko laikku, joka jatkuu vaaleahkona juovana yli siiven keskilinjän. Liuskojen poikki kulkee heikko, kapea, vaalea poikkijuova. Ulkoreunan ripset vaalean harmahtavat, tyviviiru terävä, musta, kulkee suunnilleen puoleenväliin halkiota ja lähes yhtä pitkälle takareunaa, jonka ripset tässä kohtaa ovat tummat. Takareunan ripset muutoin vaaleankellertävät, niissä 2 tummaa täplää. Takasiivet tummanruskeat; takimmaisen liuskan suomuhammas alkaa hiukan keskikohdan ulkopuolelta ja ulottuu kärkeen asti. Koiraan uncus keskikokoinen. Cuculluksen ja sacculuksen reunat lähes yhdensuuntaiset. Saccuksessa matala halkio. Anelluksen varret leveät, kaksihaaraiset.

Naaraan lamella postvaginaliksen läiskät laajentuneet. Antrum pitkä, kitinisoitunut, 5 kertaa ductus bursaen kitinisoitumattoman osan pituinen. Takimmaiset apofyytit pitkät.

Elintavat. Kosteikoissa, puronvarsilla. Tulee valolle.

Toukka muistuttaa lajin *P. gonodactyla* toukkaa. Se on kellertävä tai likaisen oliivinvihreä; niskakilpi puuttuu; VIII jaokkeessa vain yksi rivi nystyröitä. Elää kesä-heinäkuussa kosteiden paikkojen villakoilla (*Senecio*); ± 3 cm pitkässä sukkulamaisessa turpoamassa

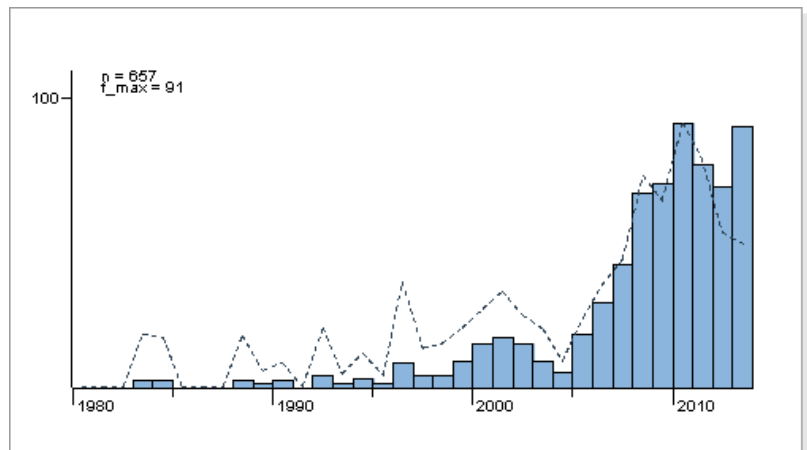
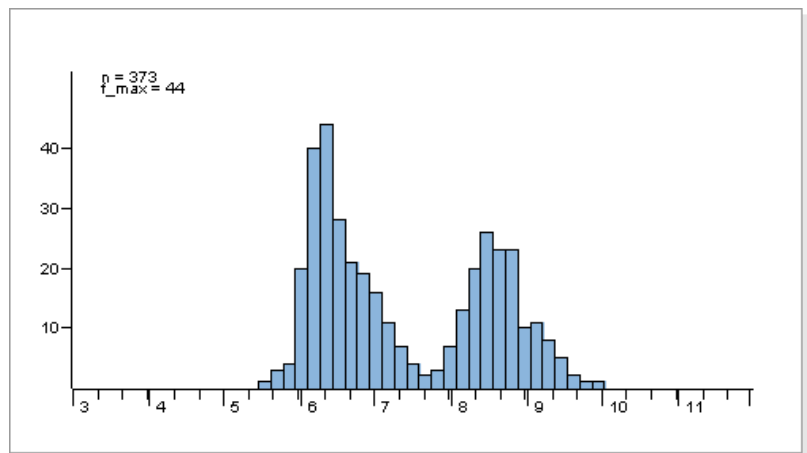
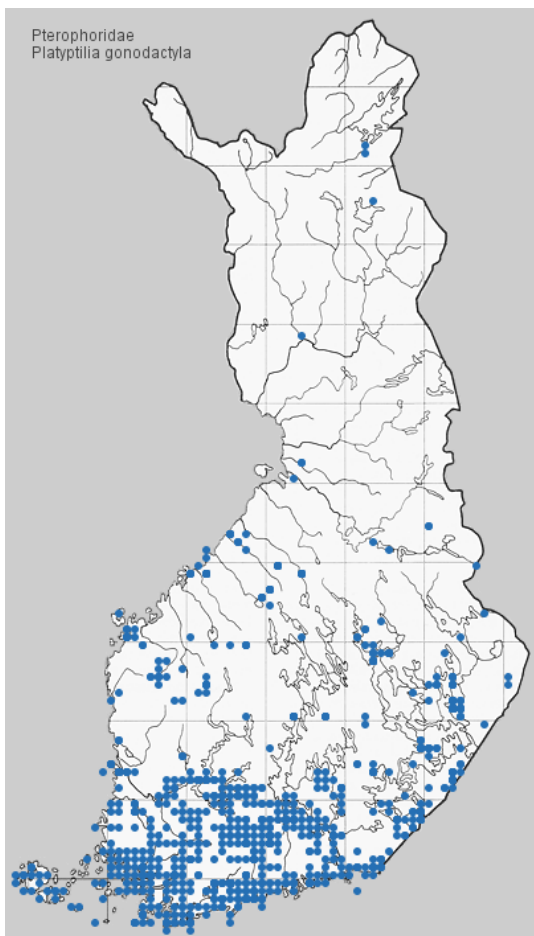
varressa, tavallisesti yläosissa, usein monta päällekkäin. Uloste poistetaan äkämän aukosta. Koteloituu äkämään.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-28 mm. Etusiipien ulkoreuna selvästi mutkainen; pohjaväri vaaleanruskea, vahvasti valkokehmainen. Etureuna tummanruskea, valkopisteinen. Keskikohdan sisäpuolella 2 hiukan häipyvärajaista, tummanruskeaa täplää; suurempi lähellä takareunaa ja sisempänä, pienempi ulompana, lähellä etureunaa. Kostaalikolmio tummanruskea, ulkopuolelta vaalean poikkijuovan rajaama, tämä ulottuu etummaisensa liuskan yli. Ulkoreunan lähellä vaalea poikkijuova molempien liuskojen poikki. Ulkoreunan ripset valkeahkot, tyviväri kapea, mustanruskea, etummaisensa liuskan keskikohdassa valkean täplän katkaisema. Takareunan ripsissä 2 mustanruskeaa täplää; suurempi hiukan keskikohdan ulkopuolella ja pienempi suoraan halkion tyven takapuolella. Takasiivet tumman ruskehtavanharmaat; takimmaisensa liuskan takareunan keskellä musta suomuhammas. Koiraan uncus keskikokoinen. Sivulämssä asteittain, mutta vain heikosti kapeneva. Saccuksessa syvä halkio. Anelluksen varret kapeat, niiden keskellä suuri piikki.

Naaraan antrum heikosti kapeneva; kitinisoitunut osa 7 kertaa ductus bursaen kalvomaisen osan pituinen.

Elintavat. Metsänreunoilla, niityillä, ruderaateilla, pientareilla. Lentää ilta- ja yöllä; tulee valolle.

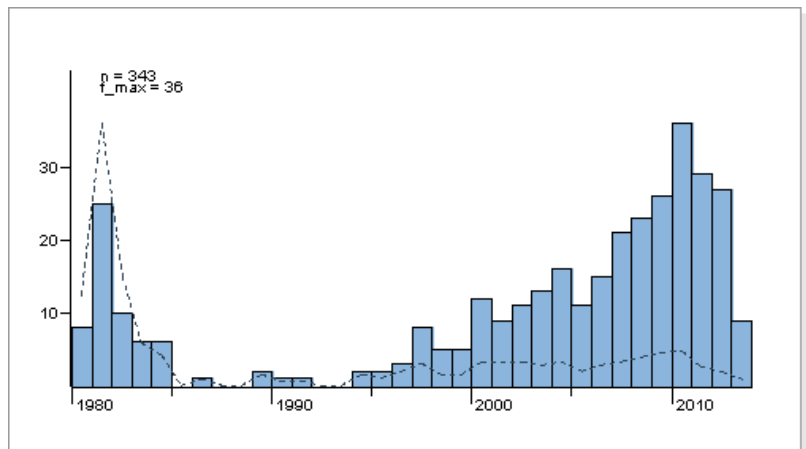
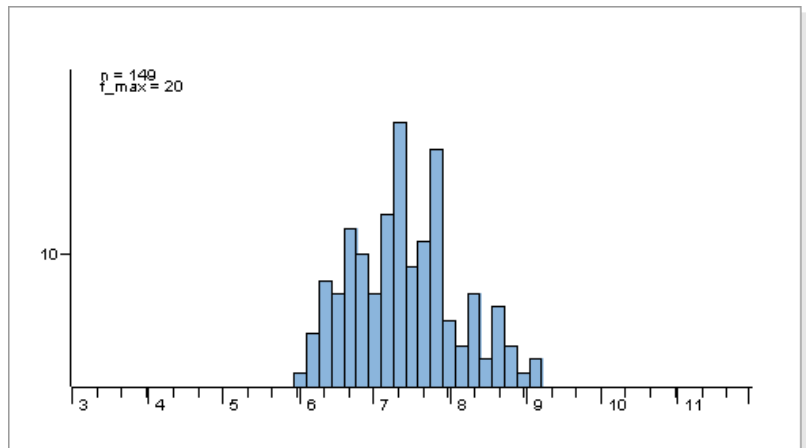
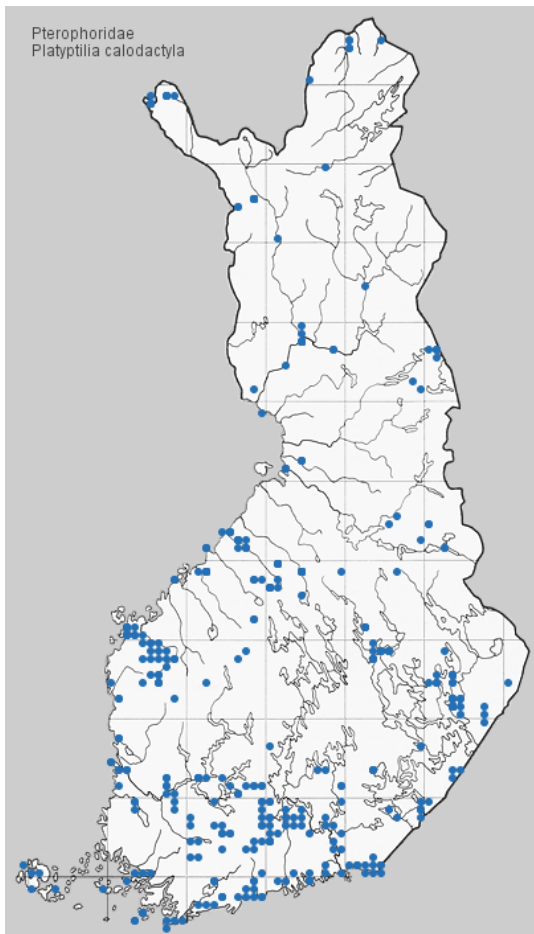
Toukka melko paksu, vihertävänvalkea; nystyrät pienet, mustat. Selkäjuova leveä, punertava; sivuselkäjuova punertava; joskus lisäksi punertaviksi täpliksi hajonnut lisäsivujuova. Pää, jakautunut niskakilpi, peräkilpi, hengitysaucot sekä käsnäjalat mustat. Elää syys-toukokuussa ja heinä-elokuussa leskenlehdellä (*Tussilago farfara*); ensin kovertaa lehtiä, sitten kaivautuu varteen, jossa talvehtii. Jatkaa keväällä syömistä nupuissa, kukissa ja siemenillä. Koteloituu hedelmystöön. Kesäpolven toukka ensin kovertaa lehtiä, myöhemmin ruokailee lehden alapinnalla. Koteloituu lehden alapinnalle.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-25 mm. Muistuttaa lajia *P. gonodactyla*, mutta on jonkin verran pienempi; etusiipien ulkoreuna selvästi vähemmän mutkainen ja kärki vähemmän terävä; pohjaväri vaaleampi, kellertävämpi, vähemmän valkokehmainen. Kostaalikolmio tummanruskea, lähes nelikulmainen. Takasiipien etummaisen liuskan alapinnalla selvä, valkea poikkijuova lähellä kärkeä.

Koiraan uncus melko vankka. Sivulämssä asteittain kapeneva. Saccuksessa matala halkio, sen tyven liuskat leveät. Anelluksen varret kapeat, niiden keskellä selvä piikki.

Naaraan antrum asteittain kapeneva, 6 kertaa ductus bursaen kalvomaisen osan pituinen.

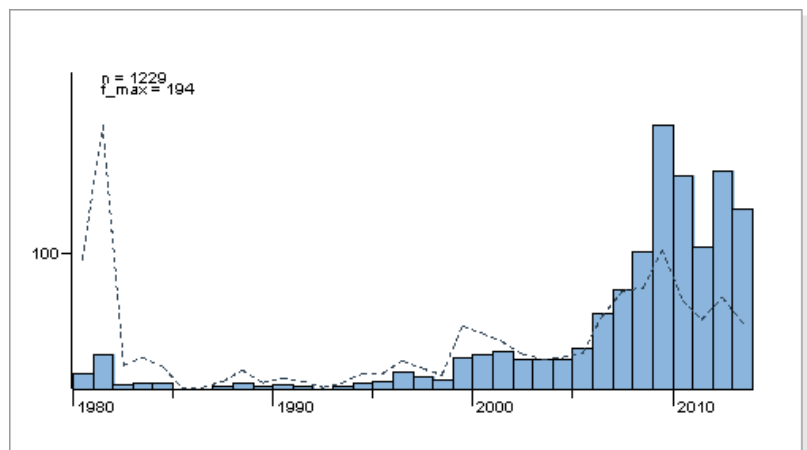
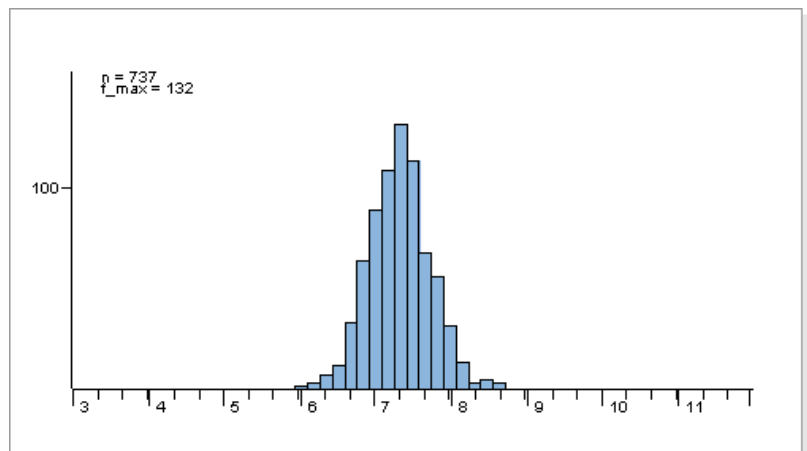
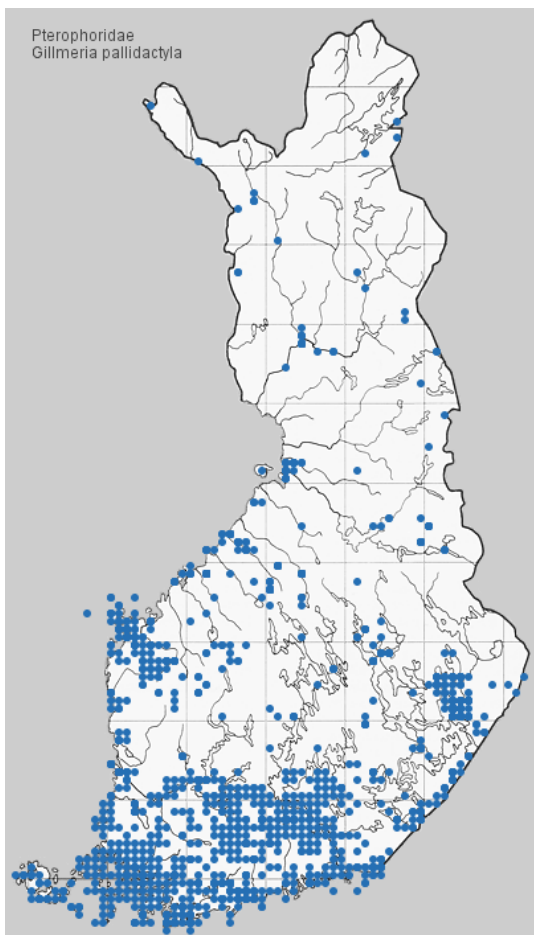
Elintavat. Niityillä. Lentää päivällä niinkuin myös yöllä; tulee valolle.

Toukka vihertävänkeltainen; pitkittäisjuovat vaaleanpunaiset. Pää vaaleanruskea; niskakilpi tummanruskea. Elää elo-toukokuussa kultapiiskulla (*Solidago virgaurea*); varressa lähellä maanpintaa. Koteloituu varteen.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 23-27 mm. Muistuttaa lajia *G. ochrodactyla*, mutta pää hiukan tummempi. Takasääret keskeltä kärkeen yksivärisen ruskehtavat. Etusiipien kuviot häipyvämmät; pohjaväri vaihtelee ruosteenpunertavasta kalpean kellertävään, lähes yksiväriseen. Takasiipien takimmaisena liuskan suomuhammas pienempi ja usein hyvin epäselvä.

Koiraan uncus vankka. Sivulämssä pyöreä; sacculuksen tyviosa hyvin kehittynyt, ei ulotu lämssä kärkeen. Anelluksen varret vankat, typpäkärkiset, niiden sivuilla suippo uloke.

Naaraan antrum pitkänomaisen putkimainen, 4 kertaa leveyttään pitempi. Ductus bursae vähän antrumia pitempi.

Elintavat. Pientareilla, metsänreunoilla, hiekkaisilla niityillä. Lentää iltahämärissä; tulee yöllä valolle.

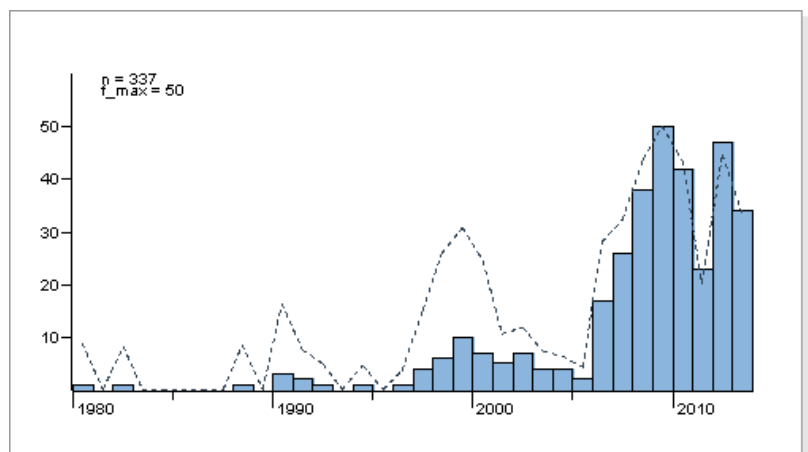
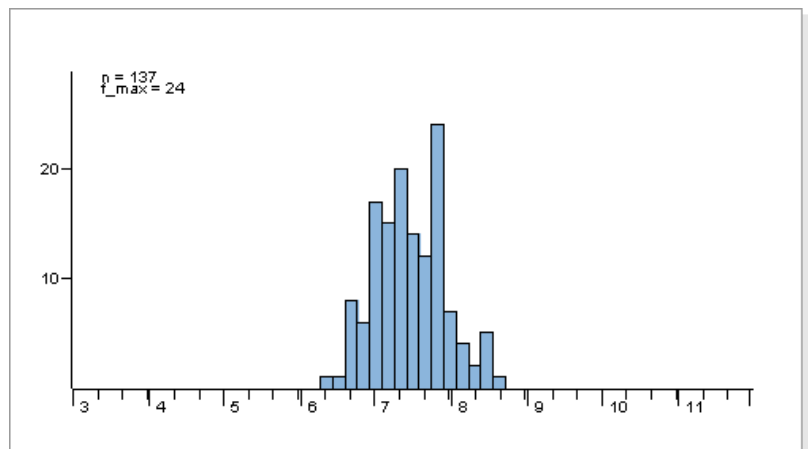
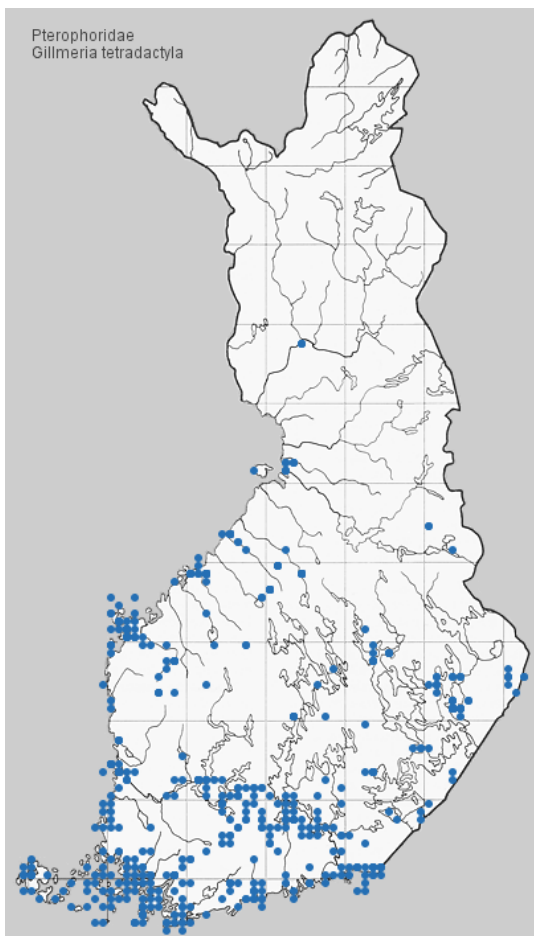
Toukka kiiltävän vihreä; selkäjuova tummempi tai hiukan ruskehtavansävyinen; sivuselkä- ja lisäsiivujuova harmaanvalkeat; sivujuova valkoinen. Selässä hyvin pienet, mustat nystyrät. Pää kellertävä tai vihertävä, suuosat ruskeat. Elää syys-toukokuussa siankärsämöllä (*Achillea millefolium*) ja ojakärsämöllä (*A. ptarmica*); nuorena kutoo keskusversoja yhteen ja ruokailee lehdellä, myöhemmin kaivautuu varteen. Talvehtii ravintokasvin juurissa. Keväällä kovertaa nuoria versoja aiheuttaen niiden putoamisen.

Koteloituu ravintokasvin varrelle tai lehden alapinnalle.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 23-28 mm. Takasääret kellertävänvalkeat, molempien kannusparien tyvipuolella enemmän tai vähemmän vahvat, ruosteenruskeat vyöt. Nilkkajaokkeet valkeahkot, ensimmäiset kärjestä punaruskeat. Etusiivet okranruskehtavat, enemmän tai vähemmän valkeahkonkeltavarjoiset; usein pohjaväri hyvin vaalea. Halkion tyvellä pieni, mustanruskea täplä; siitä etureunaan kulkee tumma, ruskehtava, häipyvärajainen, varjomainen kostaalikolmio; sen ulkopuolella etureunassa vaalea laikku, jonka ulkopuolella etureunaa pitkin kulkeva kapea, tumma juova. Molempien liuskojen poikki lähellä ulkoreunaa kulkee kapea, vaalea poikkijuova. Ripsien tyviviiru mustanruskea. Ripset vaaleat, harmahtavakärkiset; siiven kärjessä ja takakulmassa harmahtavat. Takasiivet harmahtavanruskeat. Takimmaisen liuskan suomuhammas melko pieni, sijaitsee liuskan keskellä.

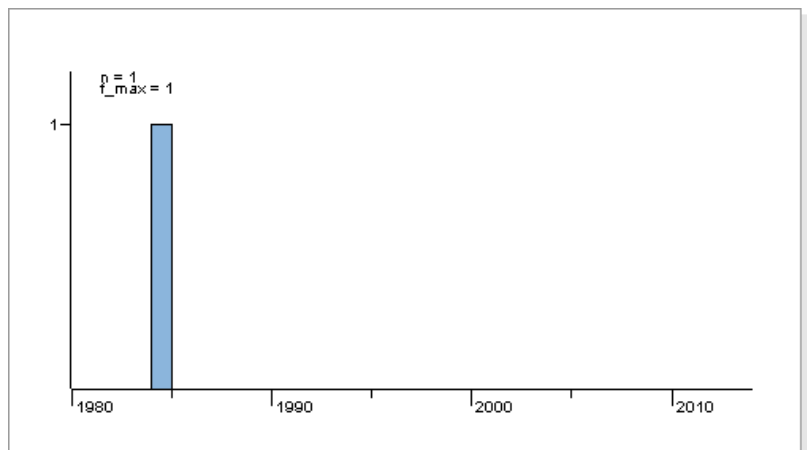
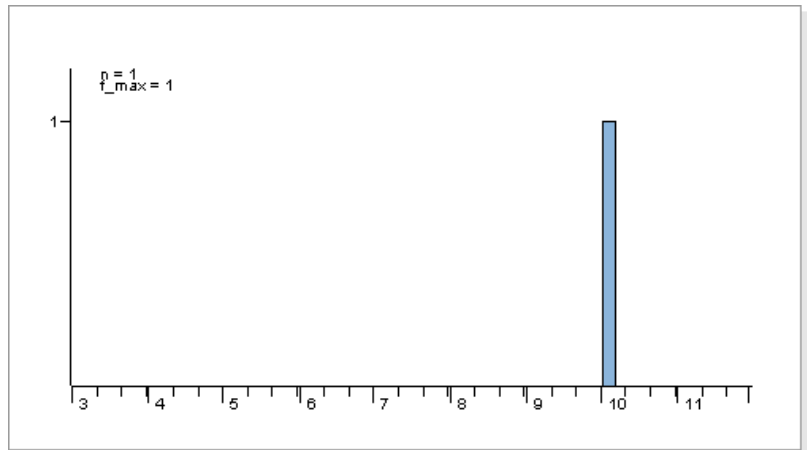
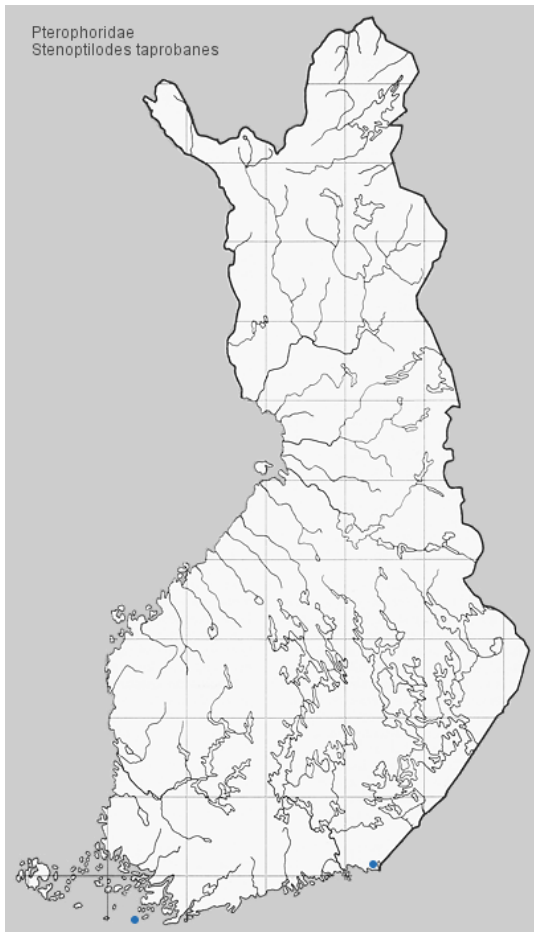
Koiraan uncus vankka. Sivulämssä suieka, teräväkärkinen. Saccus pieni. Anelluksen varret yksinkertaiset.

Naaraan ostium rengasmaisen, suuri. Ductus bursae kalvomainen.

Elintavat. Niityillä, pientareilla, metsänreunoilla, rannoilla. Lentää iltahämärissä; tulee yöllä valolle.

Toukka vihreä; selkäjuova tummanruskea; sivuselkä- ja lisäsiivuova harmaat tai valkeahkonharmaa; sivujuova harmaanvalkea;

tyvijuova leveä, kellertävänvalkea. Pää ja peräkilpi vaaleankellertävät. Nystyrät pienet, mustat, niissä yksi karva. Elää syys-toukokuussa pietaryrtillä (*Tanacetum vulgare*); ensin keskiversossa, sitten varressa. Talvehtii ravintokasvin juurissa. Keväällä kovertaa nuoria versoja. Koteloituu ravintokasvin varrelle tai lehden alapinnalle.

Tuntomerkit. Siipiväli 12-17 mm. Etusiivet harmaanruskeat; etureuna melko tumman harmaanruskea, valkopisteinen. 1/3 kohdalla keskisarassa tumma täplä. Kostaalikolmio enemmän tai vähemmän selvä, tumman harmaanruskea, ulottuu siiven keskilinjaan; sen ulkoreunassa halkion sisäpuolella kaksi mustahkoa täplää poikittain. Sen ulkopuolella häipyvä, valkeahko varjo. Molempien liuskojen poikki lähellä ulkoreunaa kulkee valkoinen poikkijuova, jonka sisäpuolella etummaisessa liuskassa suuri, pitkänomainen, musta täplä sekä molempien liuskojen etureunassa tummaa kehää. Ripset ulkoreunassa ruskehtavanharmaat, valkeansekaiset, takareunassa harmahtavanvalkeahkot, seassa pieniä, mustia suomuja. Takasiivet tummahkon harmaanruskeat, ripset harmaanruskeat.

Elintavat. Harhailija. Tulee syötille.

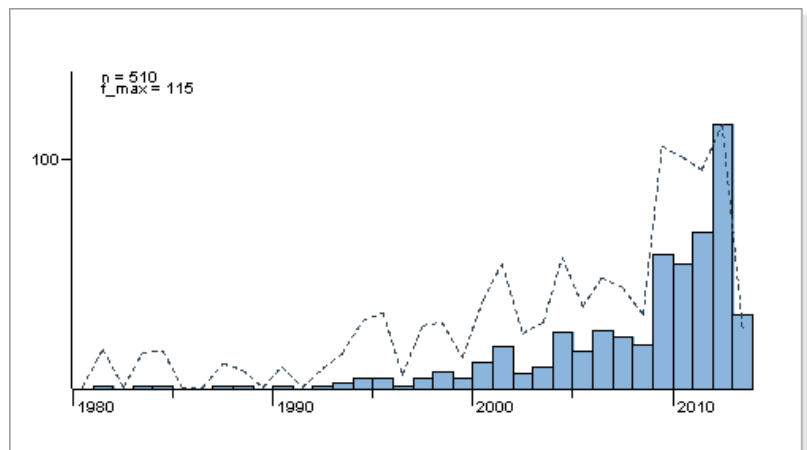
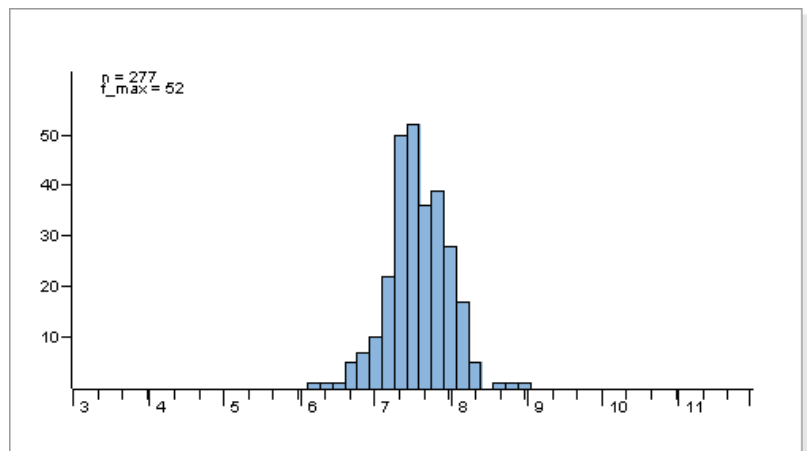
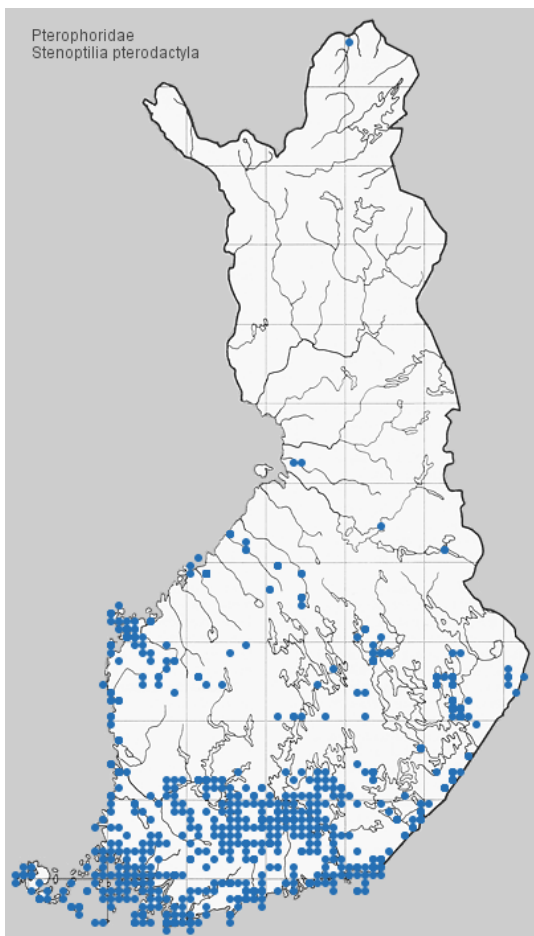
Toukan keski- ja takaruumiissa runsaasti lyhyitä, erikoisen muotoisia toissijaisia sukasia. Pää vaalean kellertävänvalkea, vaalean kellertävänruskeatäpläinen. Polyfagi erilaisilla ruohoilla ja varvuilla.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Sipiväli 20-26 mm. Etusiivet okranruskeat, etureunasta tummemmat, takareunasta kellertävät; niissä valkeista ja mustista suomusta muodostuneita pitkittäisjuovia. Noin 1 mm halkion tyven sisäpuolella 2 melko pientä, mustanruskeaa täplää, joista etummainen joskus epäselvä. Etureunan ripset valkeat; ulkoreunassa ja etummaisen liuskan takareunassa harmaanruskeat, vaaleatyviset. Etummaisen liuskan takareunan ripsissä yksi, takimmaisen liuskan kärjessä 2-4 pientä, mustanruskeaa täplää. Takasiivet harmahtavanruskeat, ripset vaaleammat.

Koiraan uncus kapea, ulottuu tegumenin reunan yli hiukan yli puolen pituutensa verran. Sivulämssä keskilevyinen. Anelluksen varret 2/3 tegumenin pituudesta.

Naaraan ostium hiukan kovertunut. Antrum 5 kertaa leveyttään pitempi; sen kitinisoitunut osa on yhtä pitkä kuin ductus bursaen kalvomainen osa. Ductus bursaessa kitinisoitunut levy.

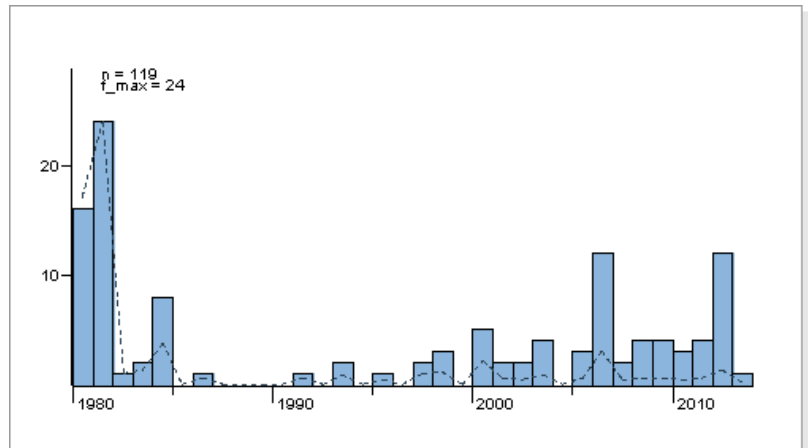
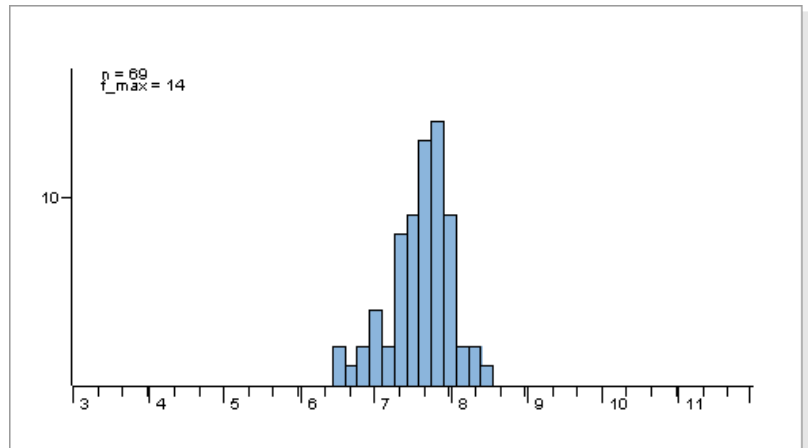
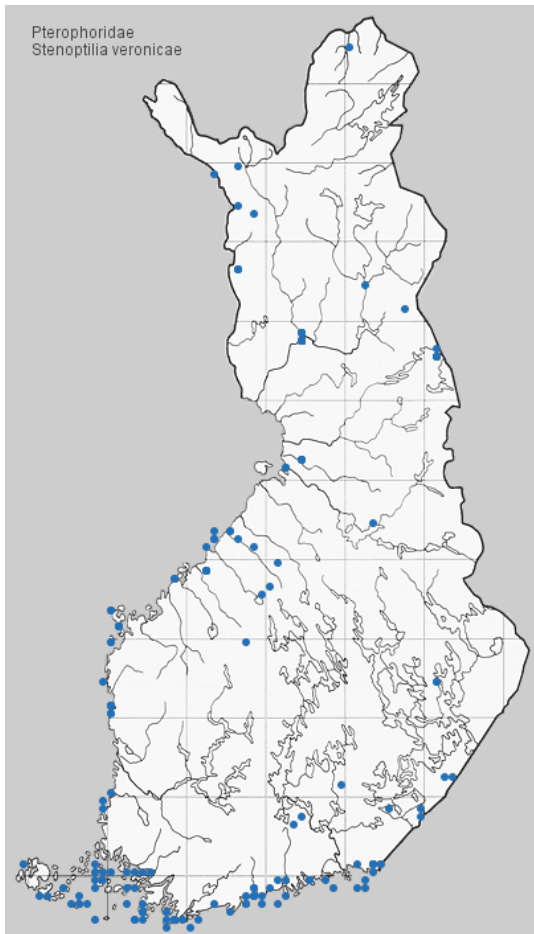
Elintavat. Niityillä, hakamailla, ahoilla. Lentää iltahämärissä; tulee yöllä valolle.

Toukka vaalean kellanvihreä; selkäjuova tummempi tai ruskea; sivuselkä- ja sivujuova epäselvät, harmaanvalkeat; tyviujuova

valkeahko. Nystyrät suuret, tummakeskiset, valkokarvaiset. Pää vaaleanvihreä, mustatäpläinen. Elää elo-toukokuussa nurmitädykkeellä (*Veronica chamaedrys*); ensin kärkiverson varressa tappaen kärjen; sitten talvehtii varressa. Jatkaa keväällä syömistä lehdillä ja kukilla. Koteloituu ravintokasville tai sen lähelle ruohikkoon.

Kuva: R.Siloaho

Tuntomerkit. Siipiväli 23-26 mm. Etusiivet kanelinruskeat, valkokehnaiset, takareunasta kellanruskeat. Etureunassa tummien suomujen muodostama pitkittäisviiru. Halkion tyvellä selvä kahdesta yhteensulautuneesta täplästä muodostunut keskitäplä, suurempi kuin lajilla *S. bipunctidactyla*. Etummaisen liuskan keskellä epäsäännöllinen, pieni, pitkänomainen täplä. Ulkoreunan ripsien tyvi valkoinen; etummaisen liuskan takakulmassa pieni, musta täplä; takimmaisessa liuskassa kolme pientä, mustaa täplää. Takasiivet kanelinruskeat.

Koiraan genitaalit tiiviimmät kuin lajilla *S. bipunctidactyla*. Uncus kapea, puolet sen pituudesta ulottuu tegumenin reunan yli.

Anelluksen varret 2/3 tegumenin pituudesta. Aedeagus lyhyempi kuin lajilla *S. bipunctidactyla*.

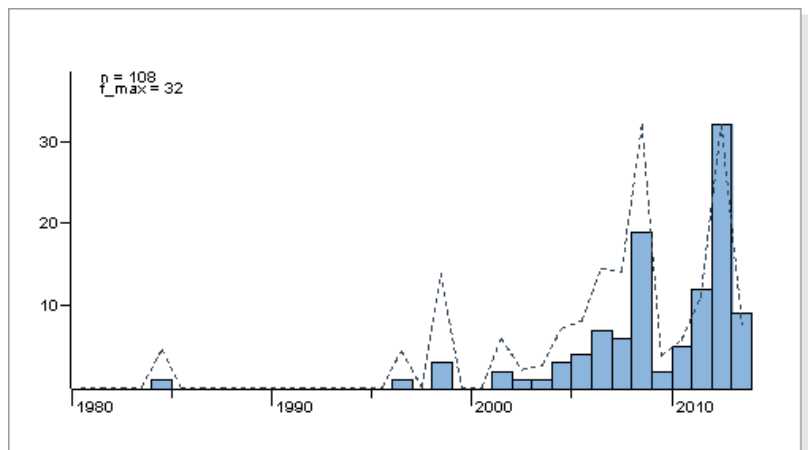
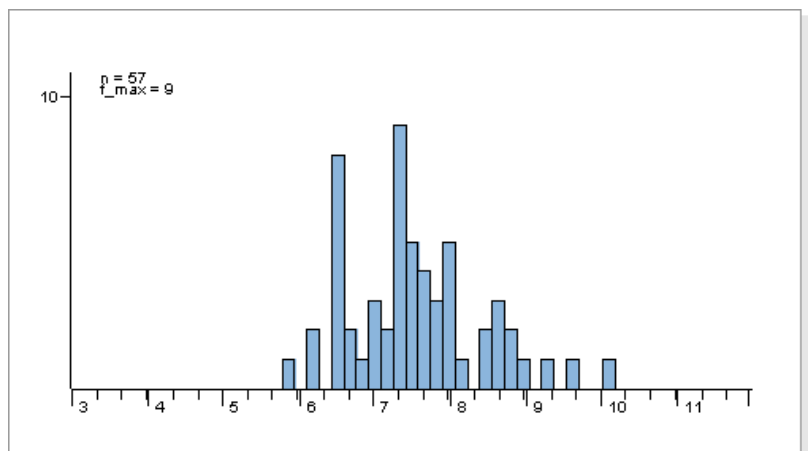
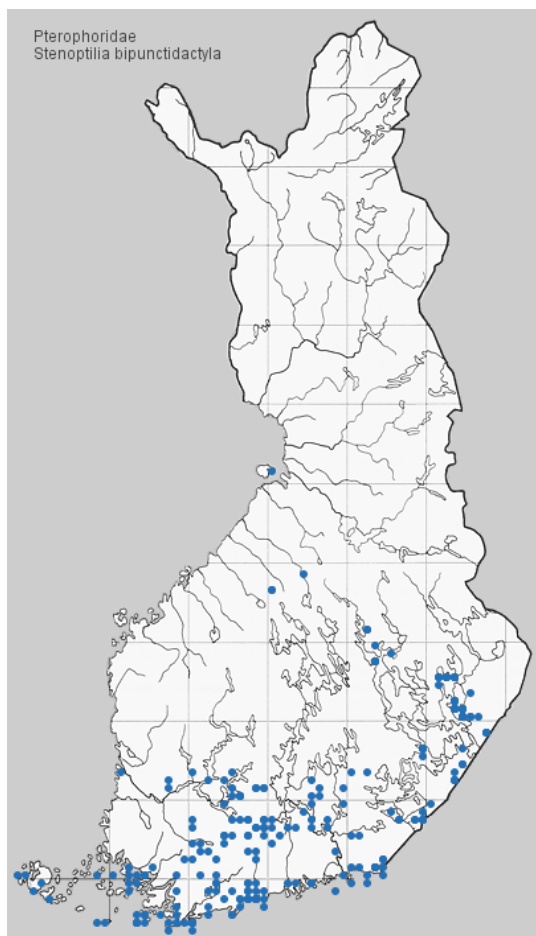
Naaraan ostium kovera. Antrum kolme kertaa leveyttään pitempi; sen kitinisoitunut osa yhtä pitkä kuin ductus bursaen kalvomainen osa; jälkimmäisessä pitkä kitinisoitunut levy.

Elintavat. Niityillä; hiekkaisilla, kivisillä ja soraisilla rannoilla.

Toukka kalpean kellanvihreä; sukaset valkeat; pää vaalea. Elää kesäkuussa rantatädykkeellä (*Veronica longifolia*); yhteenkudottujen lehtien välissä. Koteloituu ravintokasville.

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 17-25 mm. Muistuttaa lajia *S. pelidnodactyla*, mutta eroaa siitä seuraavasti: on hiukan pienempi; etusiivissä vähemmän valkeaa kehnää; takareunassa kapea, kellertävänruskea juova. Etummaisessa liuskassa melko kapea, epäselvä, musta pitkittäisjuova, joka voi puuttua; siinä joskus epäselvä, vaalea poikkijuova.

Koiraan uncus pieni, ulottuu vain hiukan tegumenin reunan yli. Sivulämssä melko kapea. Anelluksen varret 2/3 tegumenin pituiset, kärki vaihtelevan levyinen.

Naaraan ostium hiukan kovertunut. Antrum 3 kertaa leveyttään pitempi. Ductus bursaen kalvomainen osa 1.5 kertaa antrummin pituinen, siinä kitinisoitunut levy.

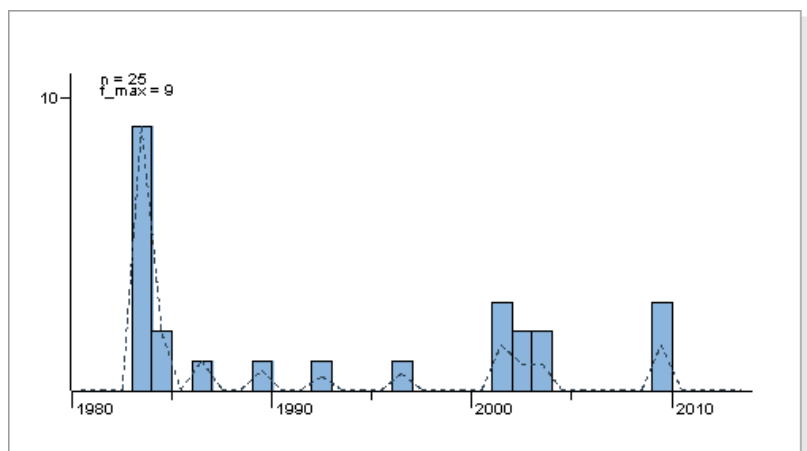
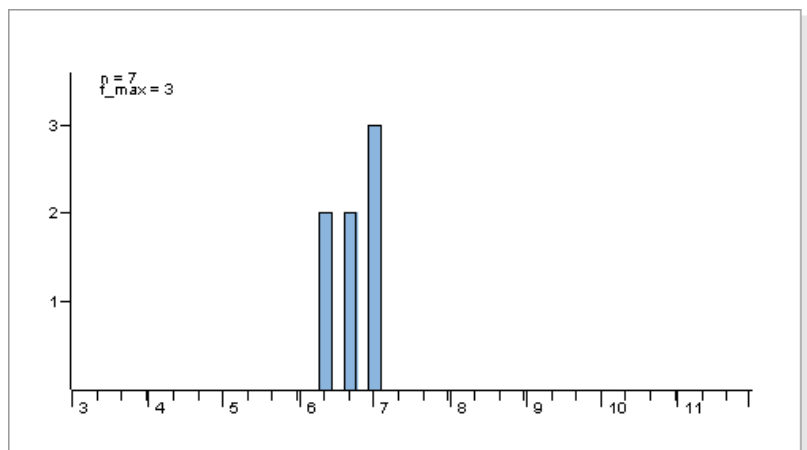
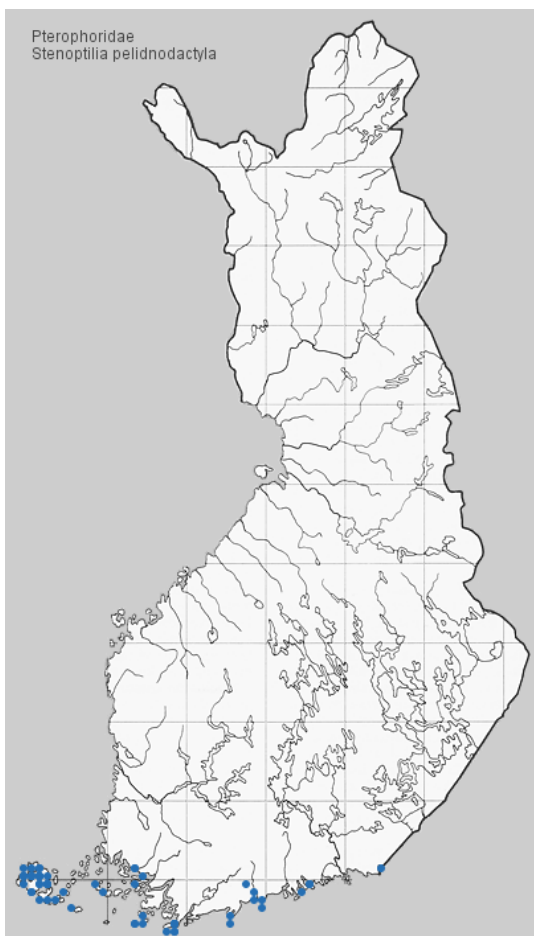
Elintavat. Kedoilla, niityillä. Lentää iltahämärissä ja yöllä; tulee hyvin valolle.

Toukka kellanvihreä - tummahkon vihreä; selkäjuova leveä, ruskeanpunainen; sivuselkä- ja sivujuova epäselvät, valkeahkot. Keski- ja takaruumiissa runsaasti lyhyitä, mustia toissijaisia sukasia. Nystyrät valkeahkonkeltaiset, karvat valkeat, sauvamaiset. Pää keltainen, mustakuvioinen. 1. jaokkeessa 2 mustaa pilkkua molemmilla puolilla. Raajat keltaiset. Elää syys-toukokuussa ja

heinäkuussa ruusuruoholla (*Knautia arvensis*) ja purtojuurella (*Succisa pratensis*); ensin varressa, myöhemmin kukilla ja siemenillä.
Koteloituu ravintokasvin varrelle.

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-25 mm. Etusiivet ruskehtavanharmaat, niissä runsaasti valkeahkoa kehnää, etureuna tummempi. 1/3 kohdalla pieni, mustanruskea täplä. Hiukan halkion tyven sisäpuolella 2 melko suurta, mustanruskeaa täplää, jotka ovat usein yhteensulautuneet. Etummaisen liuskan keskellä melko leveä, musta pitkittäisjuova, jonka ympärillä valkeahkoa kehnää. Takimmaisessa liuskassa ohut, tumma pitkittäisjuova. Ripset harmaat, tyvestä valkeahkot; etummaisen liuskan takakulmassa musta täplä ja takimmaisen liuskan kärjessä 2 mustaa täplää. Takasiivet tumman ruskehtavanharmaat.

Koiraan uncus ulottuu vain hiukan tegumenin heikosti koveran yläreunan yli. Sivulämssän reunat lähes yhdensuuntaiset, kärki hyvin kehittynyt; sacculus selvästi tyvestä leveämpi kuin kärjestä. Anelluksen varret tukevat, niiden pituus 2/3 tegumenin pituudesta. Aedeagus tukeva, keskipituinen.

Naaraan ostium kovera. Antrum 1.5 kertaa leveyttään pitempi. Ductus bursaen kalvomainen osa kaksi kertaa antrumin pituinen.

Elintavat. Kedoilla, kallioilla, lehto- ja laidunniityillä. Lentää iltahämärissä; tulee valolle.

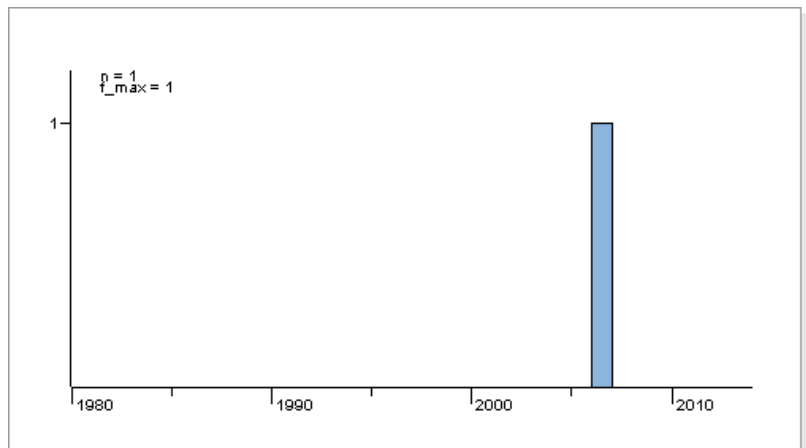
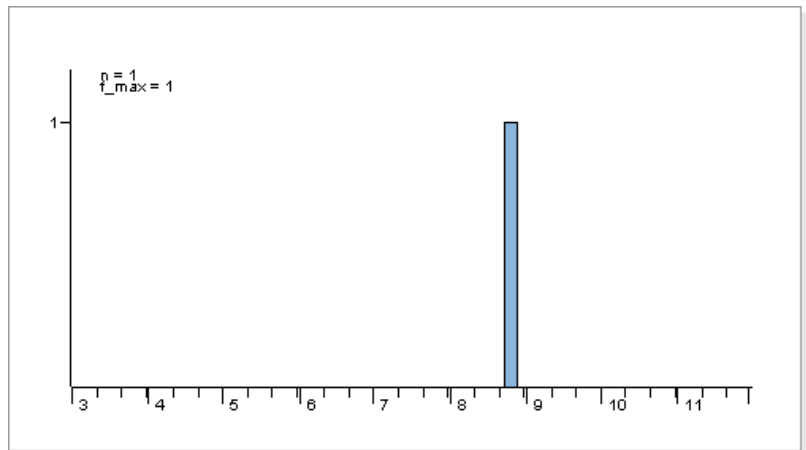
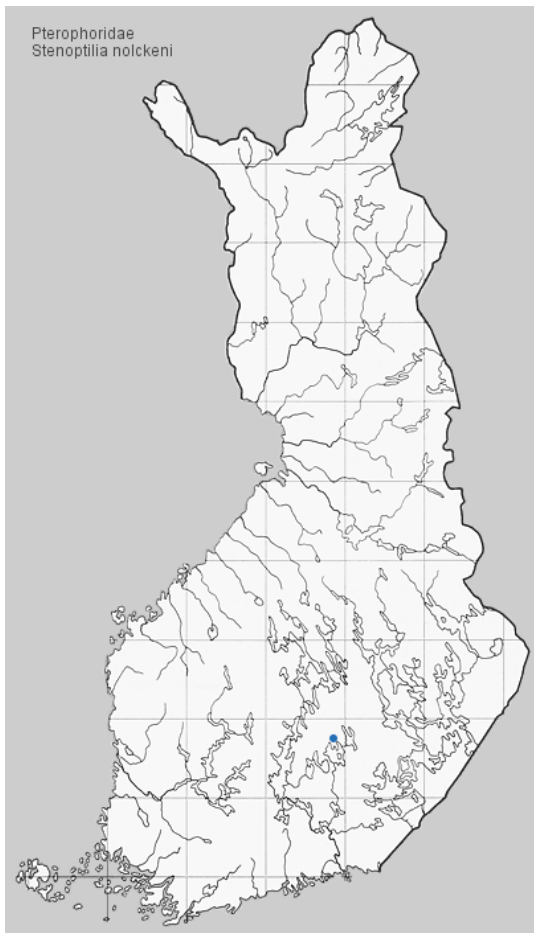
Toukka vihreä; selkäjuova leveä, punainen; nystyrät suuret, niissä vaaleanruskeat, nuijamaiset karvat. Pää ruskea, mustatäpläinen; niskakilpi mustatäpläinen; peräkilpi vaaleanvihreä. Elää toukokuun alkuun saakka papelorikolla (*Saxifraga granulata*); vapaana ensin lehdillä tai varrella, myöhemmin nupuilla ja kukilla. Koteloituu ravintokasvin varrelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: R.Siloaho

Tuntomerkit. Siipiväli 13-17 mm. Etusiivet ruskeat, varsinkin keskisarakeesta ja etummaisesta liuskasta valkokehnaiset. Halkion tyveltä etureunaan ulottuu tummanruskea kolmiomainen laikku, vrt. *Platyptilia*. Etummaisesta liuskan keskellä toinen tumma laikku; sen ulkoreunaa seuraa viisto, valkea poikkijuova, joka suuntautuu kohti siiven kärkeä ja on ulkoreunan kanssa yhdensuuntainen. Molemmat laikut ulottuvat etureunan ripsiin asti; niiden välissä puhtaan valkoinen laikku. 1/3 kohdalla pieni, tumma sisempi diskaalitiplä. Etummaisesta liuskan ripsien tumma tyvi viiru ulottuu yli takakulman. Muutoin ulko- ja takareunan ripset ovat puhtaan valkeat. Takimmaisesta liuskan ulkoreunan ripsien tumma tyvi viiru ulottuu kärjen ja takakulman yli; liuskan etureunan ripset valkeat, kärjessä ruskeat. Takasiipien etummaisesta liuskan ulkoreunan ripsissä tumma tyvi viiru, joka ulottuu kärjen yli. Koiraan uncus ulottuu hiukan tegumenin koveran yläreunan yli. Cucullus taipunut, tylppäkärkinen, lähes liereä; ulkoreunan pullistuma epätasainen, hammasteinen. Anelluksen varret melko lyhyet, ulottuvat juuri tegumenin alareunaan. Aedeagus vain hiukan taipunut; suunnilleen tegumenin pituinen; sen tyvi uloke haarautuu tyven läheltä ja taipuu keskeltä hiukan alaspäin. Naaraan antrum suppilomainen, sen suurin halkaisija ostiumin kohdalla.

Elintavat. Koivua kasvavilla niityillä, kuusimetsissä. Tulee valolle.

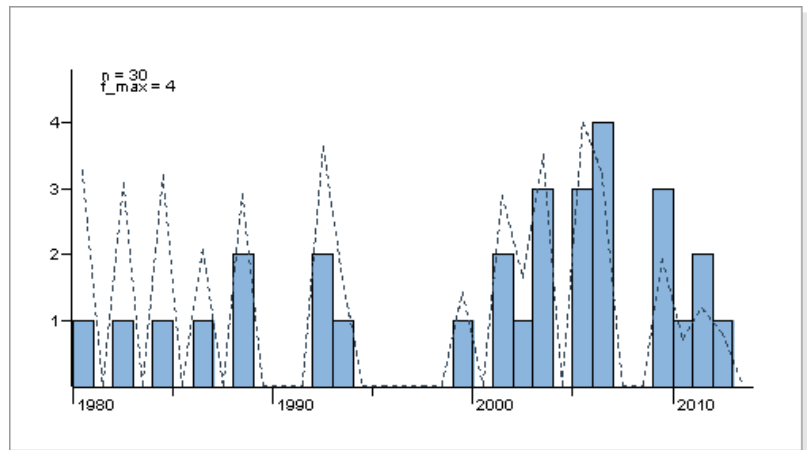
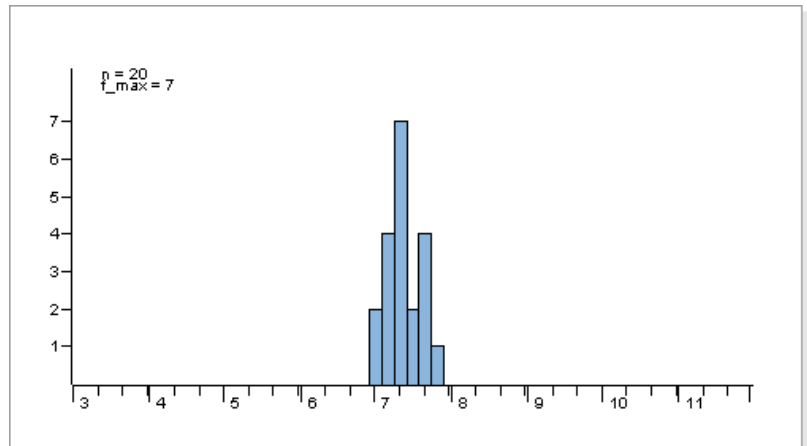
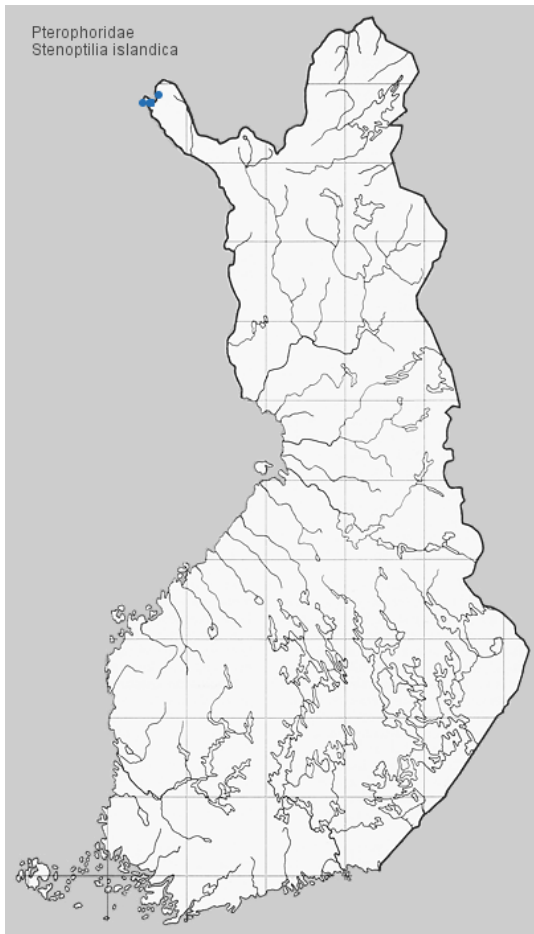
Kehitysvaiheet tuntemattomat.

Kuva: R. Siloaho

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 17-19 mm. Muistuttaa lajia *S. pelidnodactyla*, mutta etusiipien halkion tyven musta laikku pienempi. Etusiivet ruskeanharmaat, purppurankiiltoiset, takareunasta kellanharmaat; niissä mustista ja valkeista suomuista muodostuneita pitkittäisjuovia. Diskaalitäplä tummanharmaa, juovamainen; halkion tyven sisäpuolella tummanharmaa laikku. Etummaisen liuskan takaosassa pitkänomainen, tummanharmaa laikku. Takimmaisen liuskan ulkoreunassa tummanharmaita suomuja. Etummaisen liuskan takakulman ripsissä musta täplä; takimmaisen liuskan ulkoreunan ripsissä kärjessä, ulkoreunan keskellä ja takakulmassa musta täplä. Takasiivet tummanruskeat.

Koiraan uncus lyhyt, puolet sen pituudesta ulottuu tegumenin reunan yli. Sivulämssä pyörästynyt, melko tukeva. Anelluksen varret tukevat, leveät, 2/3 tegumenin pituudesta.

Naaraan ostium aaltoilevasti kovertunut, sen sivuilla pienet ulokkeet. Antrum asteittain kapeneva, kaksi kertaa leveyttään pitempi. Ductus bursaen kalvomainen osa kaksi kertaa antrumin pituinen, siinä suuri, kitinisoitunut levy.

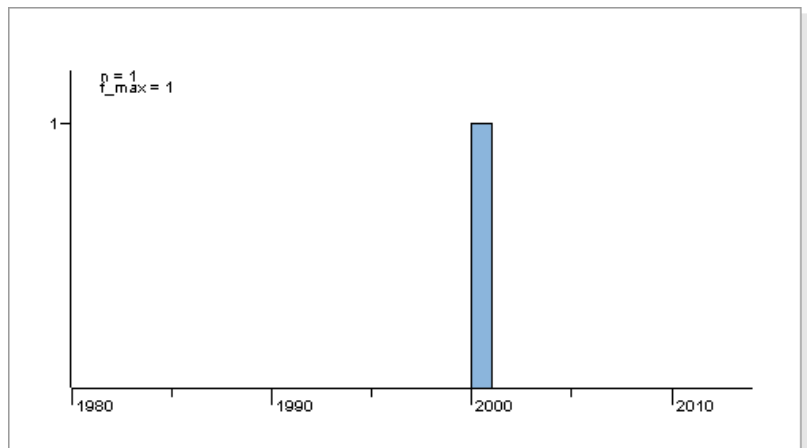
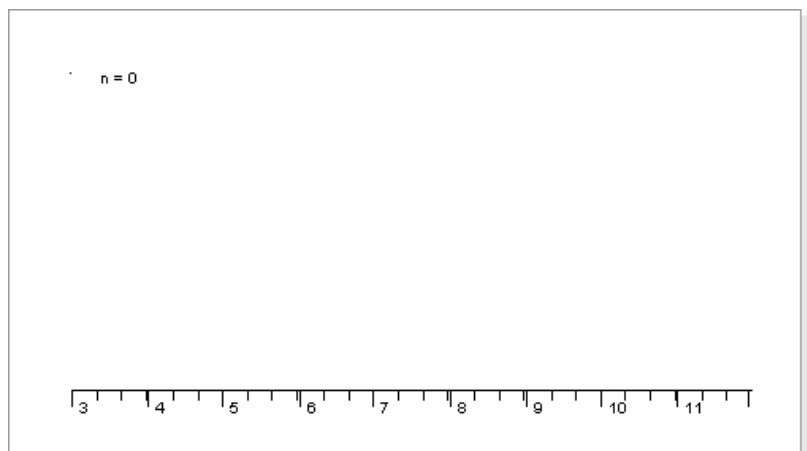
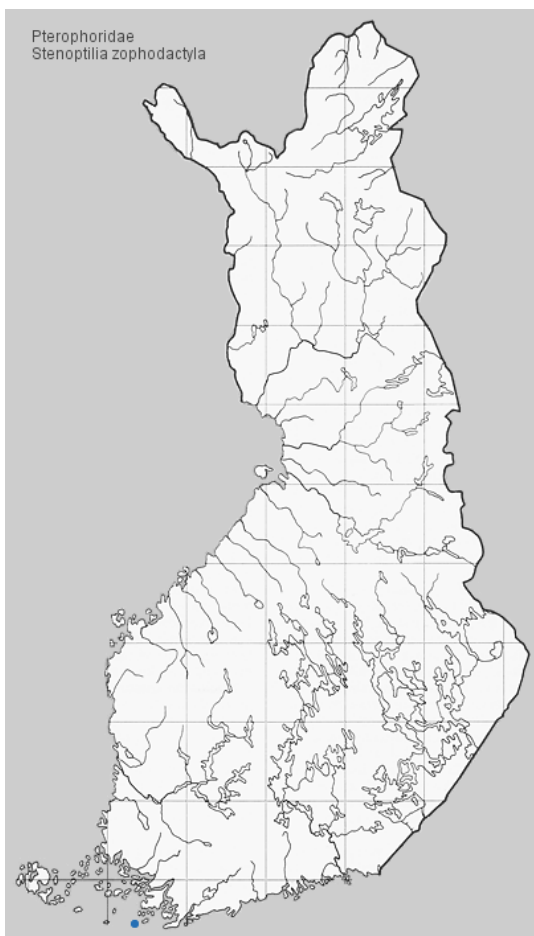
Elintavat. Tunturikallioilla, -louhikoissa ja -kankailla.

Toukka elää mätäsrikolla (*Saxifraga cespitosa*), ehkä muillakin rikoilla. Kilpisjärvellä löytöpaikkoja yhdistää ainakin nuokkurikko (*S.*

cernua). Syö yöllä lehtiä ja piilottelee päivällä lehden alla. Koteloituu varrelle.

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-23 mm. Keskiruumiin 3. ja takaruumiin I jaokkeiden selkäpuolella valkea "satula". Etusiivet ruskehtavanharmaat, hiukan valkeahkokehnaiset, ulko-osassa mustia suomuja. 1/3 kohdalla mustahko täplä; halkion tyven sisäpuolella suurempi täplä; sen etu- ja sisäpuolella epäselvä täplä. Etureunan ripsien kärkiosa valkea; ulkoreunan ripsissä katkeileva, musta tyviviiru. Takasiivet tumman harmaanruskeat.

Koiraan uncus ei ulotu tegumenin yläreunaan. Sivulämssässä erillinen cucullus ja valvula. Anelluksen varret melko erillään toisistaan, tyven kaksihaarainen varsi hyvin leveä. Aedeagus tyvestä leventynyt, tyviuloke melko lyhyt.

Naaraan takimmaisat apofyytit hyvin pitkät. Ostiumin yläosa hyvin kitinisoitunut ja takaa suippo. VII jaokkeen takareuna aaltoileva. Corpus bursaen 2 signumia hyvin pitkät.

Elintavat. Kosteilla, hiekkapohjaisilla paikoilla.

Toukka kellertävänvihreä tai ruskehtavankeltainen; selkäjuova purppura tai punertava, joskus tummahkon vihreä; sivuselkäjuova

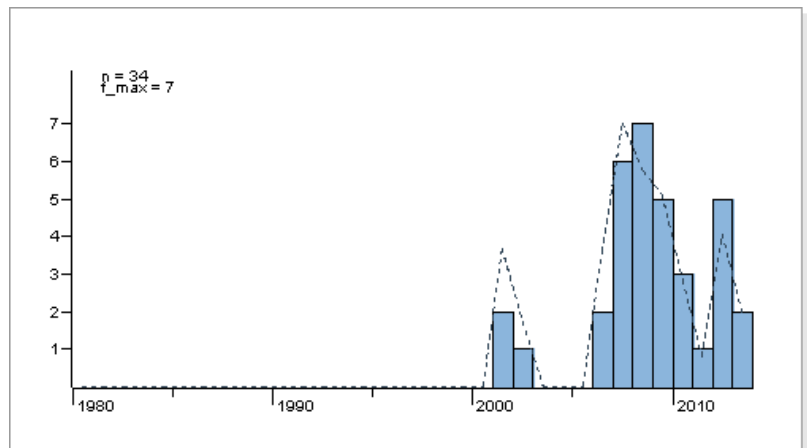
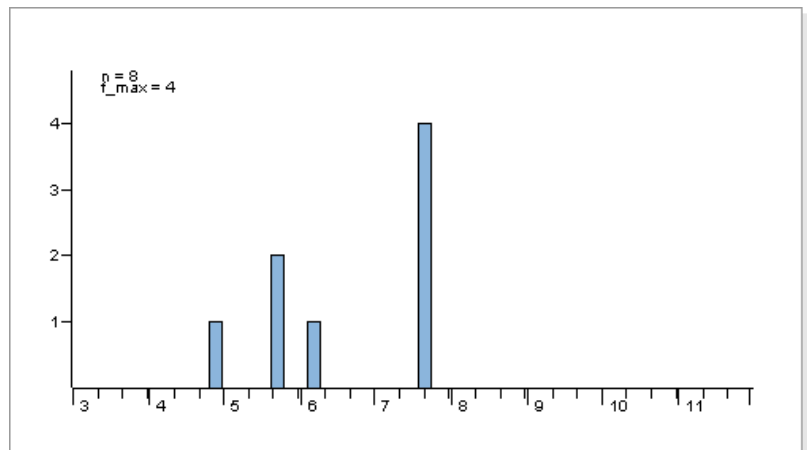
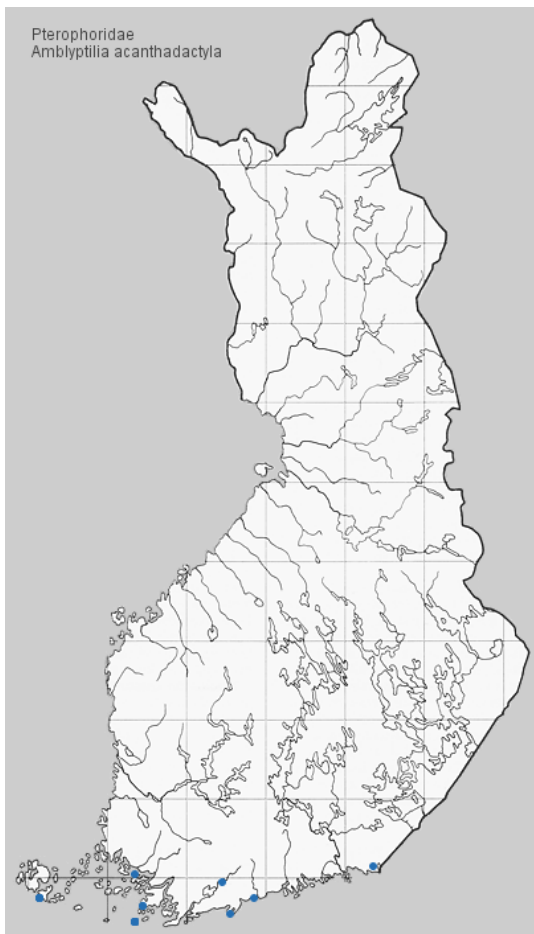
joskus vaaleanpurppura tai vaaleankeltainen. Pää harmaatäpläinen. Elää elokuussa rohtosapella (*Centaurium erythraea*) ja isosapella (*C. littorale*); nuorena kovertaa lehteä, myöhemmin kukilla ja siemenillä. Koteloituu ravintokasvin varrelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Sipiväli 17-23 mm. Etusiivet melko kapeat. Pohjaväri punertavan ruskeanharmaa. Etureunassa tummanruskea, kapea juova, jossa usein valkeita suomuja; päättyy suureen, tummanruskeaan kostaalikolmioon, joka on ulkopuolelta vaaleareunainen. Sen ulkopuolella melko leveä, tummanruskea poikkivyö yli molempien liuskojen, ulkopuolelta hienon, valkean poikkijuovan rajaama. Ripset valkeahkot, tyviviiru kapea, musta. Takareunan ripsissä hiukan keskikohdan ulkopuolella melko suuri, mustanruskea suomuhammas sekä useita pieniä, mustia täpliä. Takasiivet tumman harmaanruskeat. Takimmaisen liuskan takareunassa kolmikulmainen, musta suomuhammas, jonka sisäreuna on suunnilleen liuskan keskikohdassa; liuskan kärjessä hyvin pieni, musta suomukimppu.

Koiraan sacculus kovertunut; anelluksen varret suuremmat kuin lajilla *A. punctidactyla*.

Naaraan ostium selvästi kovertunut. Lamella postvaginalis kapeampi kuin lajilla *A. punctidactyla*.

Elintavat. Monenlaisilla avoimilla tai puoliavoimilla paikoilla. Lentää iltahämärissä ja yöllä; tulee hyvin valolle.

Toukka vihreä - purppuranpunertava; pitkittäisjuovat valkeahkot, katkeilevat; nystyrät suuret, valkoiset, niissä useita karvoja. Pää ruskehtava, mustakuvioinen. Elää kesäkuussa ja elo-syyskuussa monenlaisilla ruohoilla, kuten lehtopähkämöllä (*Stachys sylvatica*),

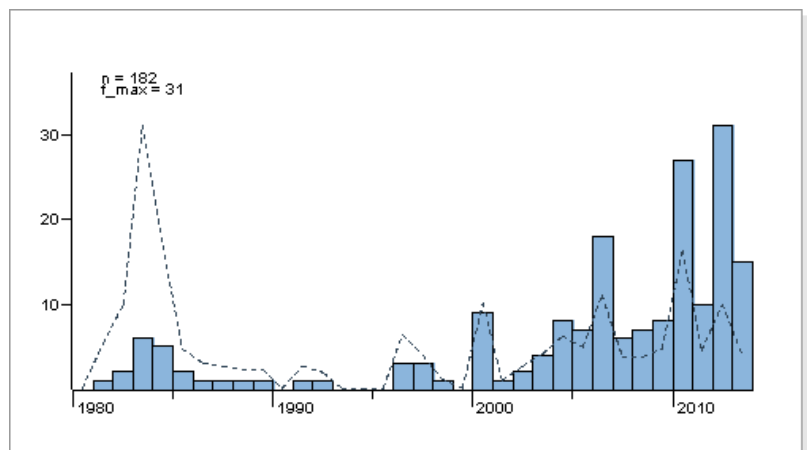
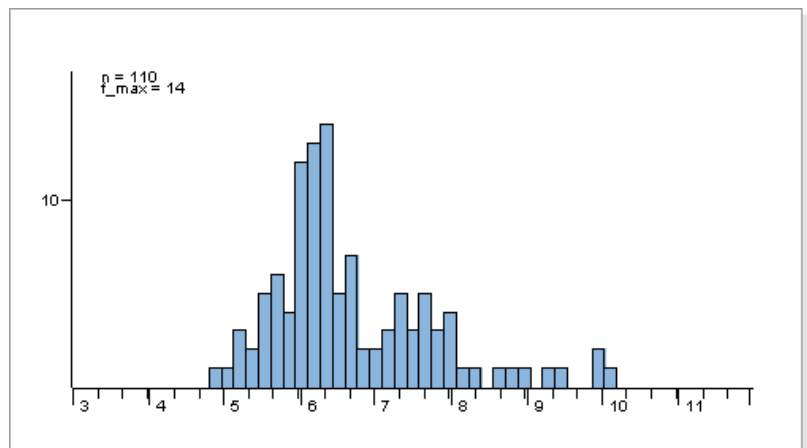
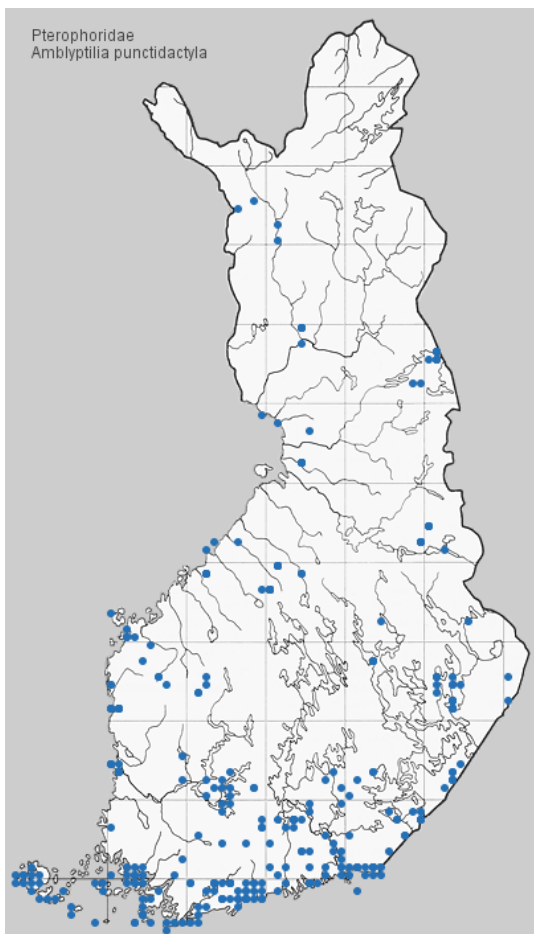
mintuilla (*Mentha*), kurjenpolvilla (*Geranium*), savikoilla (*Chenopodium*) ja kanervalla (*Calluna vulgaris*); kukilla tai ylälehtien alapinnalla. Koteloituu ravintokasvin kukkavarrelle, kukkien tai hedelmien sekaan, muistuttaa kuihtunutta kukkaa. Aikuinen talvehtii.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Etusiivet hiukan leveämmät kuin lajilla *A. acanthadactyla*, kalpean harmaanruskeat, mustakehnäiset. Etureunassa halkion sisäpuolella melko suuri kostaalikolmio; sen sisäpuolella etureunassa rivi valkeita suomuja. Kostaalikolmion ulkopuolella etureunassa pieni, valkoinen täplä. Liuskojen poikki kulkee enemmän tai vähemmän selvä, tumma poikkivyö, ulkopuolelta hienon, valkean poikkijuovan rajaama. Ripset valkeat, tyviviiru kapea, musta. Takareunan ripsissä musta suomuhamas ja mustia täpliä kuten lajilla *A. acanthadactyla*. Takasiivet lähes mustahkot; takimmaisen liuskan takareunassa suuri, kolmikulmainen, musta suomuhamas, jonka sijaitsee hiukan liuskan keskikohdan ulkopuolella; liuskan takareunan tyvipuoliskossa sirotellusti mustia suomuja sekä sen kärjessä melko pieni, musta suomukimppu.

Koiraan sacculus kovertunut. Anelluksen varret kaarevat ja tukevampirakenteiset kuin lajilla *A. acanthadactyla*.

Naaraan ostium litteämpi, viistopäinen. Lamella postvaginalis leveämpi suhteessa pituuteen kuin lajilla *A. acanthadactyla*.

Elintavat. Pientareilla, ruderaateilla, pihoilla, niityillä. Lentää joskus auringonpaisteessa, mutta tavallisesti yöllä; käy mm.

lehtopähkämön (*Stachys sylvatica*) ja varsinkin jaakonvillakon (*Senecio jacobaea*) kukilla. Tulee valolle.

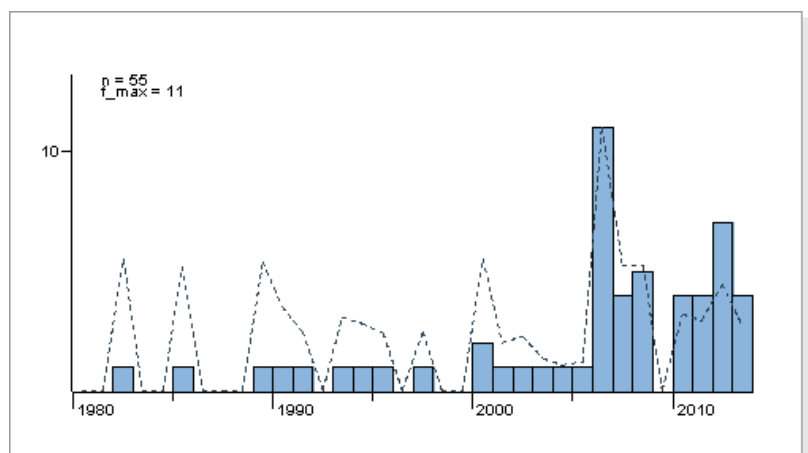
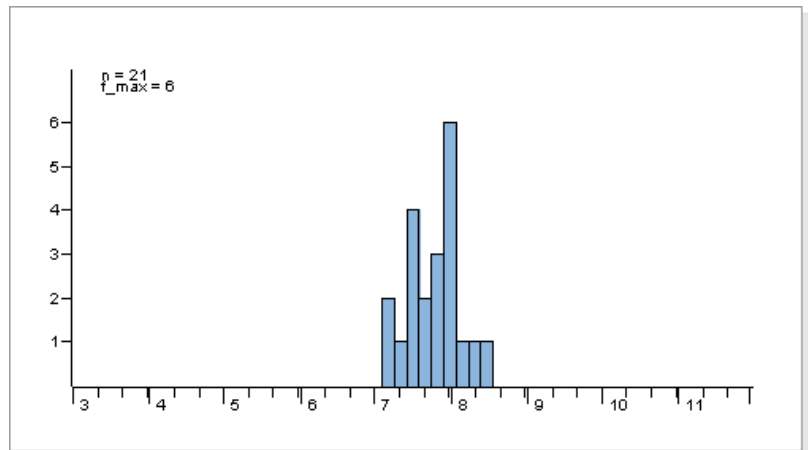
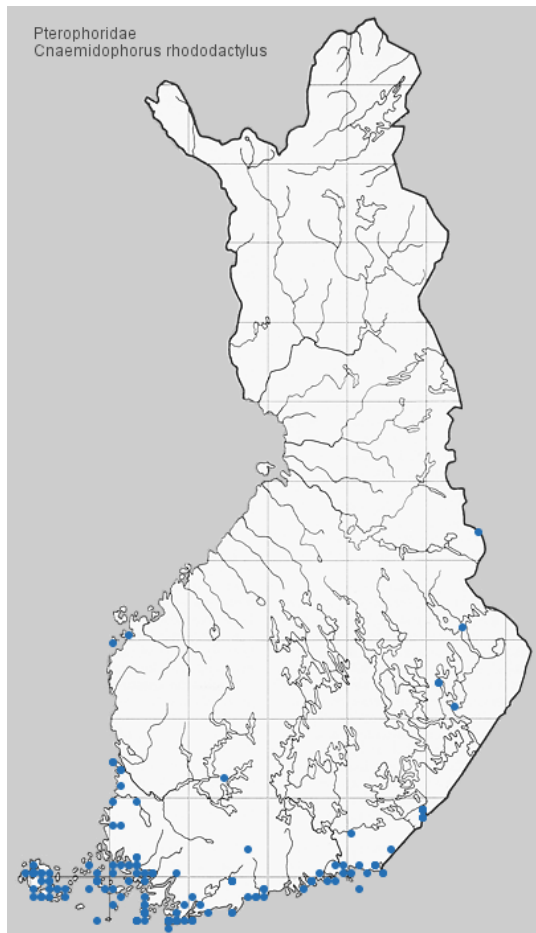
Toukka vihreä; selkäjuova tummanharmaa; sivuselkäjuova selvä, valkea; lisäsivu- ja sivujuova valkeahkot, katkeilevat; nystyrät pienet, niissä 1 karva. Pää kellertävänvihreä, ruskeatäpläinen tai lähes kokonaan musta. Polyfagi ruohoilla ja varvuilla, mm.

lehtopähkämöllä (*Stachys sylvatica*), suomyrtilä (*Myrica gale*) ja kurjenpolvilla (*Geranium*); kesäkuussa ja elo-syyskuussa kukinnoissa ja hedelmissä. Koteloituu usein kukkien tai hedelmien sekaan. Tavattu vain varjoisissa paikoissa olevilta kasveilta.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

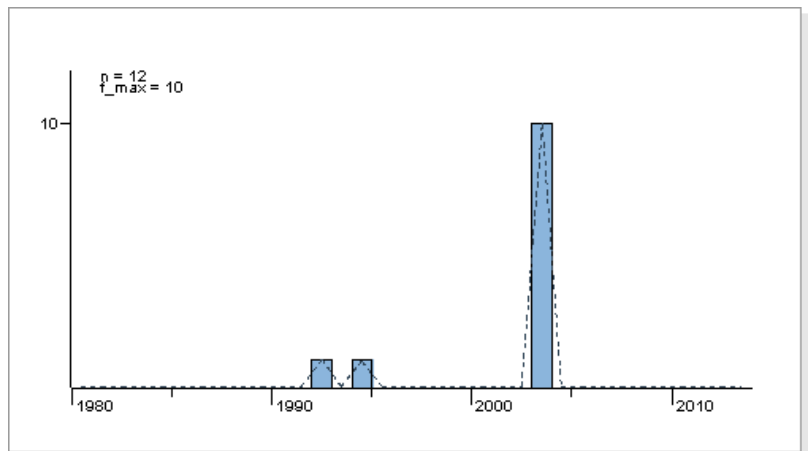
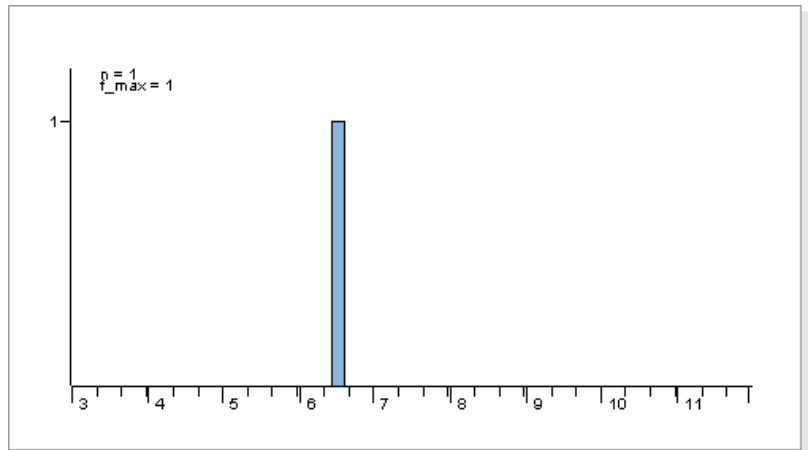
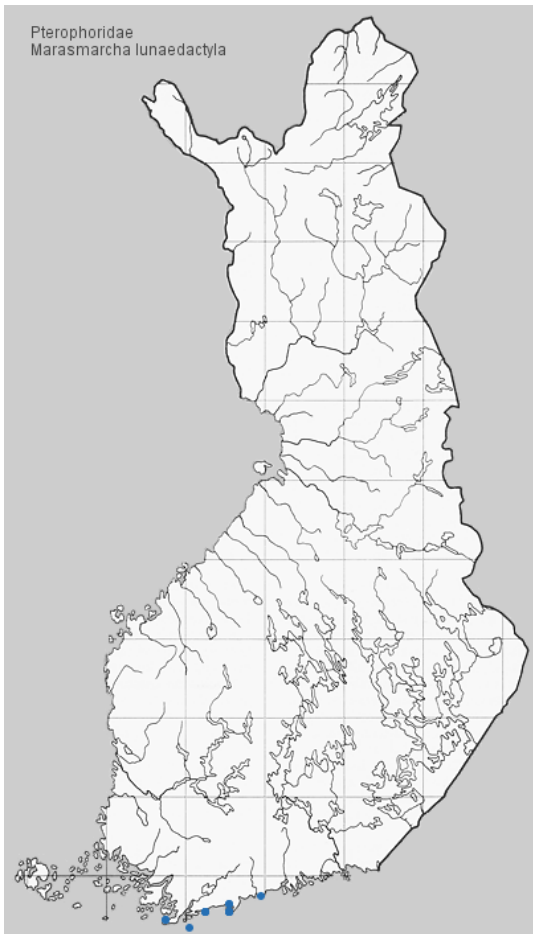

Tuntomerkit. Siipiväli 17-26 mm. Etusiivet punertavanruskeat, etureunasta hiukan valkeahkokehäiset; niissä 2 viistoa, valkeaa poikkijuovaa; sisempi hiukan keskikohdan sisäpuolella, häipyvä, joskus katkennut; ulompi selvä, sijaitsee hiukan halkion tyven sisäpuolella. Juovien välinen alue tummempi, varsinkin etureunasta. Molempien liuskojen ripset ulkoreunan keskeltä valkeat. Takasiivet punertavanruskeat; takimmainen liuska selvästi muita lyhyempi, keskeltä valkea ja sen kärjen lähellä suuri suomuhammas.

Elintavat. Valoisissa metsissä, metsänreunoilla, laidunniityillä, pientareilla, puutarhoissa. Lentää yöllä; tulee valolle. Toukka vihreä tai vihertävänkeltainen; selkäjuova ruskeanpunainen, edestä leveämpi; sivuselkä- ja sivujuova kellertävänvalkeat. Pää harmaa. Elää ruusuilla (*Rosa*); syksyllä kaivautuu varren pehmeään osaan; talvehtii pienenä. Talvehtimisen jälkeen touko-kesäkuussa nupuissa ja versoissa, kutoo lehden kiinni nuppuun. Koteloituu ravintokasville lähelle toukan ruokailupaikkaa, muutaman silkkisäikeen alle.

Kuva: R.Siloaho

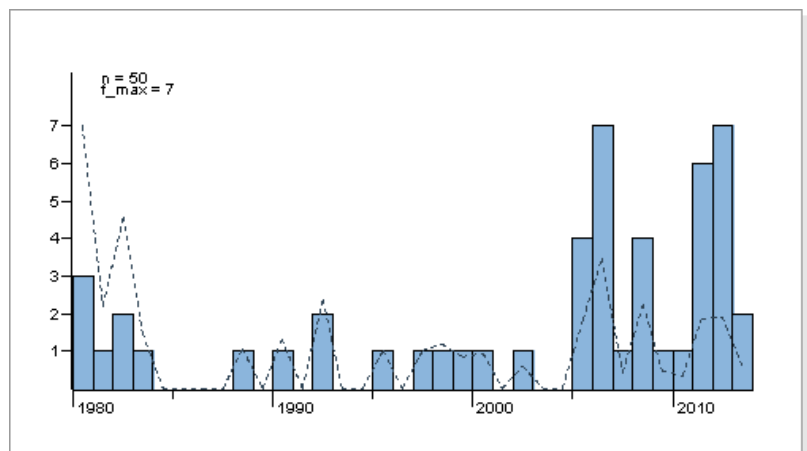
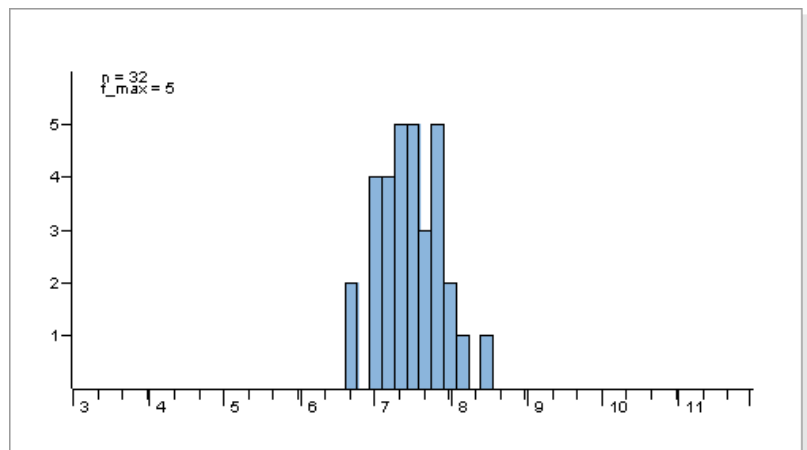
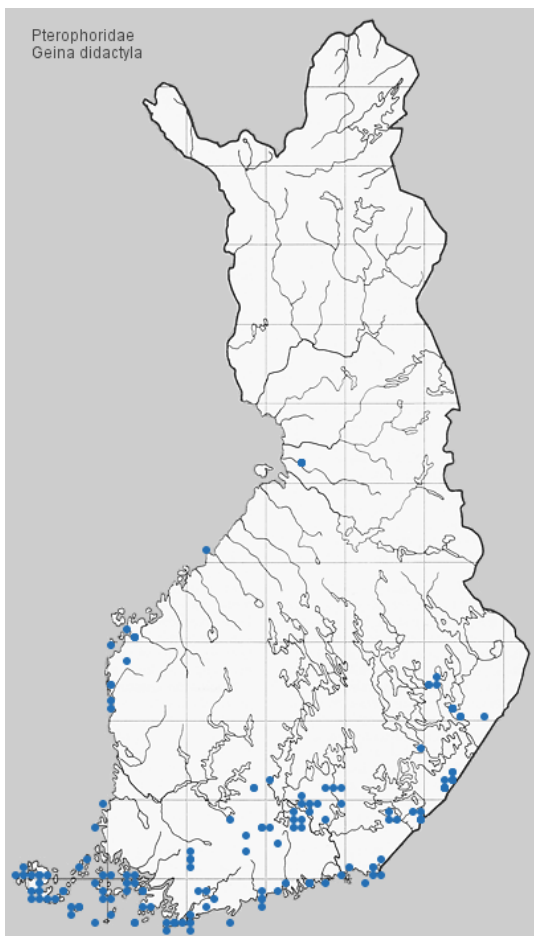
Tuntomerkit. Siipiväli 18-22 mm. Etusiivet tumman okranruskeat, naaraalla vaaleammat. Keskikohdan sisäpuolella takareunassa usein pieni, vaalea tai valkeahko täplä; halkion tyven kohdalla sisäänpäin taipunut valkeahkonokra poikkivyö. Takasiivet tumman harmaanruskeat.

Elintavat. Merenrantaniityillä, ruderaateilla, pientareilla yms. orakkoa kasvavilla paikoilla. Meillä hyvin harvinainen vaeltaja. Toukka vihreä tai vaaleanvihreä; selkäjuova tummempi. Hengitysaukot mustat. Pää mustakuvioinen. Elää orakoilla (*Ononis*); syyskesäkuussa kukissa ja versoissa. Koteloituu ravintokasvin lehden alapinnalle tai varrelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

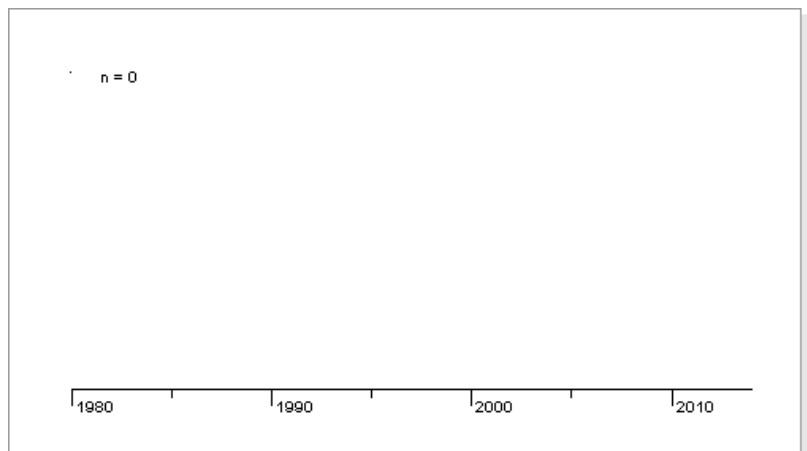
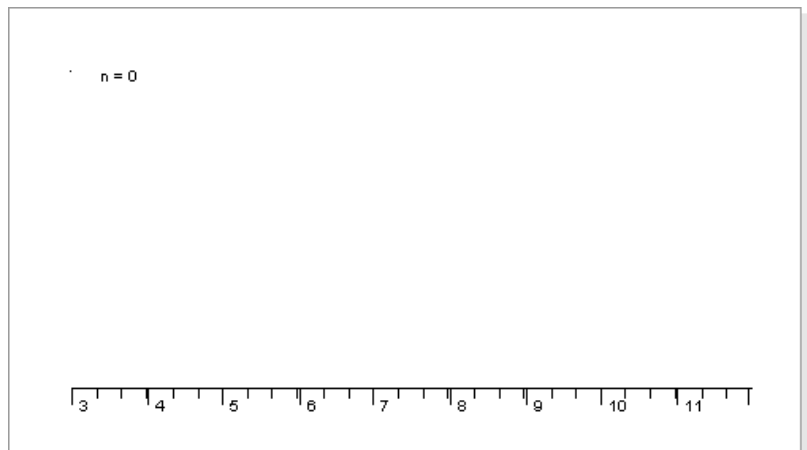
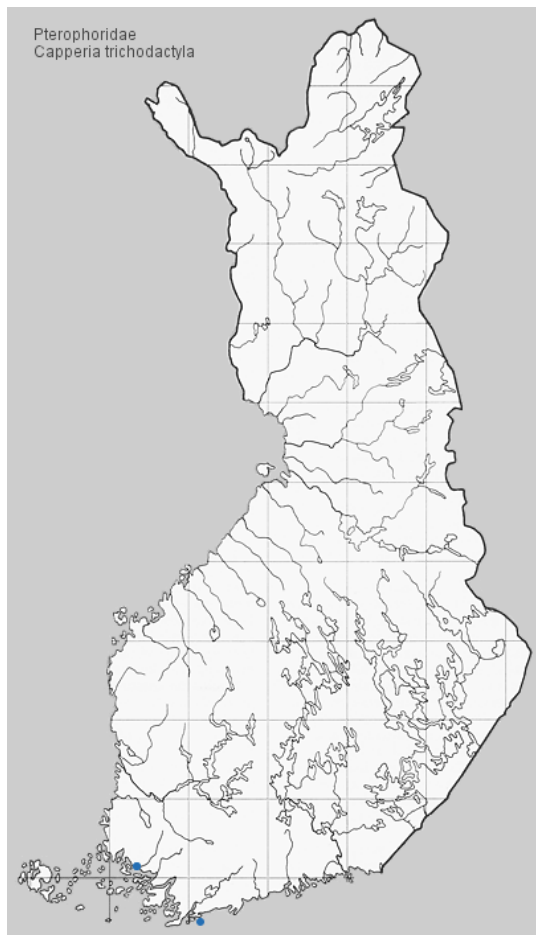
Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Etusiivet tumman punaruskeat; kuviot puhtaasti valkeat, hiukan kiiltävät. Liuskojen sisempi poikkiviiru leveähkö, ulompi kapea, teräväreunainen. Molempien liuskojen ulkoreunan ripset valkeat, ulkoreuna kapealti mustanruskea. Takimmaisen liuskan ulkoreuna vahvasti kovera. Takasiivet kanelinruskeat; takimmainen liuska keskeltä valkea; sen suomutupsu suuri, suorakulmainen, yhtä vahva etu- ja takareunassa.

Elintavat. Lehdoissa, rantapensaikoissa, puronvarsilla.

Toukka harmahtavanpinkki (ojakellukalla) tai harmahtavanvihreä (kyläkellukalla); selkäjuova tummempi; sivuselkäjuova leveä, valkea. Nystyrät suuret, tähtimäiset, karvat valkeat. Pää kalpeankeltainen, ruskeatäpläinen. Elää ojakellukalla (*Geum rivale*) ja kyläkellukalla (*G. urbanum*); nupuissa ja kukissa touko-kesäkuussa. Koteloituu ravintokasvin varrelle.

Kuva: R.Siloaho

Tuntomerkit. Siipiväli 15-20 mm. Etusiivet tummanruskeat, oliivinsävyiset. Kuviot eivät puhtaan valkeat, vaan hiukan kellertävät. Takasiipien takimmaisesta liuskan suomuhannas pyöreähkö, sen suomut paksut.

Koiraan sivulämssä lähes tasalevyinen; sen uloke suuri, kolmiomainen, suuntautuu kohti lämssän tyveä. Aedeagus heikosti S:n muotoinen, kärki paksuuntunut. VIII vatsakilven tyvi leveä, sen kaksi kannusta lyhyet.

Naaraan lamella antevaginaliksen keskilevy puolisuunnikkasmainen, sen tyvi selvästi leveämpi. Ostium pieni ja pyöreä. Ductus bursaen pää vasemmalla juuri ennen kitinisoituneen harjanteen sivua.

Elintavat. Nukulaa kasvavilla ruderaateilla ja puutarhoissa.

Toukka vihreä, harmahtavakarvainen. Elää nukulalla (*Leonurus cardiaca*). Ensimmäisen sukupolven nuori toukka nakertaa talvehtimisen jälkeen lehtiruodin yläpintaa aiheuttaen yhden tai useamman lehden kuihtumisen ja roikkumisen irrallaan. Näiden lehtien poimuissa toukka piilottelee tuulisella tai sateisella säällä tai nahanluonnin aikana. Toukka syö vain tuulettomina, sateettomina pilvipäivinä. Toukokuussa toukka syö uusia kärkilehtiä tehden niihin reikiä. Koteloituu ravintokasvin lehtiruodille tai varrelle pää alaspäin. Kotelo aika noin 10 vrk. Toisen polven muninta nappuihin. Nuori toukka elää verhiön sisällä syöden sen sisällön ja kutoo verholehdet yhteen sulkien sisäänpääsyaukon. Myöhemmin toukka elää vapaana syöden nappuja ja kukkia,

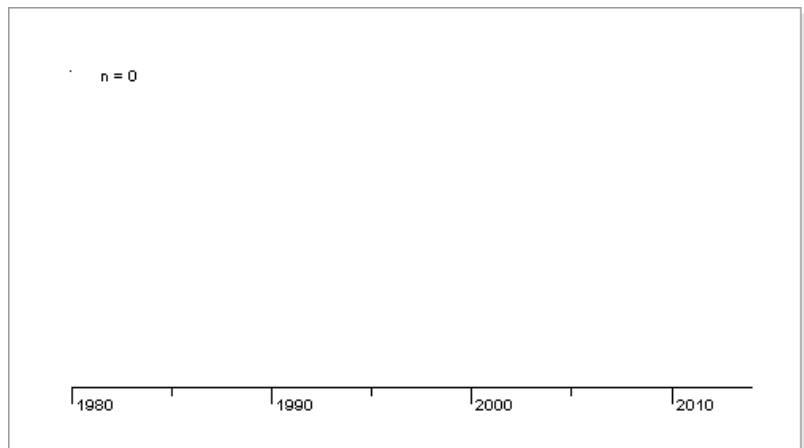
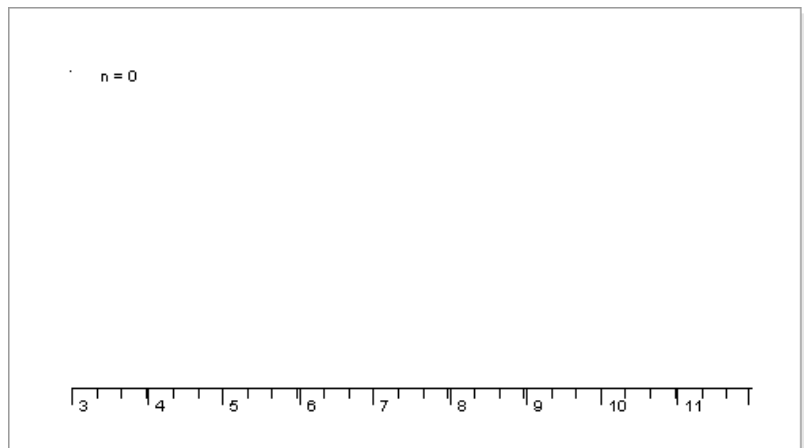
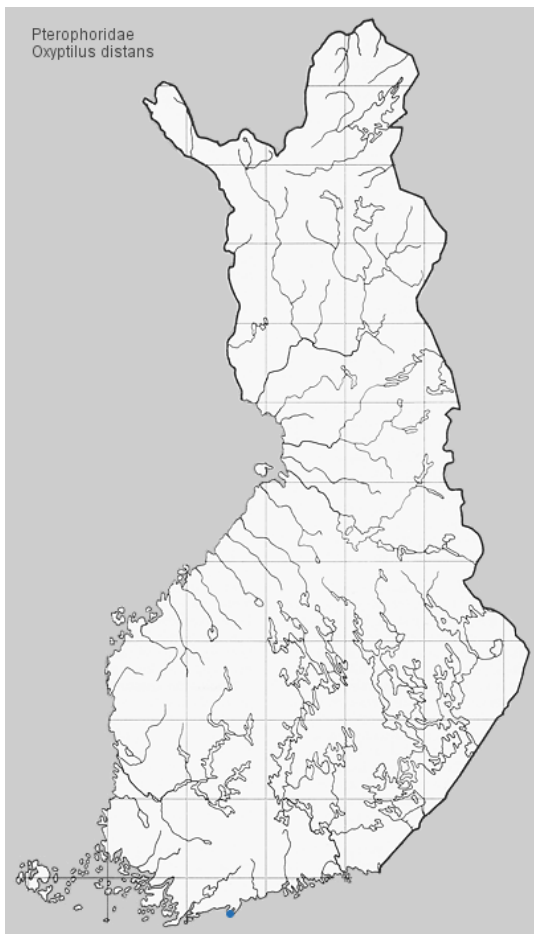
joskus kukinnon lehtiä tuhoten ne.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 15-22 mm. Etusiivet vaalean ruskehtavanokrat, enemmän tai vähemmän harmaanruskeakehnäiset. Liuskojen poikki kulkee kaksi häipyvärajaista, valkeahkoa poikkijuovaa. Takimmaisen liuskan ripsissä valkeahkon palkin viressä ohut, valkeahko täplä. Takasiivet tummanruskeat; takimmaisen liuskan suomuhammas 2/3 kohdalla, lyhyempi kuin lajilla *O. tristis*. Koiraan uncuksen takareuna ei kitinisoitunut. Aedeaguksen kitinisoituma kärjestä leveämpi ja häipyvämpirajainen kuin lajilla *O. tristis*. Sivulämssän kärjen lapamainen uloke pitempi kuin 2/3 lämssän pituudesta. Naaraan antrum pikarimainen; sen reunus lyhyempi kuin kolmannes antrummin pituudesta. Ostium ulkoa ja sisältä kupera. Corpus bursae yksinkertainen, siinä kaksi maljamaista, ovaalia signumia.

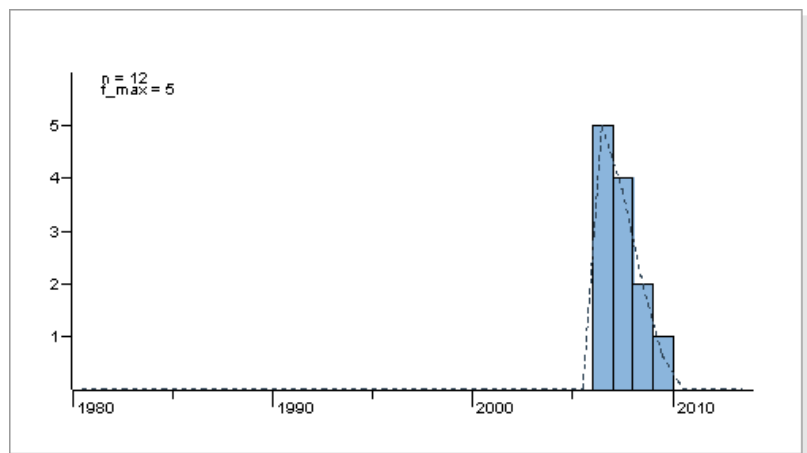
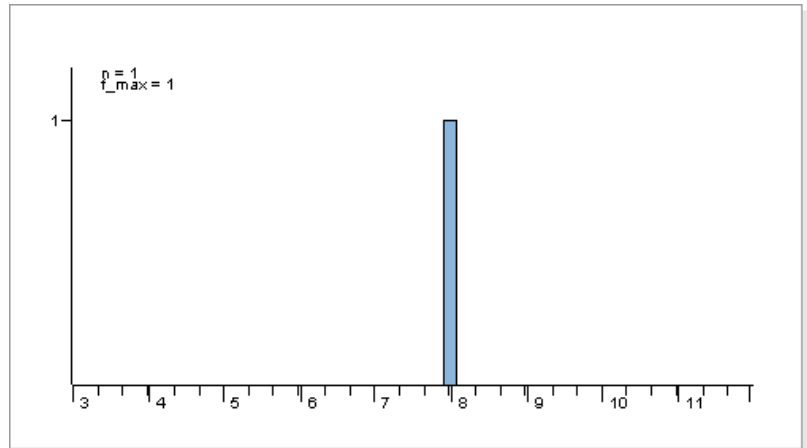
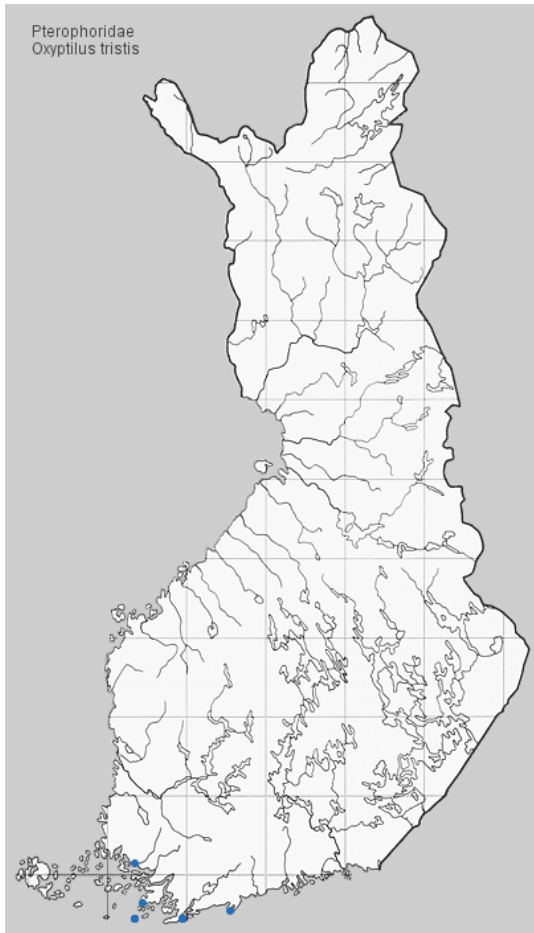
Elintavat. Kedoilla, kallioilla, niityillä, hakamailla, metsänreunoilla, ahoilla, pientareilla. Lentää illalla ja alkuyöllä. Toukka harmaanvihreä tai vihreä; juovat punaruskeat: selkäjuova leveä; sivuselkäjuova ja lisäsivujuova kapeat; sivujuova leveä; tyviujuova katkeileva. Nystyrät suuret, tummanruskeat, tähtikarvaiset. Elää kelloilla (*Crepis*), sarjakeltanoilla (*Hieracium*) ja keltanokitkeröllä (*Picris hieracioides*); heinäkuussa ja syys-toukokuussa keskiosilla ja kukilla. Koteloituu ravintokasvin kukille, lehdistä tai versoille.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 14-19 mm. Pienempi ja vaaleampi kuin laji *O. distans*; etusiipien takimmaisena liuskan ulkoreunan takaosassa valkea täplä, ripset ilman tyviviirua. Takasiivet vaaleammat kuin lajilla *O. distans*; takimmaisena liuskan suomuhanna yleensä pitempi.

Koiraan uncus kärkeenpäin kapeneva, kärjessä ei lovea. Valvula yhtä pitkä kuin sivulämssän tyviosa; lämssän tyviosan kärki nuppumaisesti paksuuntunut.

Naaraan antrum tuppi puuttuu; antrum leveän pikarimainen. VII vatsakilven takareunan keskellä suippo uloke.

Elintavat. Kedoilla, niityillä, rinteillä, kallioilla. Tulee valolle.

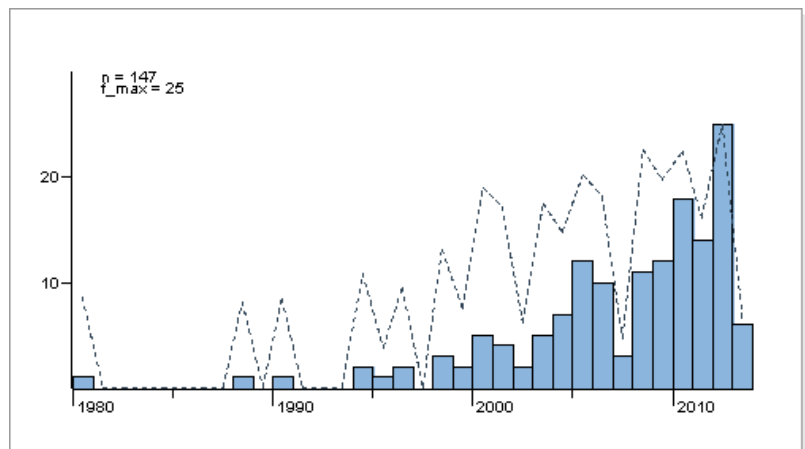
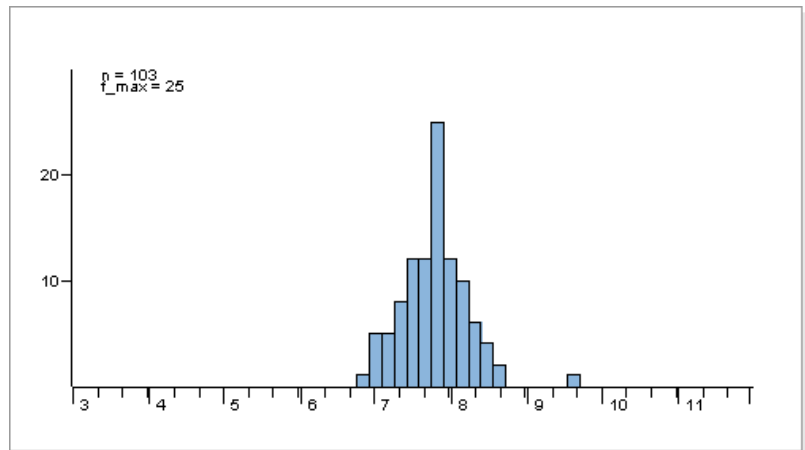
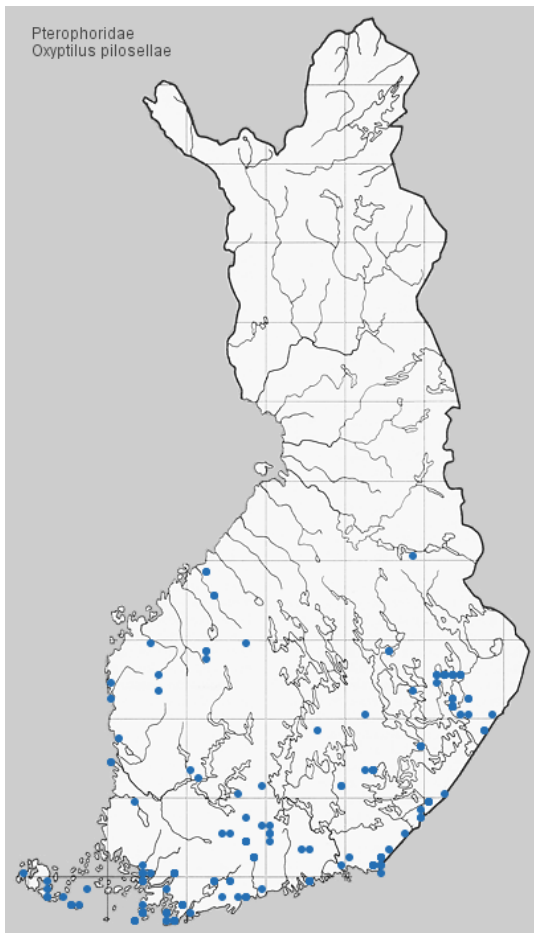
Toukka vihreä; selkäjuova vain hiukan tummempi; joka jaokkeessa 4 nystyrää: 2 suurempaa, joissa kussakin 3 kellertävää karvaa ja 2 pienempää, joissa 2 vaaleanharmaata karvaa. Pää kiiltävän musta. Elää ulkomailla huopakeltanolla (*Pilosella officinarum*), viuhkokeltanolla (*P. cymosa*), pirunkeltanolla (*P. piloselloides*) ja hietikkokeltanolla (*P. echioides*); toukokuussa ja heinäkuussa yhteenkehrättyjen ruusukkeiden sisällä ja lehtilavan huovassa. Kotelo ensin vaaleanvihreä, myöhemmin kellanvihreä; tyvilehtien yläpinnalla.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 15-21 mm. Etusiivet tumman punertavanruskeat; liuskojen poikki kulkee kaksi enemmän tai vähemmän häipyväräjäistä, okranvalkeaa poikkijuovaa. Ripsissä mustia suomuja, etu- ja takareunan ripsissä vaalean okranpunertavia palkkeja. Takasiivet tumman harmaanruskeat; takimmainen liuska punertavanruskea; sen suomuhampaan mustat suomut etureunassa lyhyemmät kuin takareunassa ja ulottuvat lähemmäs tyveä kuin takareunassa; liuskan kärki molemmilta puolilta valkosuomuinen, siinä korkeintaan yksittäisiä mustia suomuja.

Koiraan tegumenin liuskat pyöreäkärkiset. Sacculuksen kärkiliuska 2/3 lämssän pituudesta; cuculluksen keskellä selvä harjanne. Aedeagus kärkeä rivi pieniä koukkuja.

Naaraan ostium soikea, vatsapuolelta vahvemmin kitinisoitunut kuin selkäpuolelta. Antrum lyhyt, suppilomainen, sen reunat asteittain kapenevat.

Elintavat. Kedoilla, kuivilla niityillä ja ahoilla. Tulee valolle.

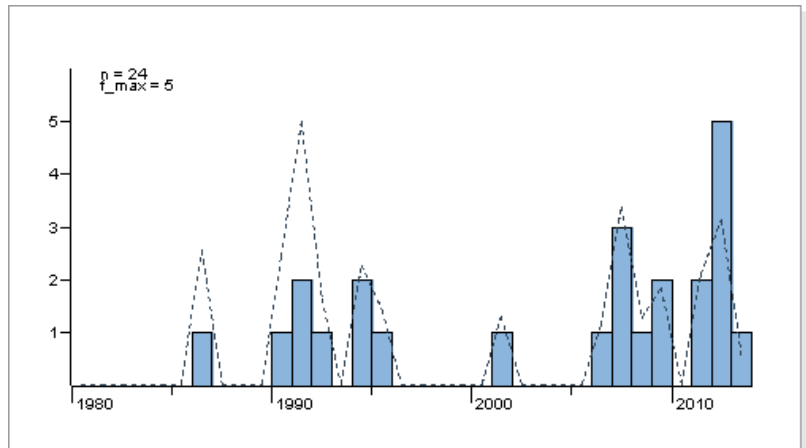
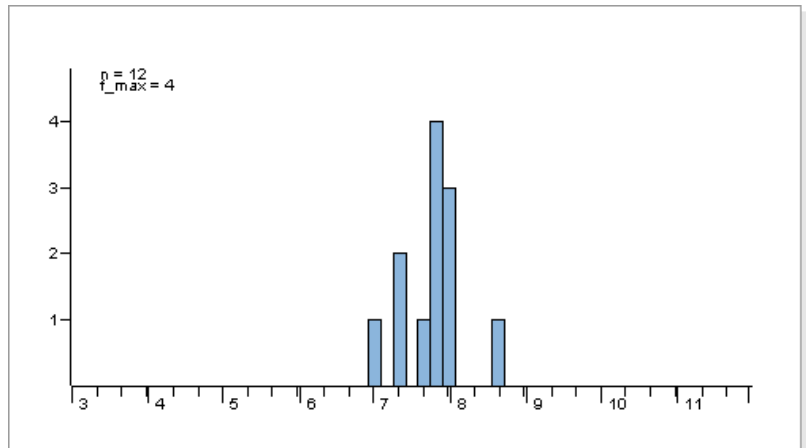
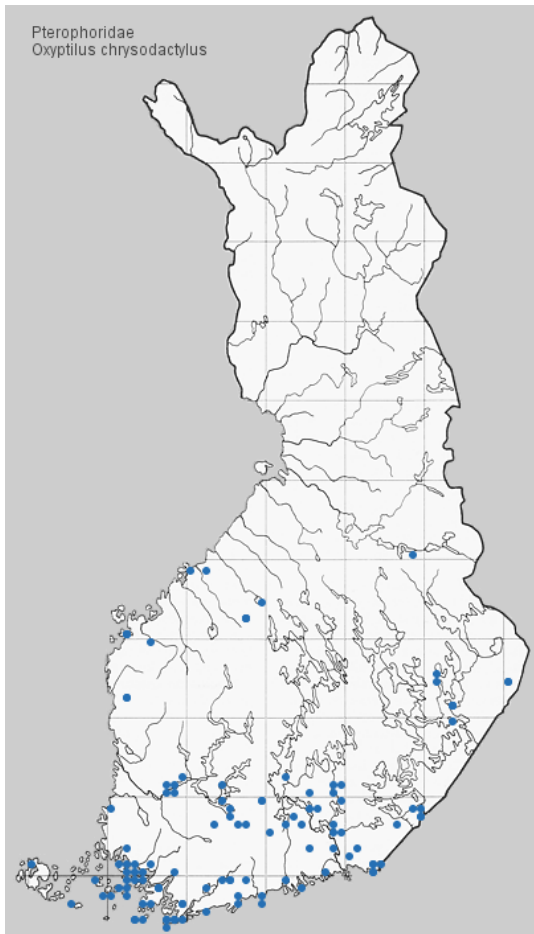
Toukka kellertävänvalkea; nystyrät pienet, niissä yksittäisiä, pitkiä, valkeita karvoja; sekundäärikarvat lyhyet, valkeat, nuijamaiset. Pää keltainen, ruskeatäpläinen; niskakilpi keltainen. Elää elo-toukokuussa huopakeltanolla (*Pilosella officinarum*); syksyllä koverteessa, talvehtimisen jälkeen löyhässä kudoksessa lehden alapinnalla.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 15-21 mm. Etusiivet tumman punertavanruskeat; liuskojen poikki kulkee kaksi selvää, valkeaa poikkijuovaa. Ripsissä mustien suomujen muodostamia laikkuja; etu- ja takareunan ripsissä punertavan valkeahkoja palkkeja. Takasiivet tumman harmahtavanruskeat; takimmainen liuska tumman punertavanruskea, sen suomuhampaan mustat suomut etureunassa lyhyemmät kuin takareunassa, eivät ulotu lähemmäs tyvää kuin takareunassa; takareunan mustat suomut kapenevat vähemmän kärkeenpäin kuin lajilla *O. pilosellae*, muodostavat lähes nelikulmion; liuskan kärjessä punertavanvalkeahko täplä.

Koiraan tegumenin haarat nelikulmiomaiset. Sacculuksen kärkiliuska 65-70 prosenttia lämssän pituudesta; cuculluksen keskellä ei harjannetta. Aedeaguksen kärjessä kaareva rivi pieniä piikkejä.

Naaraan ostium tuskin näkyvissä. Antrum lyhyt, asteittain kapeneva. VII selkäkilven takareuna kaksimutkainen, sen keskellä lovi antrum kohdalla.

Elintavat. Kedoilla, ruderaateilla. Tulee valolle.

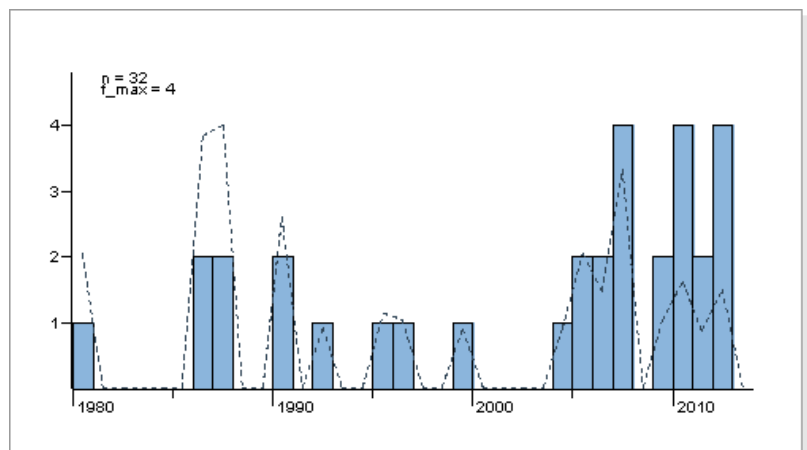
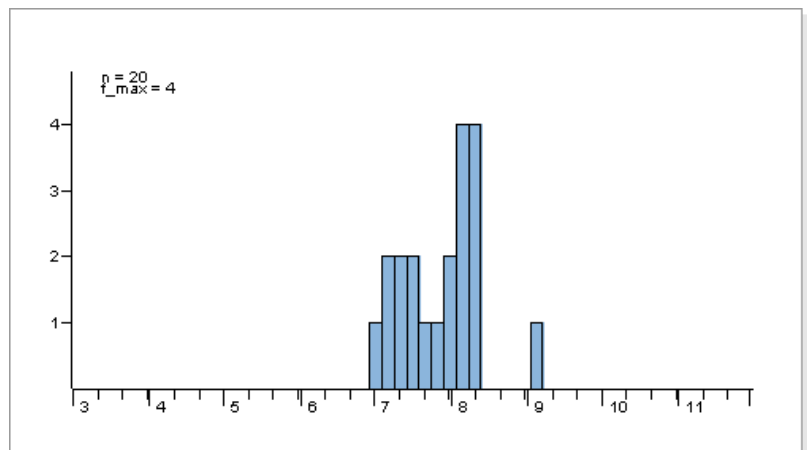
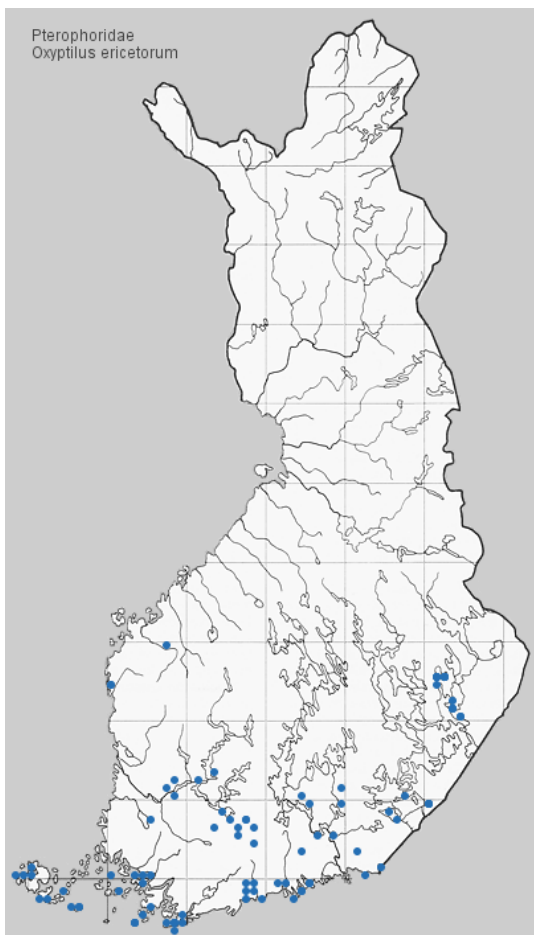
Toukka kellanvihreä - vaaleankeltainen; nystyrät vaaleanruskeat - ruskeanpunaiset, punaisten tai ruskeiden pitkittäisjuovien rajaamat. Suoli tumma, kuultaa joskus läpi punaisena. Pää vaaleankeltainen tai vihreä. Elää sarjakeltanolla (*Hieracium umbellatum*); ensin ytimessä, sitten touko-kesäkuussa yhteenkudottujen kärkilehtien sisällä. Koteloituu ravintokasvin lehden yläpinnalle tai

varrelle.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-19 mm. Muistuttaa lajia *O. pilosellae*. Etusiipien pohjaväri usein hiukan ruskehtavampi. Etusiipien liuskat hiukan leveämmät; takimmaisen liuskan ulkoreunan ripsien tyvessä valkeahko palkki. Takasiipien takimmaisen liuskan suomuhammas suuri, pyöreä, sen etureunan suomut suunnilleen yhtä pitkät kuin takareunan.

Koiraan tegumenin haarojen reunat yhdensuuntaiset, niiden kärkikulmat suorakulmaiset. Sacculuksen kärkiliuska 70 prosenttia lämssän pituudesta. Aedeagusen kärjessä suora rivi pieniä piikkejä.

Naaraan ostium heikosti kehittynyt. Antrum suppilomainen, asteittain kapeneva. VII selkäkilven takareuna hiukan kovertunut.

Elintavat. Paahteisilla kedoilla, kallioilla, sorakuopissa. Tulee valolle.

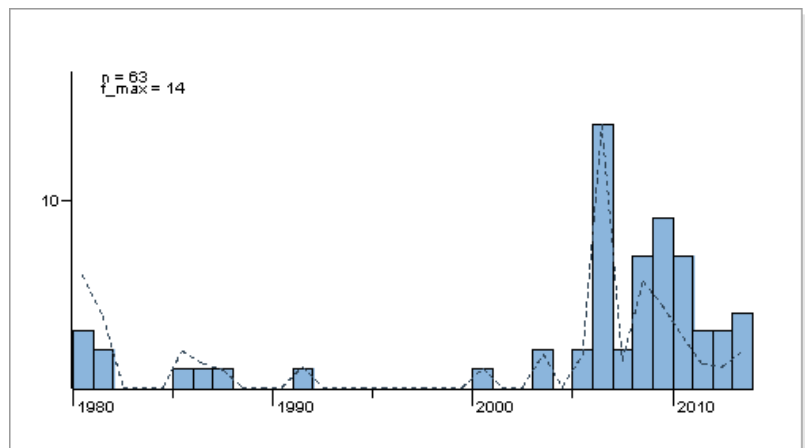
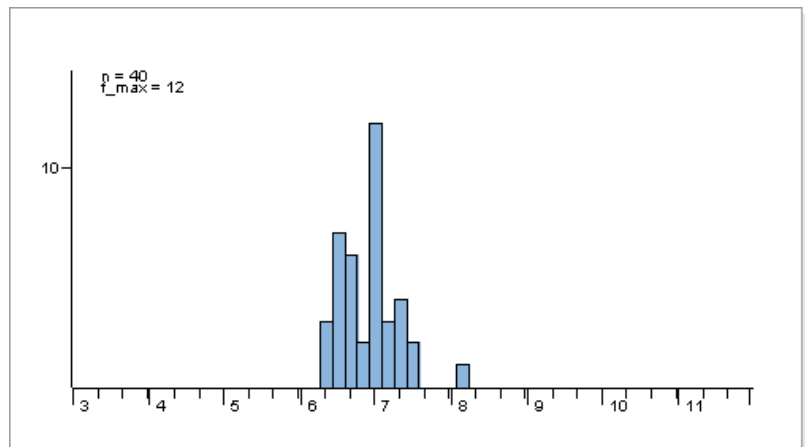
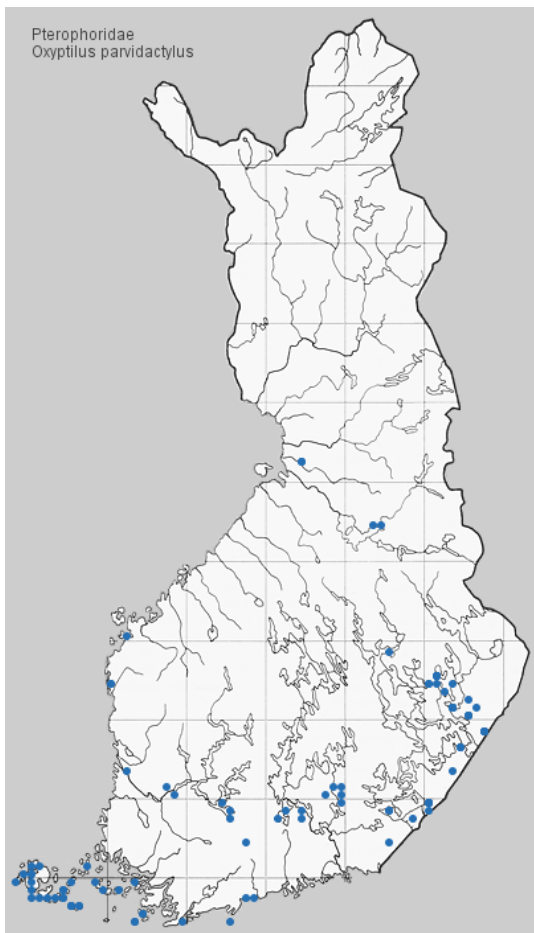
Toukka vihertävänkeltainen; nystyrät suuret, tähtikarvaiset; selän nystyrät punaruskeat, kaksikärkiset; sivujen nystyrät valkeat.

Suoli tumma, joskus punertavan läpikuultava. Pää vihreä tai vaaleankeltainen, ruskeatäpläinen. Elää huopakeltanolla (*Pilosella officinarum*); touko-kesäkuussa yhteenkudottujen kärkiversojen sisällä. Koteloituu ravintokasvin lehden yläpinnalle tai varrelle.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 13-18 mm. Pieni laji. Etusiivet tummanruskeat; etummaisien liuskan poikki kulkee 2 valkeaa poikkijuovaa, jotka jatkuvat joskus epäselvinä takimmaisien liuskan poikki. Ripset tummanruskeat, niissä pieniä, mustia täpliä; etummaisien liuskan etureunan ripset valkeat ulommasta poikkijuovasta kärkeen; takimmaisien liuskan takakulmassa pieni, valkea täplä. takasiipien takimmaisien liuskan suomuhammas melko suuri, hammasmainen, musta, siinä yksittäisiä valkeita suomuja sisäpuolella ja liuskan kärjessä.

Koiraan tegumenin haarojen reunat lähenevät kärkeenpäin, kaartuva kärjessä ulospäin. Sacculuksen kärkiliuska 1/3 lämssän pituudesta. Aedeagusken kärki nuijainen, siinä kaksinkertainen rivi pieniä piikkejä.

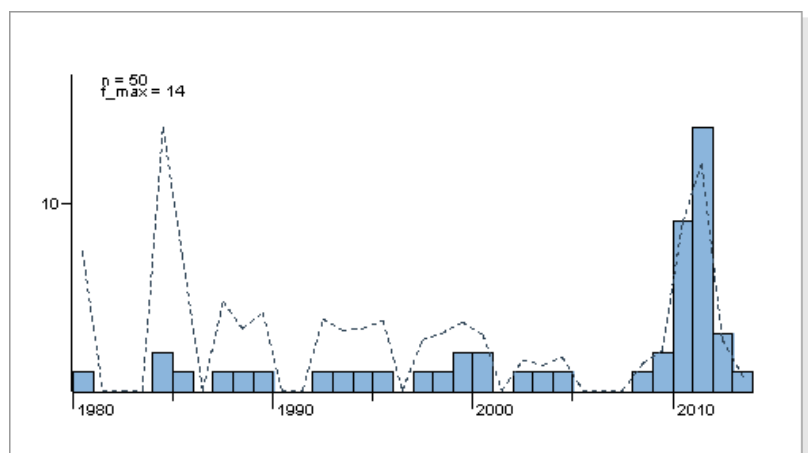
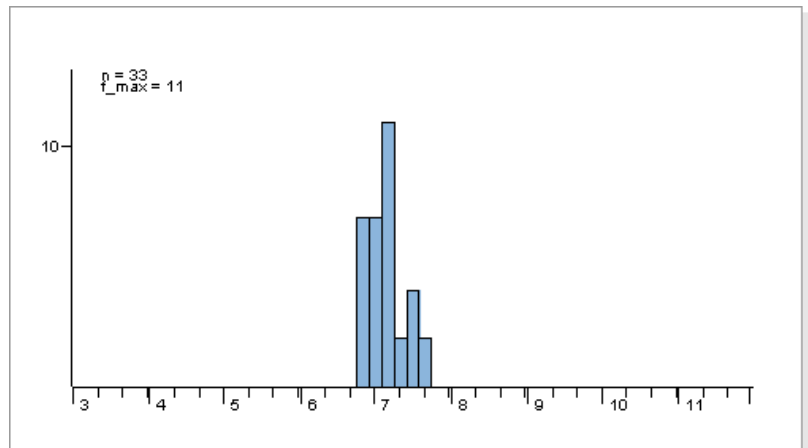
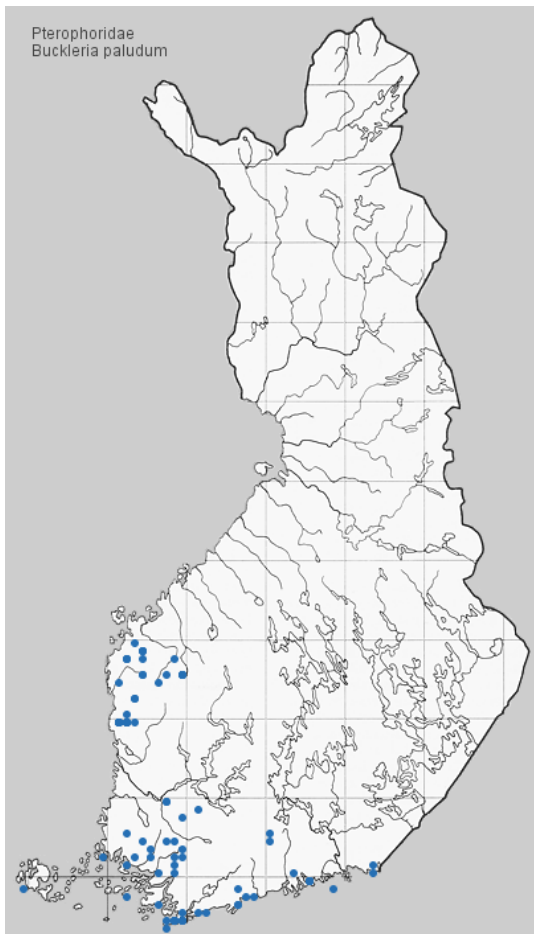
Naaraan antrum suppilomainen, asteittain kapeneva, sen peittää puolisuunnikasmainen, kitinisoitunut levy, joka muodostuu VII selkäkilvestä.

Elintavat. Paahteisilla kedoilla, kalliolla, sorakuopissa. Tulee valolle.

Toukka kalpeanvihreä; suoli tumman läpikuultava; nystyrät suuret, punaruskeat. Elää elo-toukokuussa huopakeltanolla (*Pilosella officinarum*); yhteenkudottujen kärkiversojen välissä. Koteloituu löyhään kudokseen lehtiruusukkeeseen.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 11-13 mm. Etusiivet kalpeanruskeat, joskus kellertävän sävyiset. Takareunassa tyven lähellä pieni, tumma täplä. Molempien liuskojen poikki kulkee 2 hiukan häipyvärajaista, vaaleaa poikkijuovaa, jotka ovat etummaisessa liuskassa selvemmat. Ripset pohjan väriset, niissä yksittäisiä mustia suomuja ja yksittäisiä valkeita täpliä etu- ja takareunassa. Takasiivet etusiipien väriset.

Elintavat. Soilla. Lentää enimmäkseen illalla ja alkuyöstä.

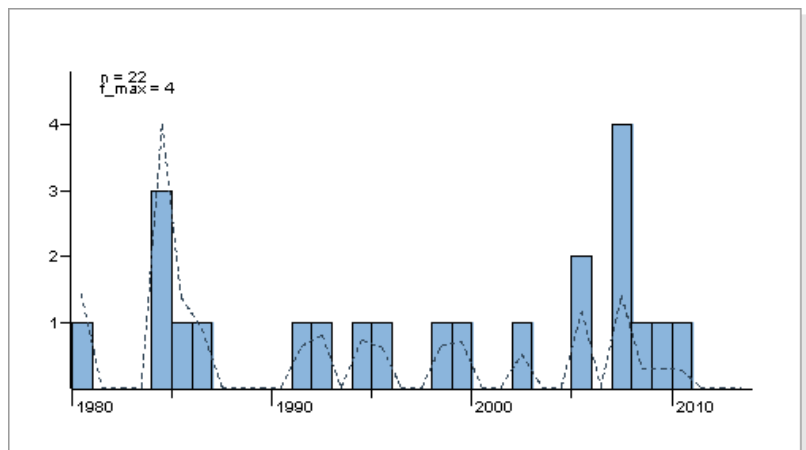
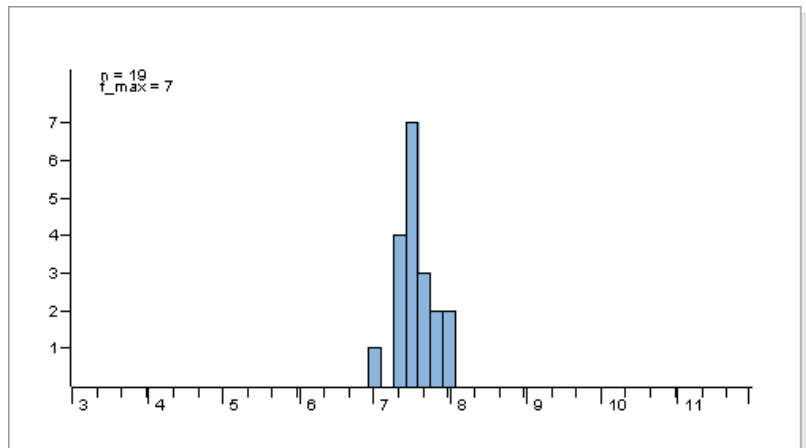
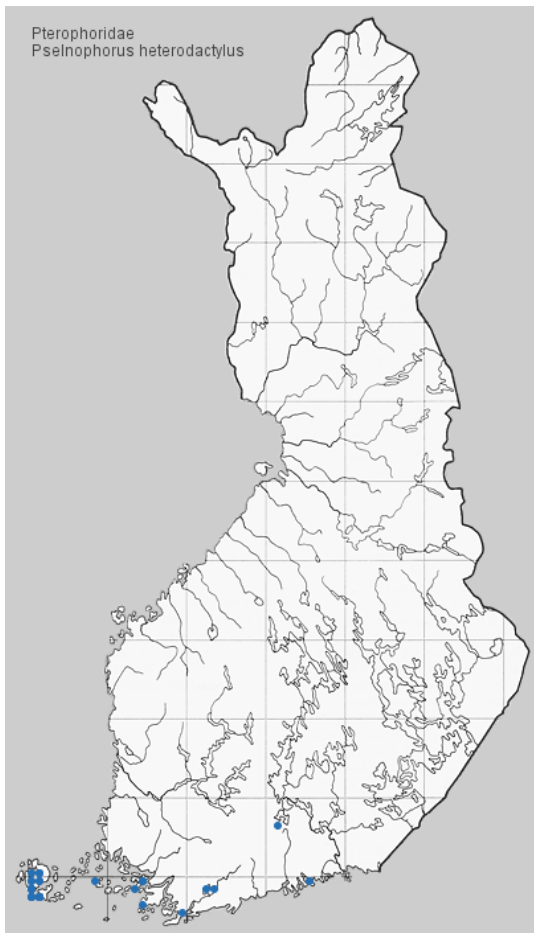
Toukka päältä punertavanruskea, alta vihreä; sivuselkäjuova vaaleampi; sivujuova kellertävä. Nystyrät tummemmat ja punertavammat, niissä pitkät, hiukan nuijamaiset karvat. Pää kellanvihreä. Elää syys-toukokuussa kihokeilla (*Drosera*); lehdillä. Koteloituu ravintokasville.

Kuva: R.Siloaho

Kuva: R.Siloaho

Tuntomerkit. Siipiväli 18-22 mm. Pohjaväri tummanruskea. Etusiipien halkion ja siiven tyven välissä usein epäselvä, kellertävä laikku. Etureunassa halkion tyven ulkopuolella valkea laikku, joka on sisäpuolelta pitkänomaisen, mustan täplän rajaama etureunassa ja jatkuu vaaleana, kellertävänä, taipuneena juovana halkion ympäri. Ripsissä valkoisia laikkuja: suurehko etummaisen liuskan etureunassa siiven kärjessä ja melko pieni takareunassa hiukan kärjen sisäpuolella; yksi halkion tyvellä sekä 2 suurehkoa takimmaisen liuskan takareunassa. Takasiipien ripset samoin valkolaikkuiset: 1 etummaisen halkion tyvellä ja 2 keskimmäisen liuskan takareunassa.

Elintavat. Kuusimetsissä, metsänreunoilla. Lentää päivällä.

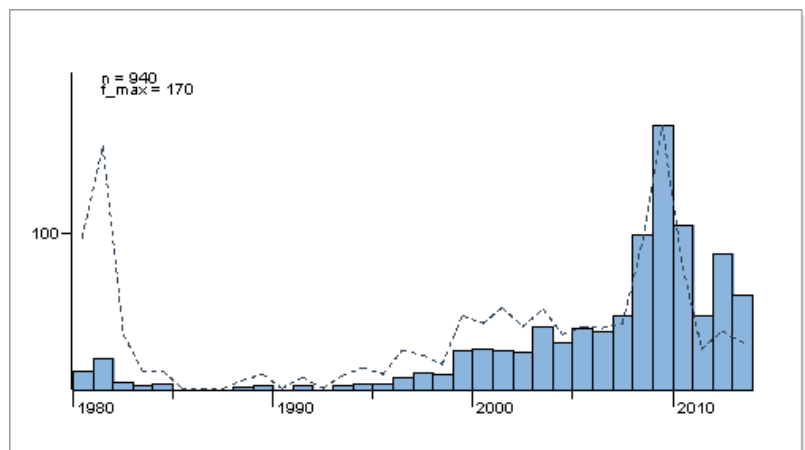
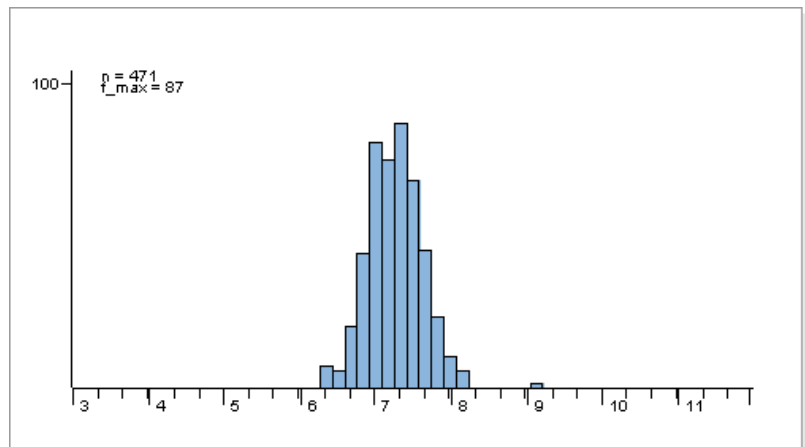
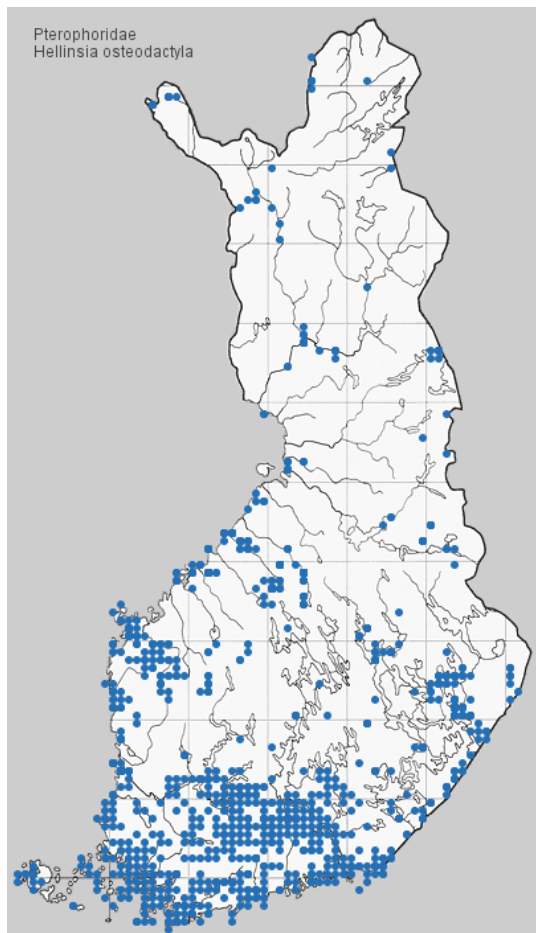
Toukka vaaleanvihreä; selkäjuova tummempi; nystyrät suuret, niissä pitkät, tummat karvat; sekundäärikarvat lyhyemmät, valkeahkot. Pää kellanruskea; niskakilpi vihreä; peräkilpi vaaleanruskea. Elää touko-kesäkuussa jänönsalaatilla (*Mycelis muralis*), suokeltolla (*Crepis paludosa*) ja linnunkaalilla (*Lapsana communis*); lehden alapinnalla, tekee lehteen reikiä. Koteloituu ravintokasville tai puunrungolle.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-23 mm. Etusiivet kalpean kellertävät, usein enemmän tai vähemmän vaaleanruskeavarjoiset.

Etummaisen liuskan etureunassa kapea, ruskehtava juova; halkion tyvellä pieni, tummanruskea täplä. Ripset vaaleanharmaat, etureunassa valkeahkonkeltaiset. Takasiivet harmaat.

Koiraan vasen sivulämssä leveästi pyöreäkärkinen; hakanen leveätyvinen, kapenee kärkeenpäin, 1/3 lämssän pituudesta; oikean sacculuksen kärki kaksiahaarainen, nuijamainen.

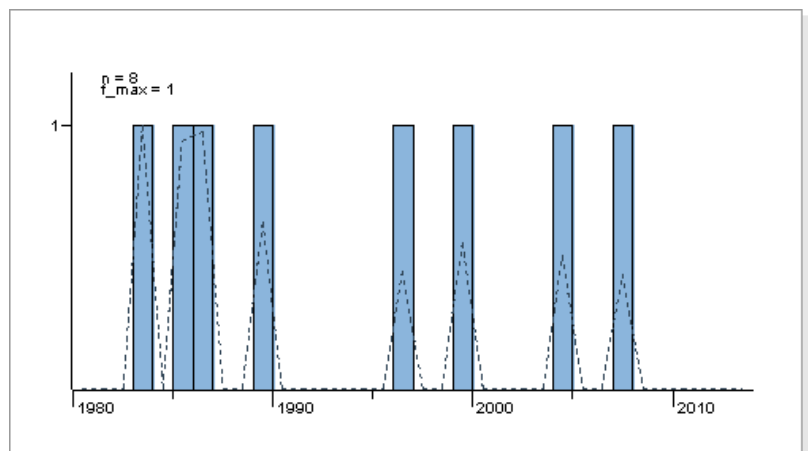
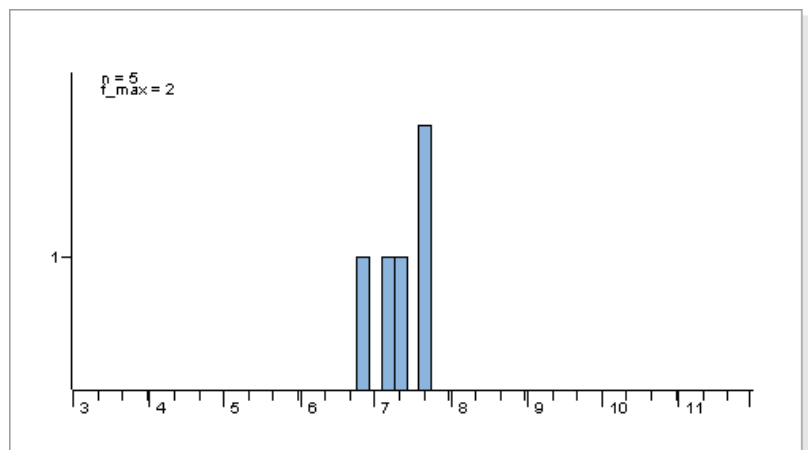
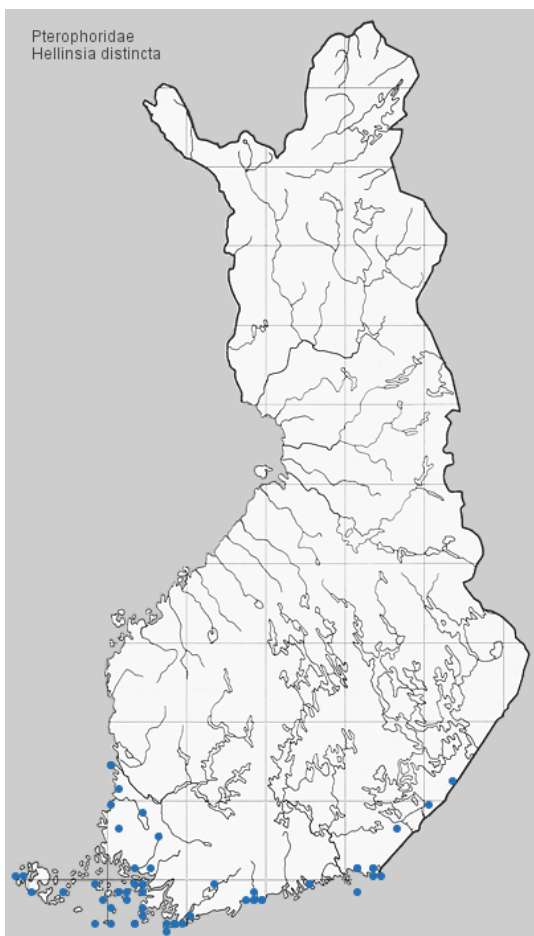
Naaraan ostium sivusuunnassa uurtunut VII selkäkilpeen. Antrum pieni, lähes neliömäinen. Corpus bursae ja vesica seminalis rakkomaiset, ei signumia.

Elintavat. Niityillä, ahoilla, ruderaateilla. Tulee valolle.

Toukka paksu, vaalean vihertävänruskea; siinä useita pieniä, mustia täpliä ja pienet nystyrät. Selkä-, sivuselkä- ja sivujuova vaaleanroosat. Pää vaaleanruskea, silmätäplät mustat. Elää kultapiiskulla (*Solidago virgaurea*); syys-lokakuussa kukilla ja siemenillä. Talvehtii täysikasvuksena karkkeessa, johon keväällä koteloituu.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 15-20 mm. Keski- ja takaruumis sitruunankellertävät. Etusiivet vaalean luunkeltaiset, niissä pitkittäin sirotellusti pieniä, ruskeita suomuja. Etureunassa 1 suurempi ja 1 pienempi tumma täplä, joka joskus voi puuttua. Halkion tyvellä pieni, tumma täplä ja etummaisen liuskan kärjessä musta pilkku. Takasiivet vaalean kellertävänharmaat.

Koiraan vasen sivulämssä hiukan oikeata leveämpi, siinä pitkä, terävä, piikkimäinen hakanen, joka on lähes puolet lämssän pituudesta.

Naaraan anaalipapillit viistosti poikkipäiset. Etummaiset apofysit olemassa ja hyvin kehittyneet. Corpus bursaessa sirotellusti useita neulamaisia signumeja, joskus vain takimmaisessa puoliskossa.

Elintavat. Niityillä, kedoilla, pientareilla, ruderaateilla. Tulee valolle.

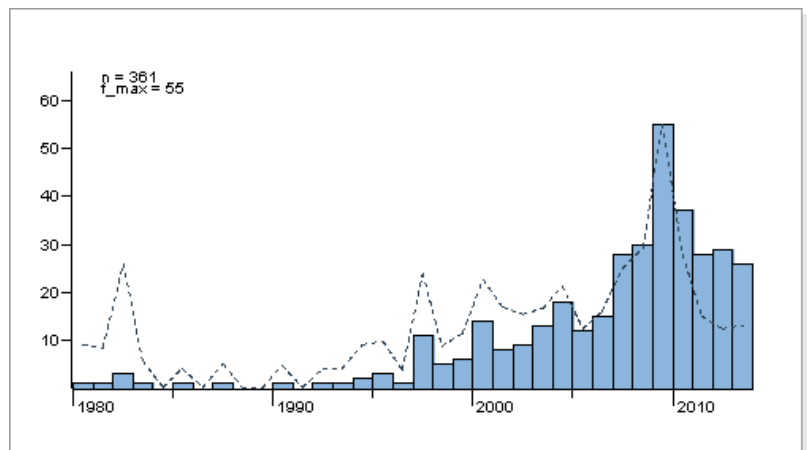
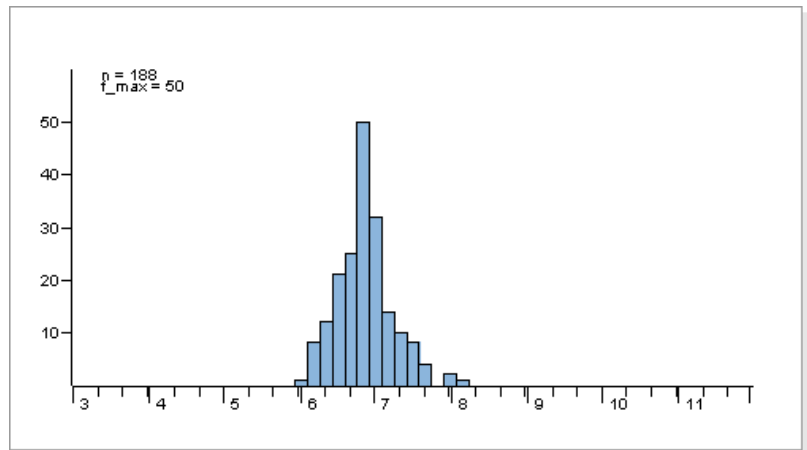
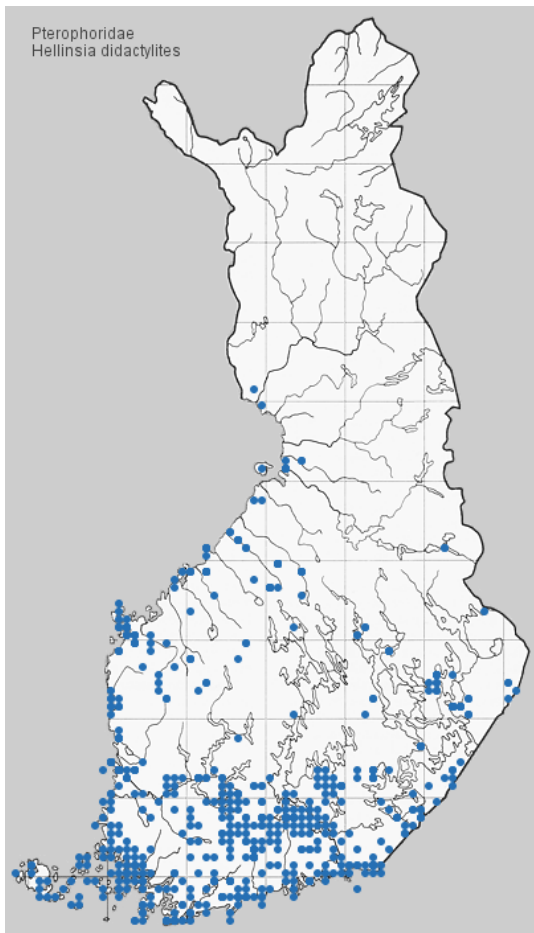
Toukka samean harmahtavan kellanvihreä; pitkittäisjuovat tumman punaruskeat. Pää ruskea tai musta. Elää malilla (*Artemisia absinthium*) ja pujolla (*A. vulgaris*); syys-lokakuussa kukinnoilla ja siemenillä; talvehtii sammaleessa ja kotoituu kudokseen maahan. Kotelo pieni, vaalean kellertävä, siipaiheet pitkät, takaruumis teräväkärkinen.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-23 mm. Etusiivet valkoiset, enemmän tai vähemmän ruskehtavakehnäiset. Etureunassa halkion tyven ulkopuolella pieni, tummanruskea, viisto juova. Hiukan halkion tyven sisäpuolella sen takana pieni, pyöreä, tummanruskea täplä. Takasiivet ruskeanharmaat. Molempien siipiparien ripset takasiipien väriset.

Koiraan vasen sivulämssä melko leveä, sen hakanen hyvin pitkä, ulottuu hiukan lämssän kärjen yli. Oikea sivulämssä kapeampi, sen sacculuksessa hyvin heikosti kehittynyt piikki.

Naaraan anaalipapillit pyöreät. Ostium heikosti kehittynyt. Antrum kapea, suppilomainen, sen sivuilla kaksi pientä, kitinisoitunutta levyä. VII selkäkilpi pitkittäissuunnassa suorakulmainen, siinä pienet etummaisat apofyysit.

Elintavat. Kedoilla, niityillä. Lentää iltahämärissä; tulee yöllä valolle.

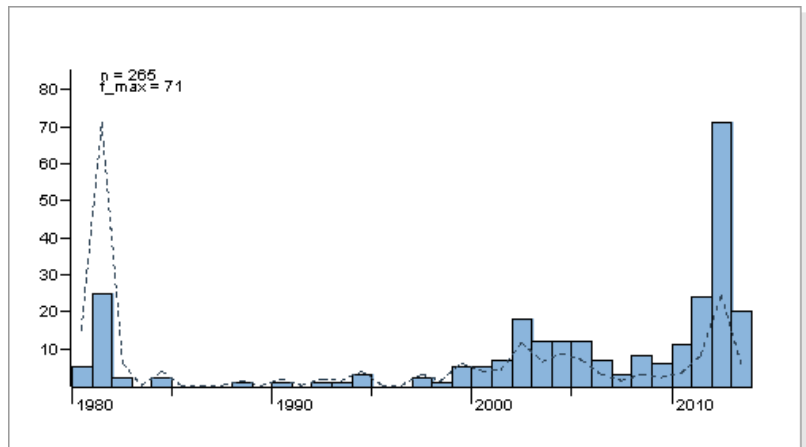
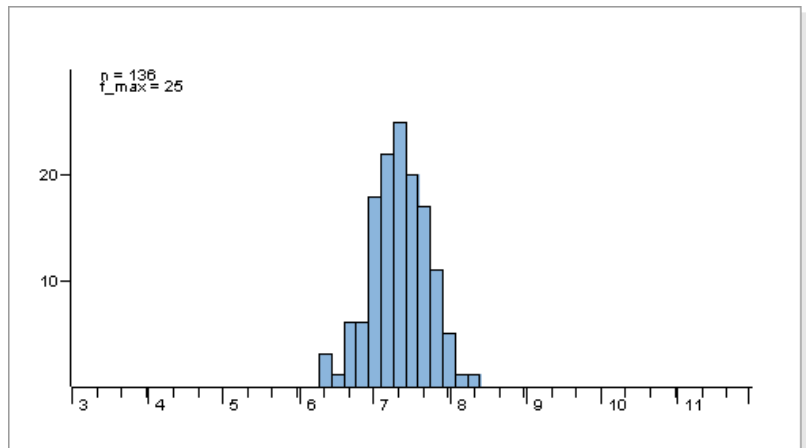
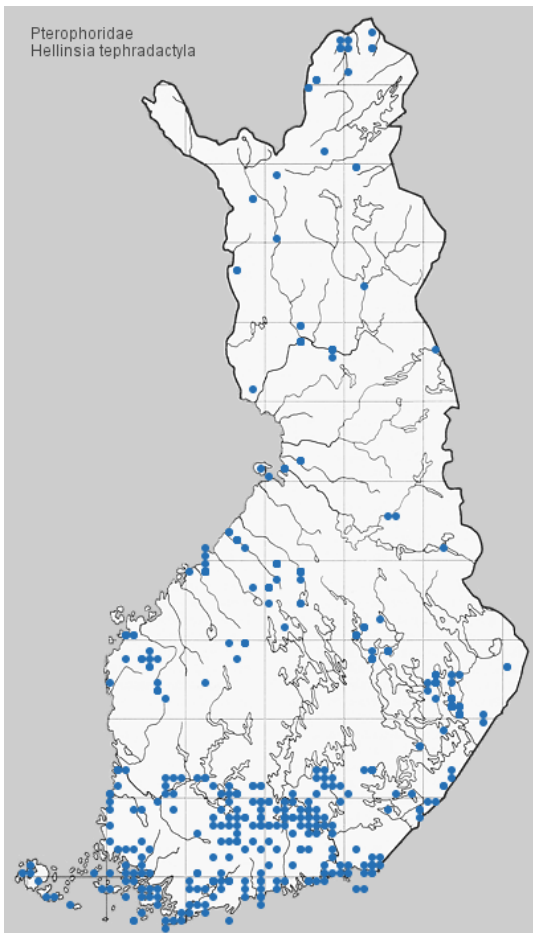
Toukka lyhyt ja paksu, ruskehtavanharmaa; selässä pieniä, tummanruskeita, valkotäpläisiä kitiinilevyjä. Elää ukonkeltanoilla (*Hieracium*); heinäkuusta syksyyn kukinnoissa, talvehtii ja koteloituu keväällä kudokseen ravintokasville. Kotelo paksu, liikkumaton, puhtaan valkoinen.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Olavi Niemi

Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Etusiivet kalpean kellertävänvalkeat, niissä enemmän tai vähemmän vahvoja, epäsäännöllisiä pitkittäisjuovia sirotelluista, mustanruskeista suomista. N. 1/3 kohdalla musta täplä ja halkion tyvellä peräkkäin 2 samanlaista täplää. Etummaisen liuskan etu- ja takareunassa yksittäisiä mustia täpliä, takimmaisen ulkoreunassa 3 mustaa täplää. Takasiivet ruskehtavanharmaat; joka liuskan kärjessä musta täplä. Molempien siipiparien ripset suunnilleen takasiipien väriset. Koiraan vasemman sivulämssän hakanen ohut, kaareva, 1/3 lämssän pituudesta; oikeassa sivulämssässä pieni piikki. Aedeaguksessa yksi lyhyt kornuutti.

Naaraan ostium soikea. Antrum suppilomainen, puolitoista kertaa leveyttään pitempi. Rakkomaisessa corpus bursaessa suuri, kaksinkertainen signum, jotka muodostuvat hyvin kehittyneistä piikeistä.

Elintavat. Niityillä, valoisissa metsissä, ahoilla. Tulee valolle.

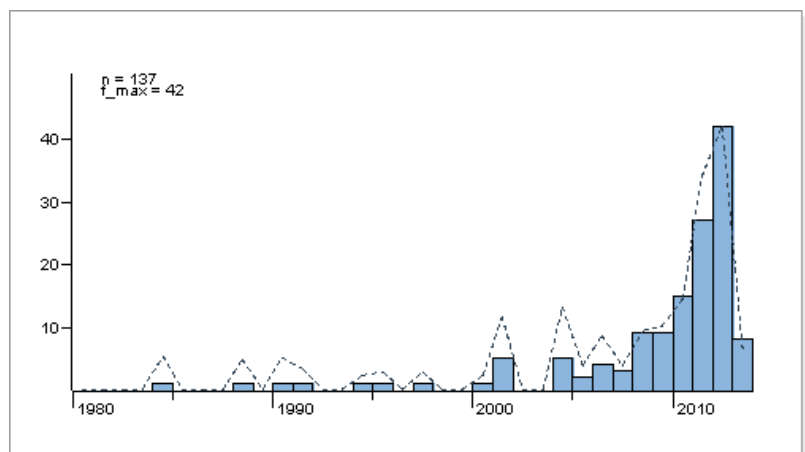
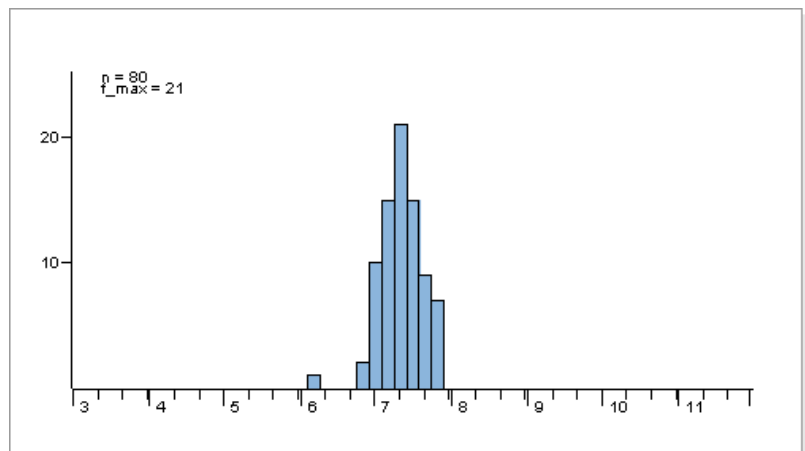
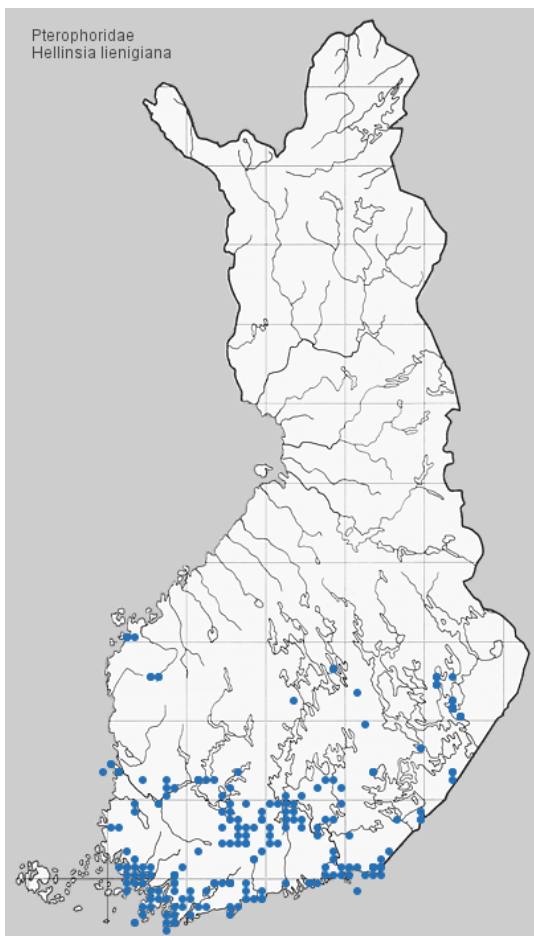
Toukka vaaleanvihreä; selkäjuovat leveät, tummanvihreät, vaaleareunaiset; sivujuova epäselvä, kellertävä; selän nystyrät suuret, monikarvaiset, sivujen nystyrät ulkonevat, karvat pitkät, tähtimäiset. Pää vihreä. Elää syys-kesäkuussa kultapiiskulla (*Solidago virgaurea*); syö yöllä nuorien kasvien lehmillä tehden niihin reikiä; päivällä kasvin varrella. Koteloituu ravintokasville.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Olavi Niemi

Tuntomerkit. Siipiväli 17-21 mm. Etusiivet ruskehtavanvalkeat, niissä melko runsaasti mustanruskeaa kehnää. Etureunassa 2 mustanruskeaa täplää: yksi halkion tyven ulkopuolella ja toinen sen ja siiven kärjen keskellä; joskus vielä yksi, epäselvempi, lähempänä siiven kärkeä. Etummaisen liuskan kärjessä 2-3 pientä, mustaa pilkkua. Halkion tyvellä viisto, mustanruskea juova; 1/3 kohdalla pieni, musta täplä. Takimmaisen liuskan ulkoreunassa 2-3 pientä, mustaa pilkkua. Takasiivet ruskehtavanharmaat. Koiraan vasen sivulämssä suurempi kuin oikea, siinä melko lyhyt, ohut, teräväkärkinen hakanen; hakasen tyviosa vahvasti kitinisoitunut kahteen osaan, joista toinen melko pyöreä ja suuntautunut lämssän kärkeen, toinen vahvasti kaartunut kohti lämssän tyveä; oikeassa sivulämssä ei uloketta. Juxtan varret eri pituiset. Aedeagus yksinkertainen, tyven läheltä hiukan taipunut. Naaraan takimmaiset apofyytit hyvin pitkät. Ostium bursae sijoittunut juuri VII jaokkeen takareunan etupuolelle. VIII vatsakilven takaosa yksinkertainen. Corpus bursaessa 2 pyöreää signumia.

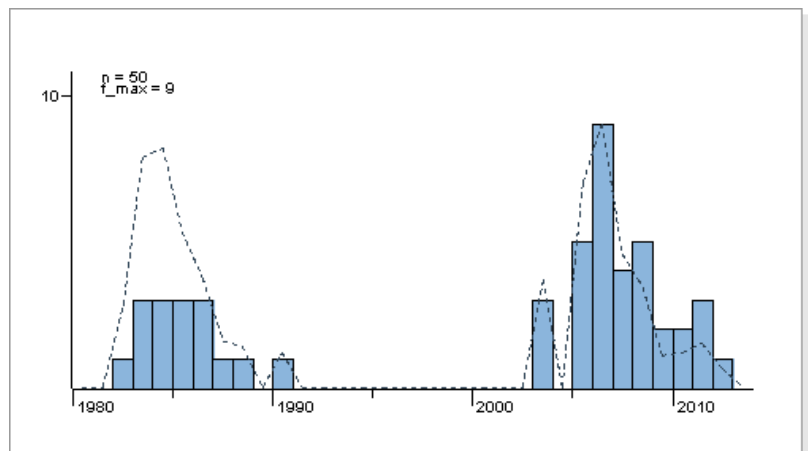
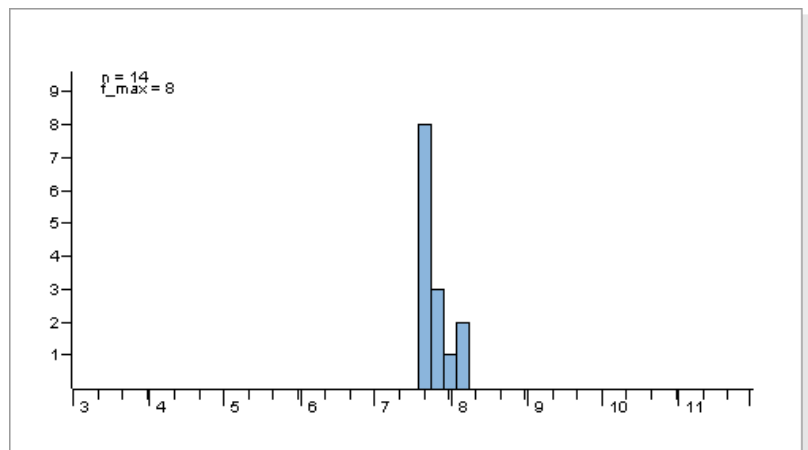
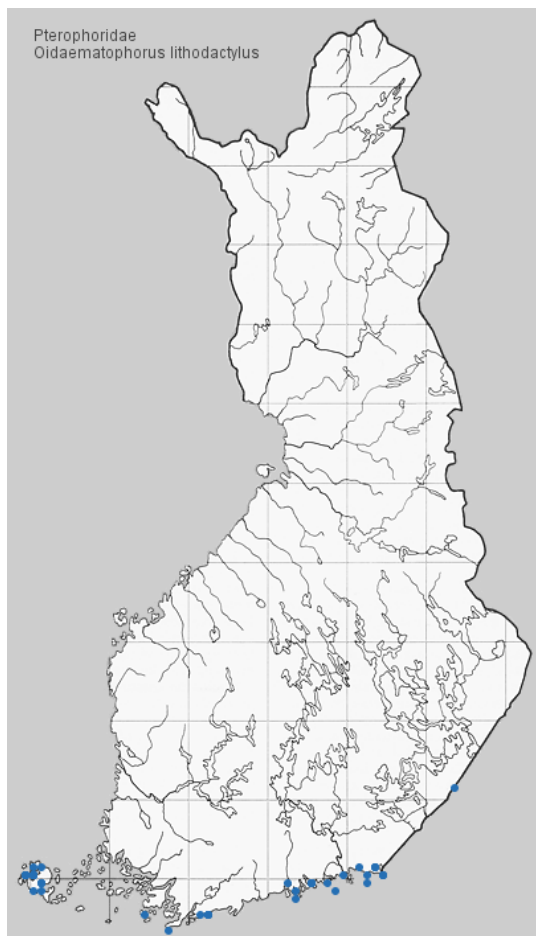
Elintavat. Niityillä, ruderaateilla, pientareilla, järven- ja merenrannoilla. tulee valolle.

Toukka kalpeanvihreä; selkäjuova leveä, tummempi, vaaleatäyhteinen; sivujuova kellertävä, jaokkeiden väleistä katkeileva. Nystyrät

suuret, niissä valkeat, tähtimäiset karvat. Elää pujolla (*Artemisia vulgaris*); syys-kesäkuussa reunoistaan yhteenkudottujen lehtien välissä. Koteloituu toukan ruokailupaikan ulkopuolelle.

Kuva: R.Siloaho

Tuntomerkit. Siipiväli 23-29 mm. Etusiivet harmahtavanruskeat, niissä melko tiheästi tummanruskeaa kehnää sekä usein epäselviä, epäsäännöllisiä, valkeahkoista suomuista muodostuneita juovia. Etureunassa halkion tyven ulkopuolella tummahko laikku, joka on ulkopuolelta vaaleampireunainen; ulompana pari pientä, tummaa täplää. Takimmaisen liuskan kärki tummakuvioinen (vrt. *O. rogenhoferi*). Ripset tumman ruskehtavanharmaat, niissä yksittäisiä vaaleampia täpliä. Takasiivet tumman harmahtavanruskeat; joka liuskan kärjessä pieni, tumma täplä. Laji on vaihteleva, lähes yksivärisestä melko kontrastiseen, teräväkuvioiseen.

Koiraan vinculumin alaosa selvästi kaareva. Molemmat sivulämssät lähes samanpituiset ja -kokoiset; molempien sivulämssien kärjessä pieni, suippo uloke; vasemmassa lämssässä pitkä hakanen, jonka tyviosassa kitinisoitunut, kaareva levy; oikea sivulämssä yksinkertainen; lämssän ulkopinnalla pitkä kovertuma. Juxta kehittynyt, mutta melko kapea. Aedeagus yksinkertainen. Naaraan ostiumin levy tasaisen epäsymmetrisesti kovertunut. Antrum pyöreä. Ductus bursaen takapäässä heikosti kitinisoitunut ulkonema.

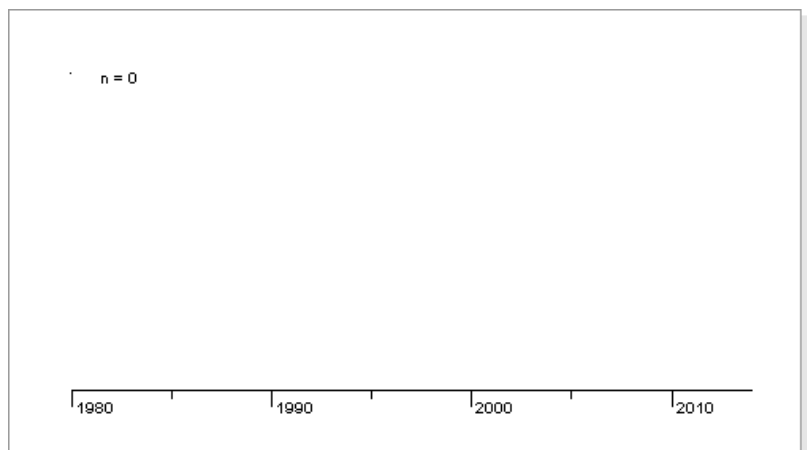
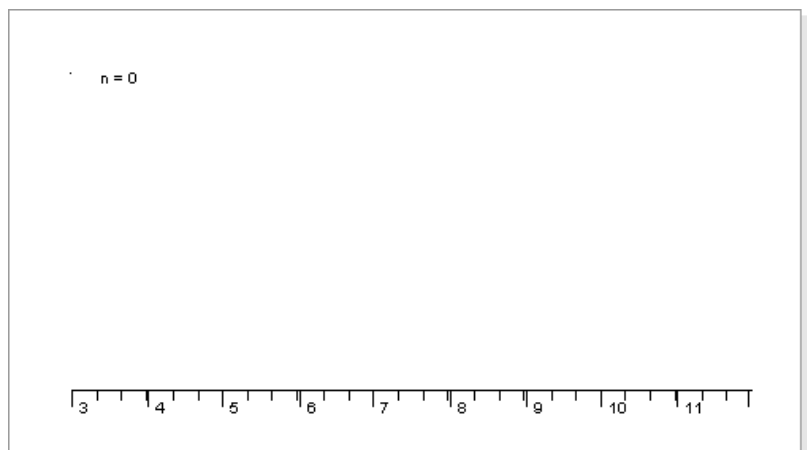
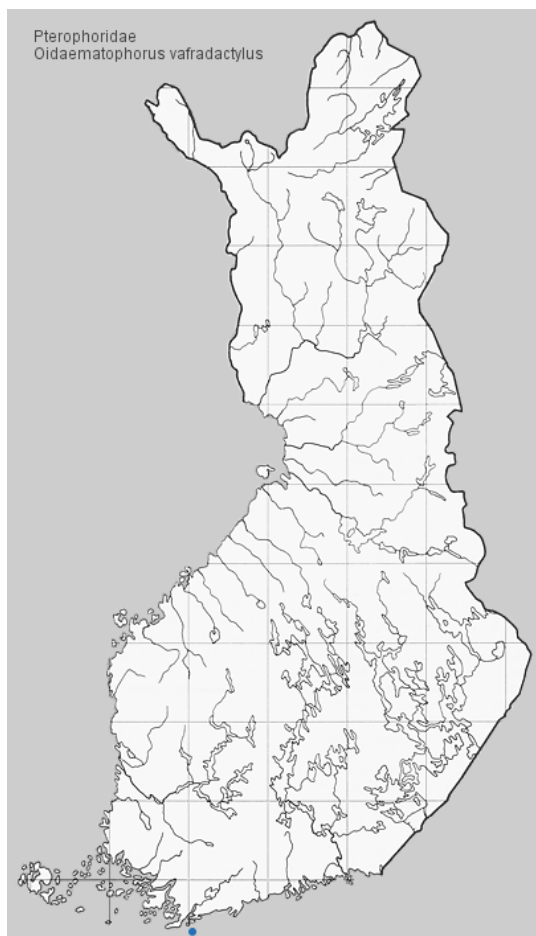
Elintavat. Merenrantaniityillä, -kivikoissa ja -pensaikoissa, ahoilla, kedoilla, niityillä, lehtoniityillä. Tulee valolle.

Toukka vihreä; selkäjuova valkea, takaruumiin jaokkeista leveästi punareunainen; selän nystyrät punertavat, sivuilla keltaiset. Pää

ruskeankeltainen. Elää rantahirvenjuurella (*Inula salicina*); keväällä ja alkukesällä kehittyvän kukkaverson sisällä varressa, myöhemmin kesä-heinäkuussa siirtyy kasvin pinnalle syömään lehtiin reikiä. Suosii varjoisissa paikoissa kasvavia kasveja. Koteloituu ravintokasvin alaosiin. Kotelo vihreä tai musta, siipiaiheissa pitkittäisjuovat.

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-25 mm. Etusiivet yksivärisen ruskeat, kevyesti tummanruskeakehnäiset. Halkion tyven sisäpuolella viisto, musta täplä ja sen etupuolella etureunassa halkion tyven kohdalla musta täplä. Takasiivet harmaanruskeat.

Koiraan vasen sivulämssä suikea; hakanen kaareva; oikea sivulämssä yksinkertainen.

Naaraan ostium sijoittunut keskelle, syväälle antrumiin kovertunut. Antrum puolitoista kertaa leveyttään pitempi, asteittain kapeneva.

Elintavat. Kosteilla kalkkipohjaisilla niityillä. Lentää usein yhdessä lajin *O. lithodactylus* kanssa.

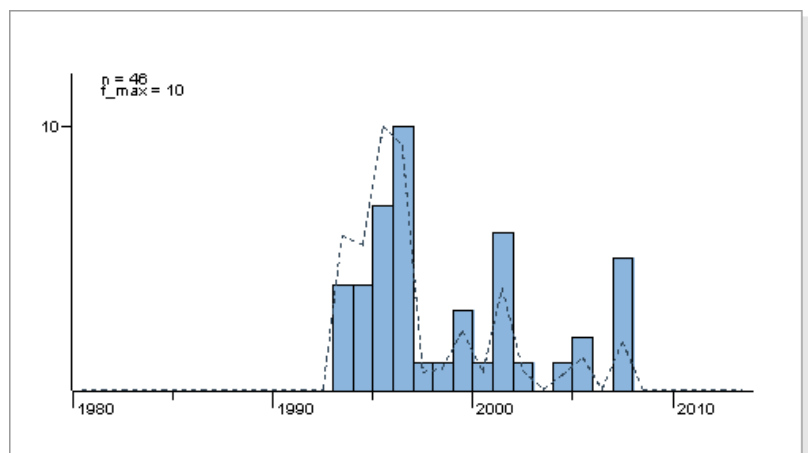
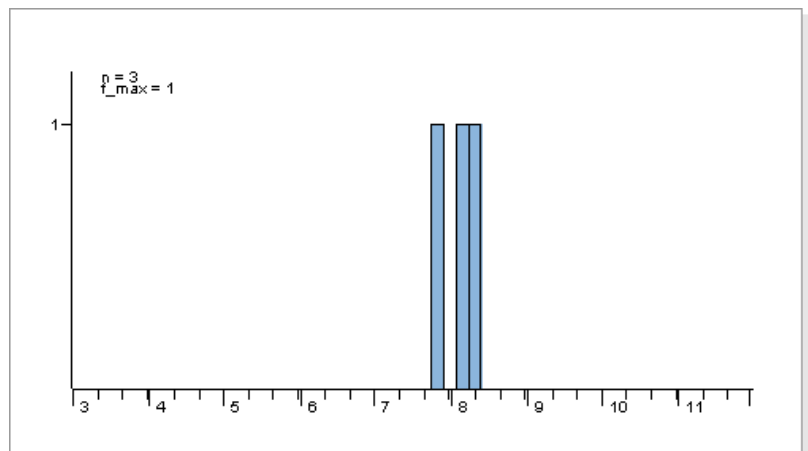
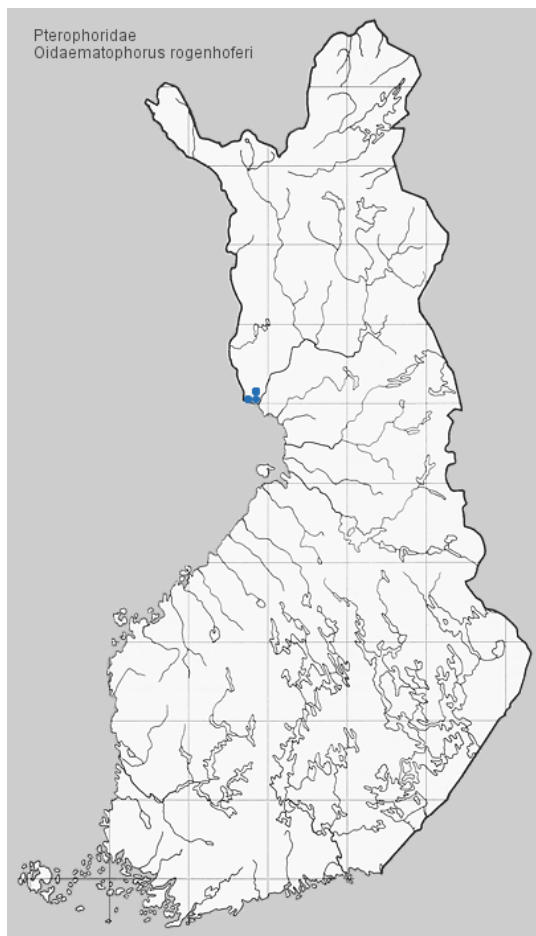
Toukka muistuttaa lajin *O. lithodactylus* omaa. Elää rantahirvenjuurella (*Inula salicina*); samaan tapaan kuin lajin *O. lithodactylus* toukka.

Kuva: R.Siloaho

Kuva: R.Siloaho

Tuntomerkit. Siipiväli 30-32 mm. Etusiivet ruskehtavanharmaat, tiheään tummanruskea- ja valkokehnaiset. Halkion tyven sisäpuolella valkea täplä, jonka sisäpuolella mustanruskea, kiilamainen laikku. Etureunassa halkion tyven kohdalla mustanruskea, lyhyt ja leveä, sisä- ja ulkopuolelta valkoreunainen laikku. Takimmaisen liuskan kärki vaaleakuvioinen (vrt. *O. lithodactylus*). Ripset ruskehtavat, niissä yksittäisiä vaaleampia täpliä. Takasiivet ruskeanharmaat.

Koiraan vasen sivulämssä leveämpi kuin oikea; molempien sivulämssien kärjet pyöreät; vasemman lämssän pitkä hakanen pitempi kuin lajilla *O. lithodactylus*.

Naaraan ostium sijoittunut viistosti antrum keskilinjaan nähden; antrum asteittain kapeneva. Vesica seminalis suuri ulkonema ductus bursaen ja corpus bursaen liitoskohdassa.

Elintavat. Somerikoissa, tunturiniityillä, ratapenkereillä. Tulee valolle.

Toukka vihreä; selässä molemmin puolin 1 mm leveitä, edestä kapeita, roosanpunaisia täpliä. Nystyrät hiukan tummemmat, niissä valkeita, selässä mustahkoja karvoja. Pää vaalean kellanruskea. Elää karvaskallioisella (*Erigeron acris*); kesäkuussa lehdillä,

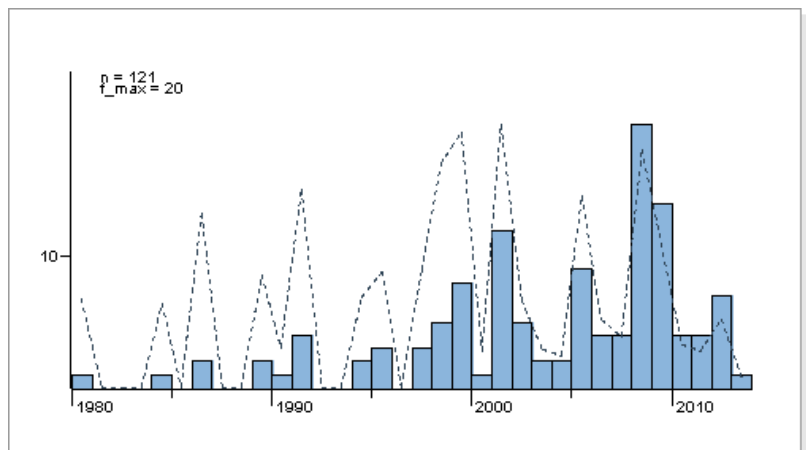
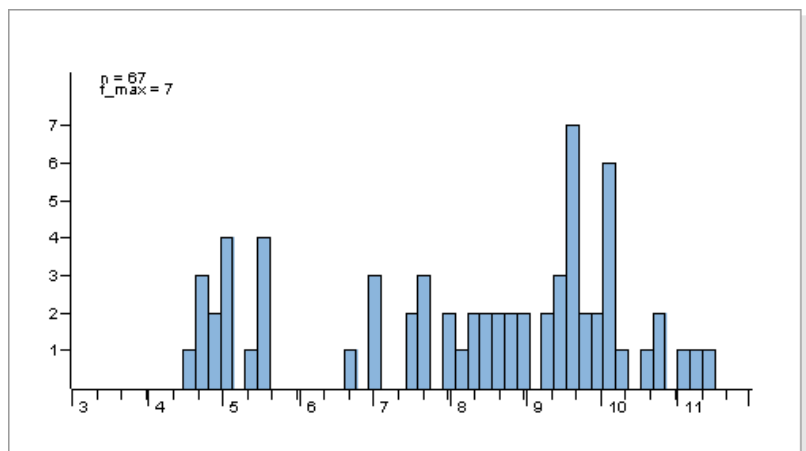
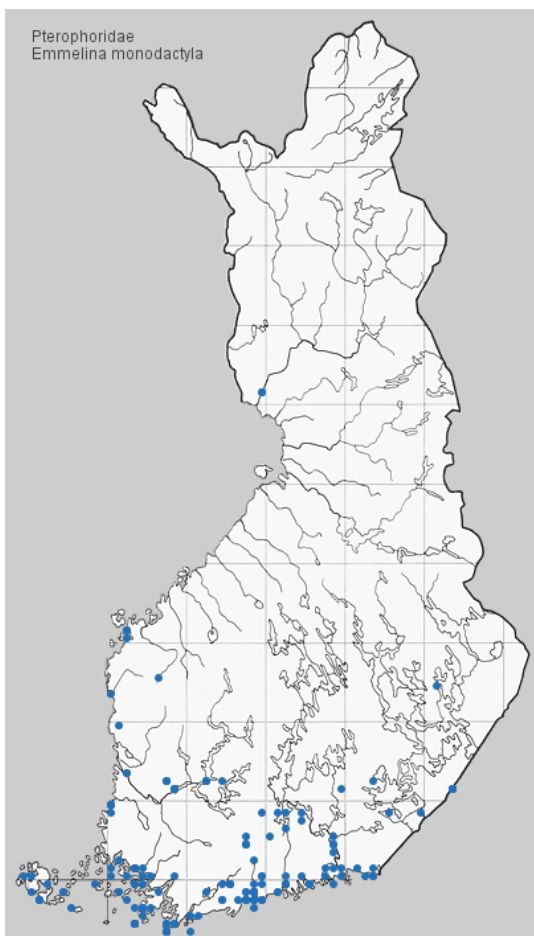
myöhemmin nupuilla. Koteloituu kuivien lehtien sekaan maahan.

Kuva: H.Tanner

Kuva: Heikki Kronholm

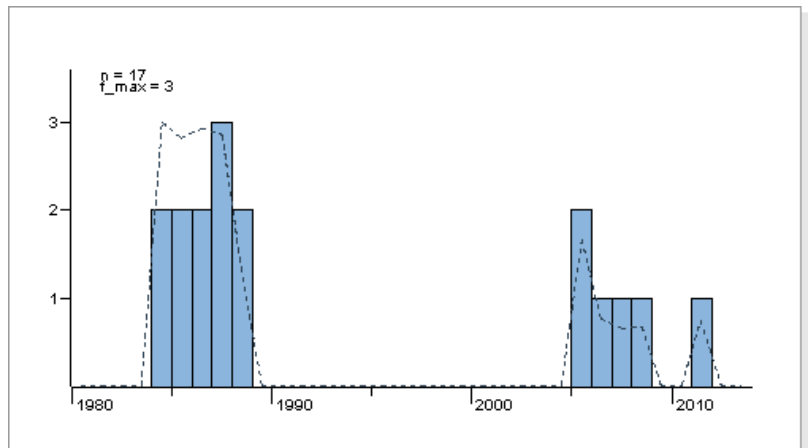
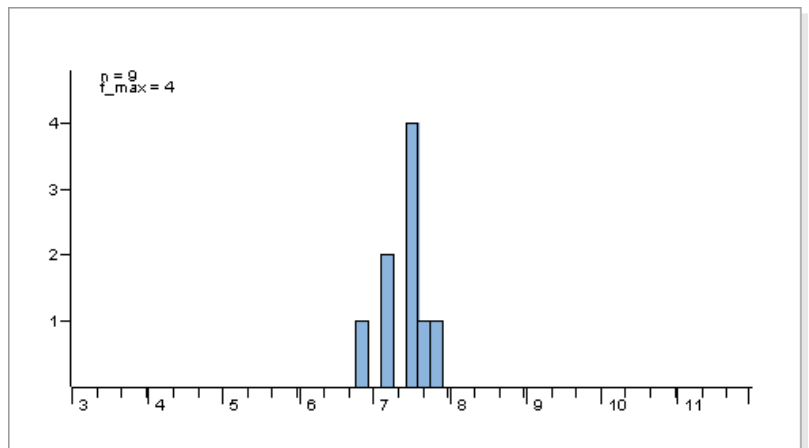
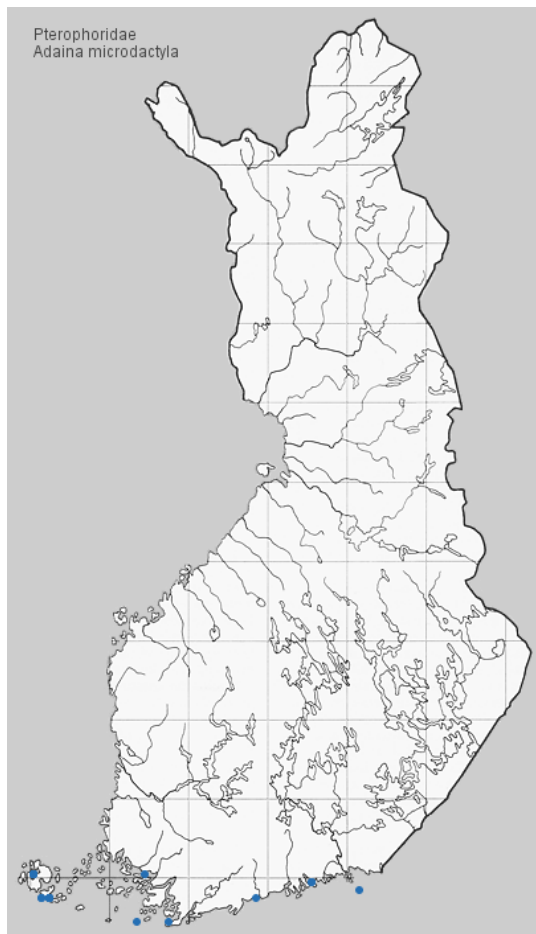
Tuntomerkit. Siipiväli 18-27 mm. Etusiivet tavallisesti vaalean kellertävänruskeat, mutta ne voivat olla kalpean kellertäväharmaasta punertavanharmaaseen tai punertavanruskeaan; niissä joskus valkeahkoa kehää, varsinkin siiven keskellä, sekä yksittäisiä mustia suomuja. Tyven ja keskikohdan välissä pieni, musta pilkku. Hiukan halkion tyven sisäpuolella pitkänomainen, tumma täplä. Etummaisen liuskan etureunassa 2 pientä, tummaa täplää ja 2 takareunassa. Takimmaisen liuskan takareunassa 2 tai 3 pientä, tummaa täplää, näistä toinen lähellä kärkeä. Takasiivet kalpean ruskehtavanharmaat.

Elintavat. Rantaniityillä, puutarhoissa, piholla, joutomailla. Lentää iltahämärissä; tulee yöllä valolle.

Toukka vihreä, joskus punertavanruskean sävyinen. Selkäjuova kellertävä; sivuselkäjuova ja sivujuova valkeat. Nystyrät valkeahkot; selässä ruskeakarvaiset, sivuilla valkeat, tähtimäiset karvat. Pää vaaleanruskea, joskus vihertävä. Elää peltokierrolla (*Convolvulus arvensis*) ja varsinkin karhunköynnöksellä (*Calystegia sepium*), joskus myös maltoilla (*Atriplex*) ja savikoilla (*Chenopodium*); suosii nuoria versoja. Koteloituu ravintokasvin ulkopuolelle, usein aidoille tms. Aikuinen talvehtii.

Kuva: R.Siloaho

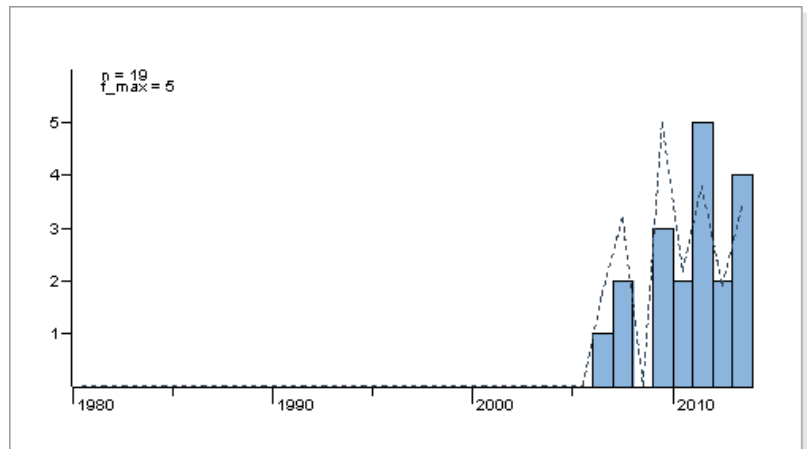
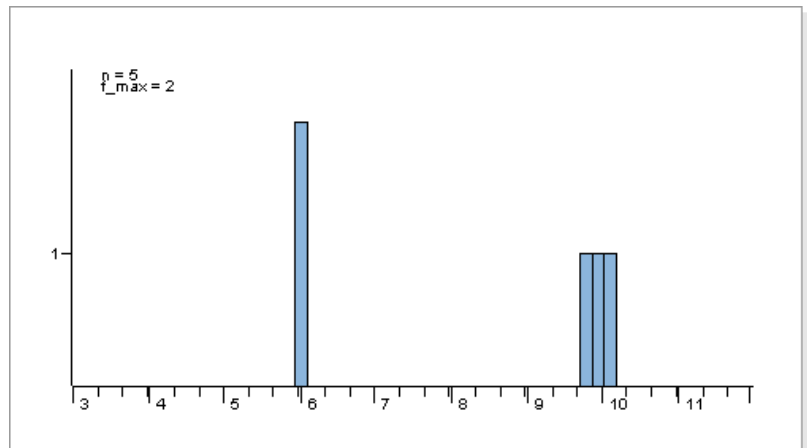
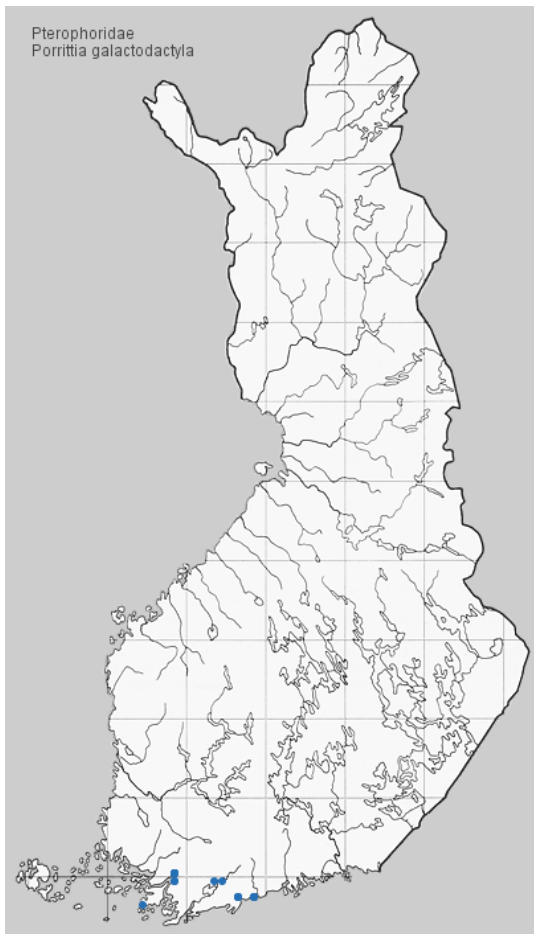
Tuntomerkit. Siipiväli 13-17 mm. Etusiivet kalpean rikinkeltaiset - kellanvalkeat, niissä yksittäisiä tummia suomuja. Etureunassa 2 pientä, mustaa täplää: yksi halkion tyven ulkopuolella ja toinen, hiukan pienempi sen ja kärjen välissä. Halkion tyvellä pieni, musta täplä, samoin etummaisen liuskan kärjessä ja sen takareunassa. Takimmaisen liuskan ulkoreunassa 3 pientä, mustaa täplää. Takasiivet vaaleanharmaat.

Elintavat. Tulvarannoilla, kosteissa lehdossa, rehevissä pensakoissa. Lentää iltahämärissä; tulee yöllä hyvin valolle. Toukka keltainen, selässä ruskeita, poikittaisia, yksittäisistä kitiinilevyistä muodostuneita selkälevyjä; nystyrät pienet, niissä 1 karva. Käsnejalat ilamn koukkua. Elää punalattvalla (*Eupatorium cannabinum*); varressa syöden ydintä. Tästä muodostuu luonteenomainen äkämä, joita voi olla useita samassa varressa. Talvehtii äkämän sisällä. Koteloituu keväällä äkämään, jonka kuoriutumisaikana osittainen tulppa.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-25 mm. Etusiivet valkeat, suonien kohdalla heikkoja, ruskeita varjoja. Pieniä, mustanruskeita täpliä seuraavasti: 1 etureunassa hiukan halkion tyven ulkopuolella; 1 pieni, juovamainen n. 1/3 kohdalla; 2 allekkain halkion tyven sisäpuolella; 2 takimaisen liuskan takareunassa, sekä joskus 1 etummaisena liuskan takareunassa. Etureunan ripset ruskeat, halkion ripset ruskeat, valkotyviset; takareunan ripset valkeat, takimaisen liuskan keskellä melko vahva, ruskea täplä. Takasiivet valkeanharmat; ripset valkeat, harmaakärkiset.

Elintavat. Pihoiilla, niityillä, pientareilla, joutomailla. Lepää huonolla säällä ravintokasvin lehtien alla.

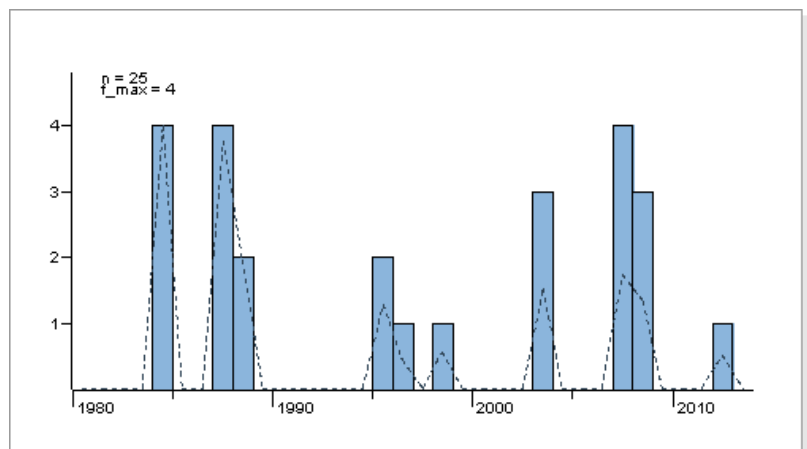
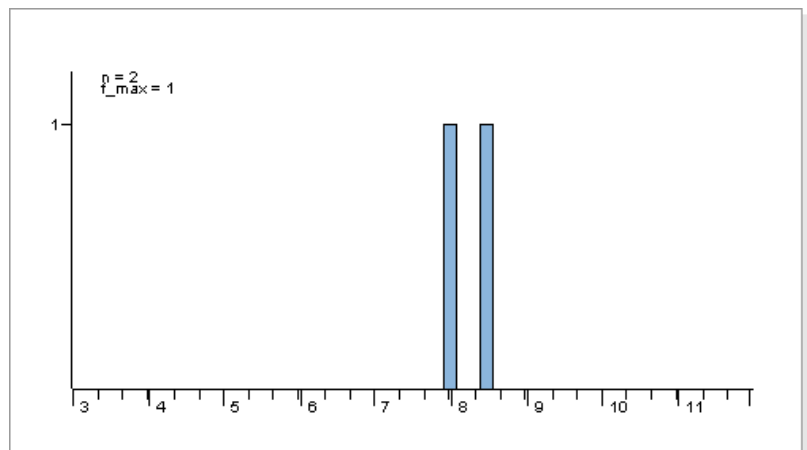
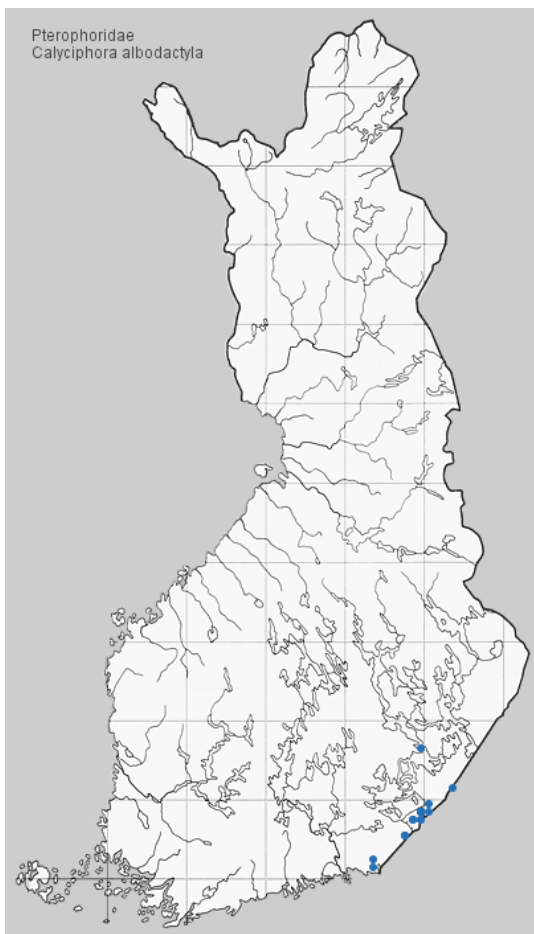
Toukka melko leveä ja litteä; vihreä, selkäjuova kaksinkertainen, valkeahko; nystyrät valkokarvaiset. Pää kellanvihreä. Elää elotoukokuussa isotakiaisella (*Arctium lappa*) ja seittitakiaisella (*A. tomentosum*); lehden alapinnalla, johon syö pieniä, pyöreitä reikiä, usein yhdyskunnittain. Koteloituu lehden alapinnalle.

Kuva: Jyrki Lehto

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-28 mm. Etusiivet valkeahkot - vaaleanbeesit, liuskojen kärjet tummanruskeakehnäiset. Etureunassa hieno, tumma juova; 4/5 kohdalla tummanruskea täplä. Ripset valkeankeltaiset, kärjestä tummemmat, varsinkin takimmaisen liuskan takareunan ripsissä. Takasiivet tumman harmaanruskeat; ripset kellertävät, ruskeakärkiset.

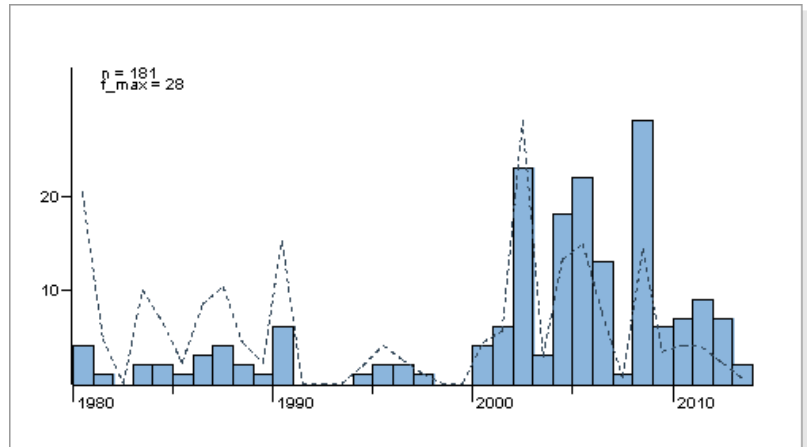
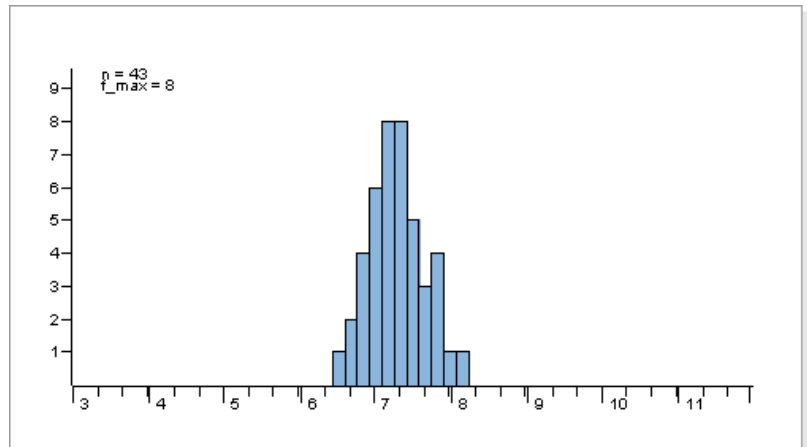
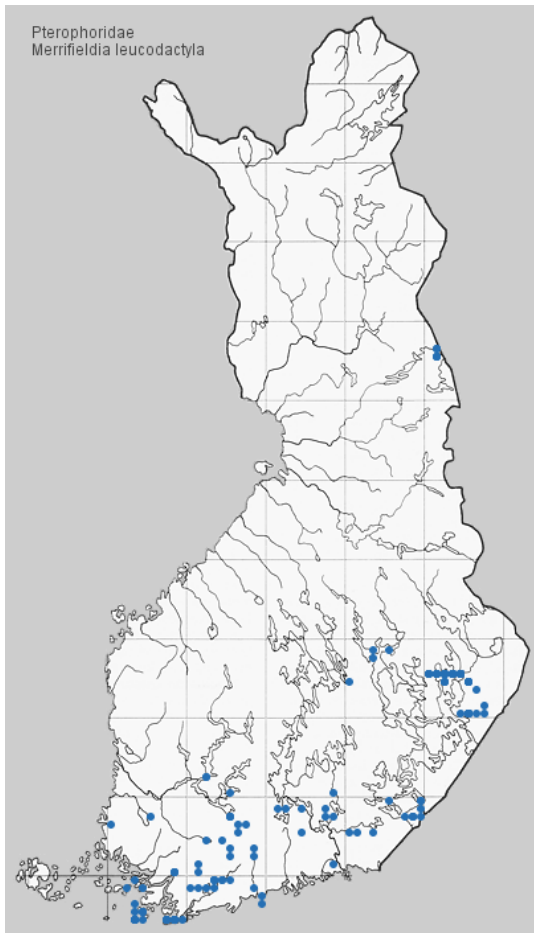
Elintavat. Kivikoissa, pientareilla. Termofiilinen. Illalla häiritävissä helposti lentoon ravintokasvilta ja läheisestä kasvillisuudesta. Toukka vaaleanvihreä, tiheään valkakarvainen; pää vaaleanharmaa. Elää huopahodakkeella (*Cirsium helenioides*), ulkomailla kurholla (*Carlina vulgaris*); talvehtimisen jälkeen keväällä ja alkukesällä lehden alapinnalla aiheuttaen tunnusomaisia ikkunamaisia jälkiä lehtiin, jättää yläpinnan koskemattomaksi ja käärii alapinnan huopaa rullalle. Koteloituu ravintokasville.

Kuva: R.Siloaho

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-25 mm. Tuntosarvissa pitkittäiset, valkeat ja ruskeat juovat. Etusiivet oljenkeltaiset, tyvestä ruskeakehnaiset; pitkin etureunaa kulkee yhtenäinen, tummanruskea juova, joka on vahvimmillaan etummaisessa liuskassa. Ripset tumman harmaanruskeat paitsi etummaisen liuskan kärjessä. Takasiivet kellertävänruskeat; ripset tummat kuten etusiivissä. Koiraan vasen sivulämssä pyöreä; hakanen tyviosastaan leveä, jatkuu samanpituisena, kaarevana, ohuena piikkinä. Oikea sivulämssä pitkänomaisempi; hakasen leveä tyviosa hyvin pitkä, jatkuu taipuen äkisti auramaiseksi ulokkeeksi, joka ulottuu cuculluksen yläreunaan.

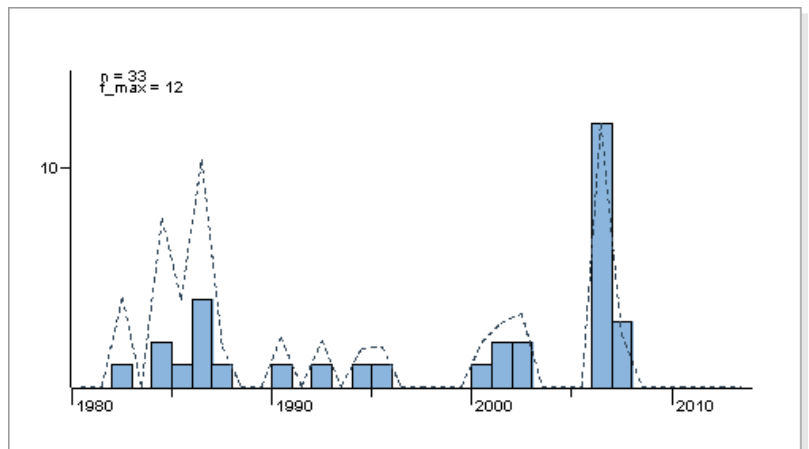
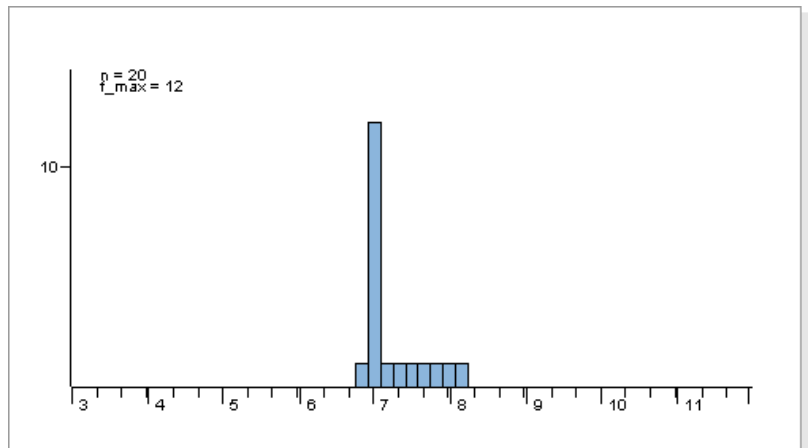
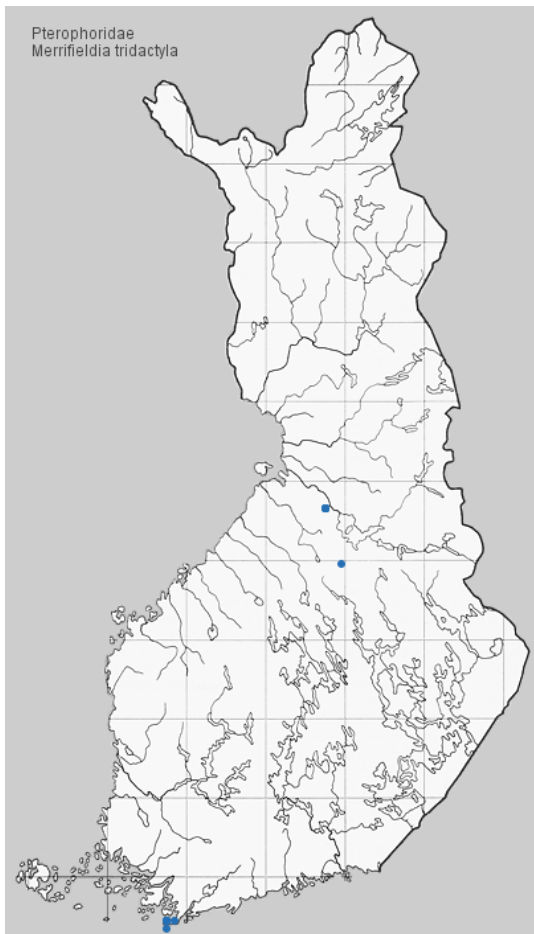
Naaraan ostium suppilomainen, jatkuu kapeaan ja ohueen antrumiin ja ductus bursaeen. Corpus bursaessa kaksi pitkittäistä, lähes rihmamaista signumia. VII selkäkilven reunassa pieni ja pitkä, vahva, apofysimäinen uloke.

Elintavat. Kedoilla, nummilla. Tulee valolle.

Toukka vihreä, tiheään valkeanharmaakarvainen; selkäjuova tummanvihreä, valkoreunainen; sivuselkäjuova tummanvihreä; tyvijuova kellertävänharmaa. Elää kangasajuruoholla (*Thymus serpyllum*); syksyllä ja talvehtimisen jälkeen touko-kesäkuussa. Koteloituu ravintokasville.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Tuntosarvet valko- ja tummanruskearenkaiset. Etusiivet harmaanvalkeat - kirkkaankeltaiset, varsinkin tyvestä vaaleanruskeakehneäiset; pitkin etureunaa kulkee kapea, ruskea juova. Ripset tumman harmaanruskeat paitsi etummaisen liuskan kärjessä; takimmaisen liuskan etureunan tyvellä ripset vaaleatyviset (vrt. *M. leucodactyla*). Takasiivet ruskeanharmaat; ripset tummanruskeat.

Koiraan vasemmassa sivulämssässä leveä, koukkumainen hakanen. Oikeassa sivulämssässä leveämpi hakanen, joka taipuu kohti lämssän ulkoreunaa.

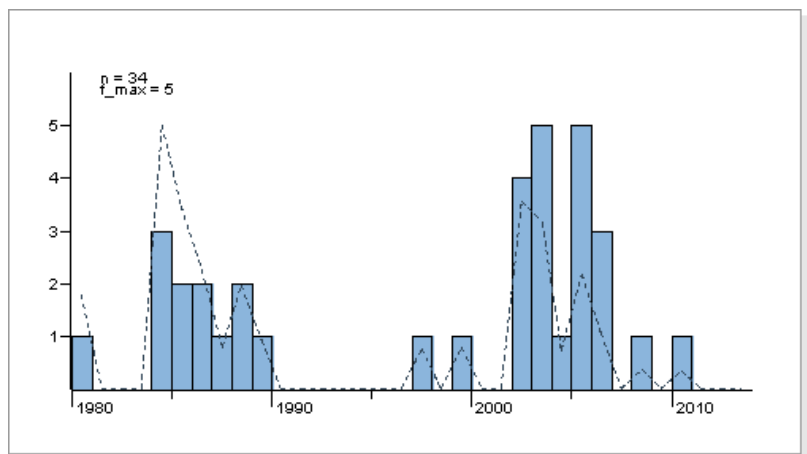
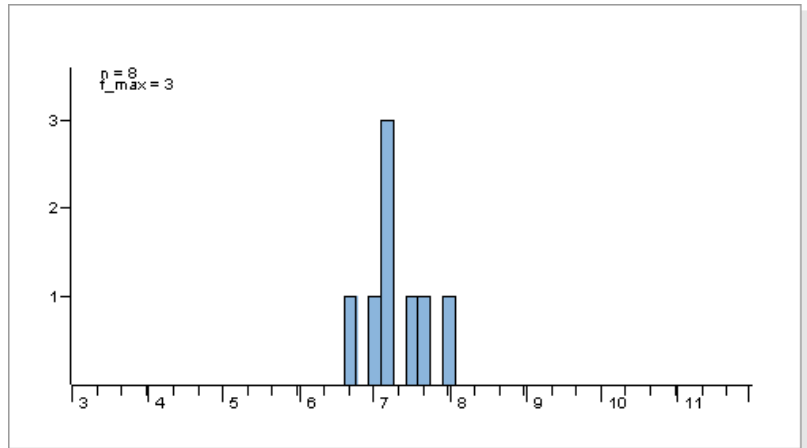
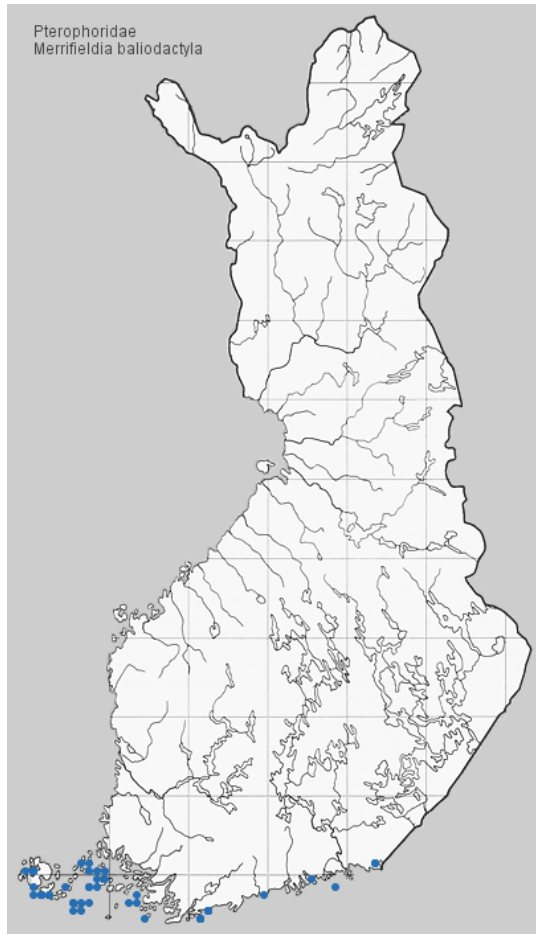
Naaraan genitaalit kuten lajilla *M. leucodactyla*, mutta VII selkäkilven etureunan ulokkeet puuttuvat.

Elintavat. Hiekkarannoilla, kuivilla kankailla. Tulee valolle.

Toukka vaaleanvihreä, vahvasti valkokarvainen; selkäjuova tumma, leveä. Pää vaaleanruskea. Elää kangasajuruoholla (*Thymus serpyllum*); heinä-toukokuussa kukilla ja siemenillä. Koteloituu ravintokasville.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-27 mm. Etusiivet valkeahkonkeltaiset tai valkeahkonruskeat. Etureunassa hyvin hieno, tummanruskea juova siiven tyveltä hiukan keskikohdan ulkopuolelle; sen ulkopuolella juovan pään ja siiven kärjen välissä leveämpi, häipyvärajainen, ruskea pitkittäinen laikku. Takasiivet harmaat, kärjestä kellertävät. Molempien siipiparien ripset melko tumman harmaat, etusiipien molempien liuskojen kärjestä kellanvalkeahkot.

Koiraan vasemman sivulämssän hakanen lyhyt ja tukeva; sacculus selvästi lyhyempi kuin lämssä; oikean sivulämssän hakanen kärjestä taittunut.

Naaraan corpus bursaen signumit kiilamaiset.

Elintavat. Kedoilla. Tulee valolle.

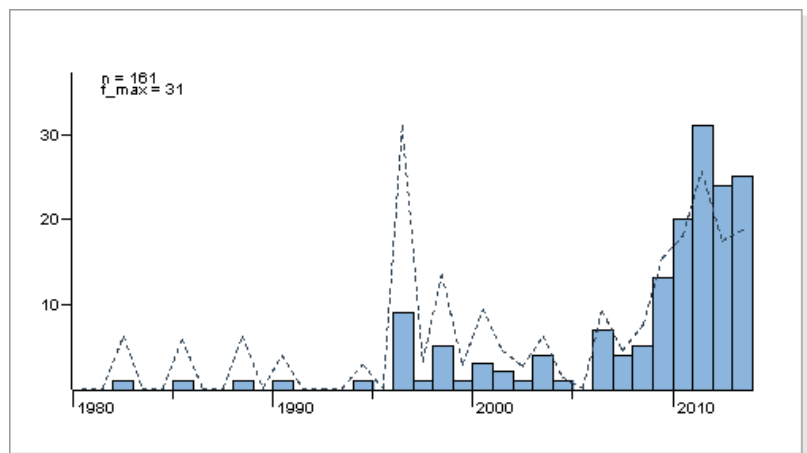
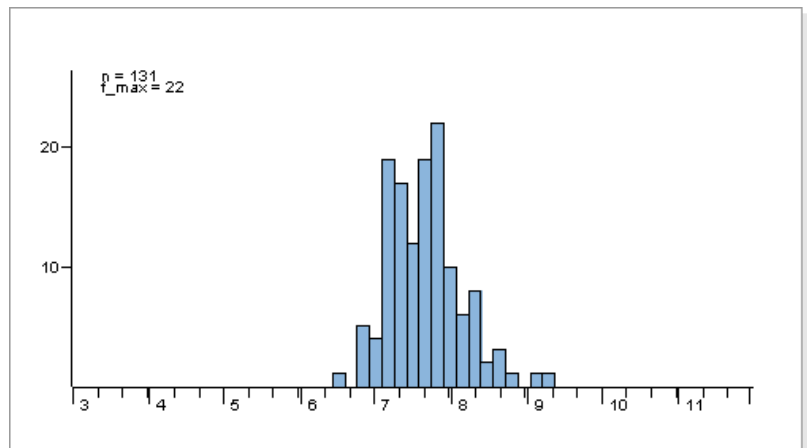
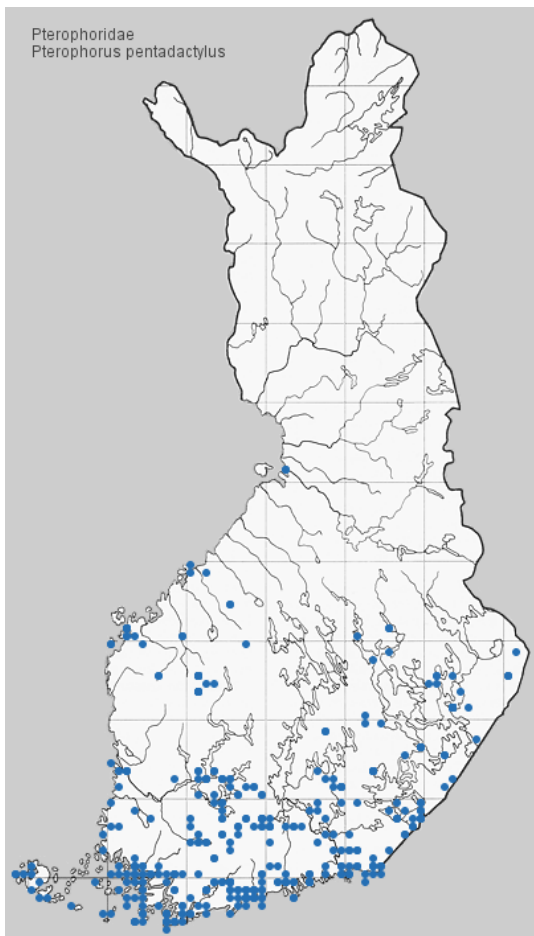
Toukka sameanvihreä; jaokkeiden välit kellertävänvihreät; selkäjuovat kellertävänvihreät. Nystyrät valkeahkot, valkokarvaiset. Pää kellertävänvihreä, suuosat ja silmätäplät mustat. Elää mäkimeiramilla (*Origanum vulgare*); elo-kesäkuussa; purettu keväällä varren läpi aiheuttaen ylälehtien kuihtumisen. Koteloituu ravintokasville.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: H.Tanner

Tuntomerkit. Siipiväli 24-35 mm. Molemmat siipiparit kiiltävän valkeat, niissä sirotellusti yksittäisiä mustia suomuja.

Elintavat. Rantaniityillä, pihalla, puutarhoissa, joutomailla, pientareilla. Lentää iltohämärissä; tulee yöllä valolle.

Toukka vaaleanvihreä; sivuselkäjuova valkea; nystyrät mustat, niissä tähtimäisesti ruskehtavia ja valkeahkoja karvoja. Pää kellertävä. Elää peltokierrolla (*Convolvulus arvensis*) ja karhunköynnöksellä (*Calystegia sepium*); syys-toukokuussa ensin nuorilla lehdillä, myöhemmin nupuilla ja kukilla. Nuori toukka talvehtii. Koteloituu lehden alapinnalle.